

YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA İŞÇİ-KÖYLÜ

www.iscikoylu.org

126345 Sayı: 2003-03 3 *Yıl:1 *28 Şubat-13 Mart 2003 *Fiyatı: 500 000 TL ISSN:1303-9350

Emperyalist saldırganlığa karşı

1 Mart'ta alanlarda buluşalım

Türkiye ABD'nin üssü

Oysa yapılan askeri sevkیاتlar, üslerde yapılan incelemeler Türkiye için yeni değildir. Daha önceki yıllarda da Türkiye toprakları sınırsızca ABD emperyalizminin kullanımına sunulmuş ve buralardan kalın uçaklar Ortadoğu halklarının üzerine ölüm kusmuştu.

Saldırganlık artıyor

Gelişmelerle birlikte devlet birçok bölgede denetimlerini artırırken bir yandan da emperyalist saldırganlığın protesto edildiği eylemleri yasadışı göstermeye çalışıyor. Dünya ile eşzamanlı yapılan 15 Şubat protestolarına yönelik saldırılar bunun göstergesidir.

Yanıtı Ankara'da verelim

Bu anlamda 1 Mart'ta Ankara'da yapılacak olan miting iki açıdan çok önemlidir. Hem devletin saldırıya karşı eylemleri yasadışı gösterme çabasına yanıt olmak hem de tüm yalanlarına rağmen ABD saldırganlığını protesto etmek için 1 Mart'ta Ankara'da alanlarda olalım.

Emperyalist saldırganlığa karşı dünya halklarının 15 Şubat'ta gerçekleştirdikleri yürüyüşlere milyonlarca insan katıldı. Birçok ülkede yapılan eylemlerde ilk kez bu kadar kitlesel katılım gözlenirken dünyanın her yerinde diller farklı olsa da öfke aynıydı.

Sayfa 23

ÇIKTI

Gaye Yılmaz

SÖYLEŞİ

Ödünç iş ilişkisi, işçi kiralama gibi kurumlar çalışma yaşamına girdikten sonra işçilerin birliği, dayanışması giderek zorlaşacak, sendikaların durumu da son derece zorlaşacak. Sayfa 21-22

ILPS Türkiye bürosunu açtı

Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS) Türkiye ayağını güçlendirmek amacıyla bir adım daha attı.

ILPS 21 Şubat günü İstanbul

Fatih'te Türkiye Seksiyonu'nun bürosunun açılışını yaptı. Ülkemizde anti-emperyalist ve faşizme karşı olan herkese birlikte mücadele etme ve yeni bir dünya yaratma çağrısı yapıldı.

Sayfa 10

Emperyalist saldırganlık "pazarlığında" gözden kaçırılan bir nokta

Nitelikli Sanayi Bölgeleri

NSB anlaşmasını incelerken bir kilit soruyu daha yöneltmek ve cevaplamak gerekiyor. Anlaşmanın en azından şimdilik yapıldığı/yapılması düşünüldüğü ülkeler İsrail, Ürdün ve Türkiye. İsrail ekonomik anlamda ABD'den 170 milyar dolara yaklaşan ekonomik ve askeri yardım alan tek ülke. Bu açıdan bakıldığında ABD'nin İsrail ile ayrı bir anlaşma yapmasına zaten gerek yok. Çünkü zaten ABD'nin kendi eliyle kurduğu İsrail ABD'nin politikalarını uygulatmak için her zaman elinin altında olan jokeri durumundadır. Sayfa 16-17-18

YİNE BİLDİK SALDIRI "TERÖR UYARISI"

İçişleri Bakanlığı tarafından yayınlanan ve basında "İçişlerinden terör uyarısı" başlığıyla yer alan genelge, devletin Irak'a saldırıya da bahane ederek tüm muhalif kesimlere saldıracağına göstergesi. Sayfa 5

TURHAL ÇALIŞANIMIZIN TUTUKLULUĞU DEVAM EDİYOR

Gazetemizin Turhal İrtibat Bürosu 14 Aralık tarihinde basılarak çalışanlarımız Derya Gökmen ve Sefagül Kesgin gözaltına alınmışlardı. Sayfa 10

İşçi-köylü'den

AT PAZARLIĞI MI KAN PAZARLIĞI MI?

Sayfa 30

Eylem birliklerinin önemi üzerine

Politikalar örgütlenmelerle, eylemlerle somutlaşır. Belirlenmiş bir politikanın uygulanmasına ne kadar geniş bir kesimi katıyorsa o oranda başarılı olunur. Eylem birliğinin politikaların başarıya

ulaşmasında en önemli taktik ilkelere bugün daha fazla önemsemeli ve öne çıkartmalıyız. Ama örgüt olmadan örgütte esneklik ve inisiyatif olmadan eylem birliklerinden iyi yararlanılamayacağı unutulmamalıdır. Bu vurgu eylem birlikleri önünde engel olsun diye değil, aksine güçlü eylem birlikleri için asıl olması ve ağırlık verilmesi gerekenin kesinlikle unutulmaması içindir." Sayfa 14-15

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü İçin Şenlikte Buluşalım

Panel: 13:00 Uhr
Katılımcılar
-Hülya: Yeni Kadın
-Tülay: Güneş Tiyatrosu

Kültür Programı

15:00 Uhr

- Grup Candan
- Alev-Mansur İkili
- Grup Haykırış
- Grup Şengüller
- Tiyatro Gösterisi
- Saz Ekibi
- Çocuk Folklor Ekibi
- Internationale Tanzgruppe

Düzenleyen

- Wiesbaden ve Çevresi
Türkiyeli İşçiler Birliği
- İMECE Halk ve Kültür Evi

Destekleyenler

- Dostluk ve Dayanışma
Derneği
- ATIF HESSEN

Yer: Anny-Lang Haus unter den Eichen, 1
Platterstrasse-Nordfriedhof
Wiesbaden

Tarih: 09-03-03
Saat: 13:00-22:00
Giriş: 5

Emperyalist savaflara karşı
yaşasın

8 Mart Emekçi Kadınlar Günü

- Tahsin ve Özcan
- Özgür Kardeşler
- Yoldaş Grubu
- Folklor
- Nuran Bacı
- Halk Tiyatro
- Konuşmalar
- Mesajlar
- Şiirler
- Davul-Zurna

Tarih: 01-03-03 Cumartesi

Saat: 16:00

Yer: Kandlheim

Eldbacherstr 1

4020 Linz

Umut Kültür Merkezi

Kaypakkaya'ya yine sansür

Yayınevimiz Umut Yayıncılık tarafından çıkartılan ve Nihat Behram, Ragıp Zarakolu, Ali Taşyapan, Hasan Kıyafet, Temel Demirer, Mihri Belli, Muzaffer Oruçoğlu, Şükran Soner, Oral Çalışlar ve Nurgüzel Oral'ın İbrahim Kaypakkaya'yı anlattıkları "Saklanmaya Çalışılan Bir Meşale İbrahim Kaypakkaya" isimli kitap hakkında İstanbul DGM tarafından dava

açıldı.

1972 yılında Proletarya Partisi'ni kuran İbrahim Kaypakkaya'nın düşünceleri devleti hep korkutmuştur. Ve O'nu 18 Mayıs 1973 yılında işkencece katletmiştir. Ancak O'nu katletmekle yetinmeyen devlet düşüncelerinin yayılmasını, halk tarafından öğrenilmesini de sürekli engellemeye çalışmıştır. Öyle ki İbrahim Kaypakkaya'nın adının geçtiği yayınlara davalar

açılmış ve de toplatılmıştır. Daha önce yine yayınevimiz tarafından çıkarılan Nihat Behram'ın yazdığı "Ser verip sır vermeyen Komünist önder" ve Ozan Yayıncılık'tan çıkan Turan Feyizoğlu'nun yazdığı "İbo" isimli kitap buna bir örnektir. Son örnek ise yayınevimizin çıkardığı "Saklanmaya Çalışılan Bir Meşale İbrahim Kaypakkaya" adlı kitabımızdır.

ÇIKTI

Avrupa Merkez Büromuzdan temin edebilirsiniz.

ÇIKTI

Umut Yayıncılık bürolarından temin edebilirsiniz.

UMUT 30 YAŞINDA

PARTİ VE DEVRİM
ŞEHİTLERİ ALBÜMÜ
1972-2002

PARTİZAN

TOPLATILDI

İŞÇİ-KÖYLÜ
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!

6 AYLIK: 10.200.000
1 YILLIK: 20.400.000

ABONELİK ŞARTLARI

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız. Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

Yurtdışı Hesap Numaraları
Sema Gül
Euro Hesabı

Ziraat Bankası
İstanbul Aksaray Şubesi: 0 751 00 38 65 97 00 00 009
Emlak-Halk Bankası
Atatürk Bulvarı Şubesi: 00 238 041
Vakıf Bank
Valide Sultan Şubesi: 401 20 35

Yalan ve manipülasyonun sonu Irak halkının kanıdır Kan tüccarı ve ceset avcılarının işgalci savaş cephesini çökertelim

Irak'tan sonraki hedefin diğer Ortadoğu ülkeleri olduğunu defalarca açıklayan ABD emperyalizmi Türkiye'yi büyük bir askeri üsse çevirmek istemektedir. Bu açıdan Türkiye halkını çok daha karanlık günler beklemektedir.

Yaşar Yakış ve Ali Babacan'ın, Washington'daki görüşmeleri sırasında yapılan anlaşmalar uyarınca, Irak'a gönderilecek Türkiye askerleri ABD'nin komutasında hareket edecek.

31 Ocak'ta yapılan MGK toplantısından Türkiye'nin askeri üslerinin, limanları ve ordusunun ABD emperyalizminin Irak'a saldırısında kullanılması kararı çıkmıştı. Bu kararların ardından hemen kollarını sıvayan AKP hükümeti, 6 Şubat'a meclisten askeri üs ve limanların saldırıya uygun hale getirilmesi için ABD'li uzmanlara yetki çıkarttı. ABD askerlerinin Irak saldırısında Türkiye topraklarını kullanması ve Türkiye askerlerinin Irak'a girmesini içeren ikinci tezkerenin de 18 Şubat'ta mecliste görüşülmesi planlanıyordu. Ancak AKP hükümeti tezkereyi bu tarihte meclis gündemine getirmedir. **Türk egemen sınıflarının tezkereyi meclise sunmayarak, kamuoyunda oluşan tepkileri manipülasyon kampanyasıyla kısa süreli de olsa dindirmek istemektedir.** Kamuoyuna ABD emperyalizmi için Türkiye'nin kolay lokma olmadığı, "bağımsız" bir devlet olduğu ve bu yüzden "ABD Türkiye topraklarını kullanmak istiyorsa karşılığını (ücretini) vermesi gerektiği" imajı çizilmeye çalışılıyor olsa da işin aslı böyle değildir. Evet ABD Türk egemen sınıflarına Türk ordusunun fiyatını açıklamış ve bu parayı vermeye söz vermiştir. Ancak Türk egemen sınıfları Irak halkının kanı akıtılarak gelecek bu parayı garanti altına almak istiyor. Çünkü ABD sürekli verdiği sözleri tutmamaktadır. Bunu Körfez saldırısında da gördük. Yapılan birkaç milyar dolarlık pazarlık ise kamuoyunu aldatmaya yöneliktir. Washington'da efendisinden emirler aldıktan sonra dönüştü bu konuda açıklama yapan Ekonomiden Sorumlu Devlet Bakanı **Ali Babacan**, paketin yapısında anlaşmalarını, miktarın ise birkaç güne kadar

netleşeceğine dikkat çekerek **"önemli olan görüşmelerin yazılı hale getirilmesi, sözlü beyan olarak kalmamalı"** dedi. İkinci tezkerenin 18 Şubat'ta meclis gündemine gelmemesinin önündeki asıl engellerin başında ise burjuva basında çok az yer bulan; hükümetin milletvekillerini ikna edememesidir. 16 Şubat'ta Babacan'la birlikte Türkiye'ye dönüşünde Esenboğa Havaalanı'nda açıklama yapan Dışişleri Bakanı **Yaşar Yakış**'in tezkereyi **"TBMM'ye getirme konusunda sıkıntımız yok, bu kadar kısa süre içerisinde Meclis'ten geçirme konusunda sıkıntı yaşamayacağız"** şeklinde açıklaması asıl sorunu ortaya koyuyor.

Burada ortaya çıkan durum ise aylardır ikiyüzlü bir şekilde, **"barış için her yolu deniyoruz"**, **"Türkiye Irak'ta savaşa girmeyecek"** açıklamaları yapan AKP hükümeti ABD ile anlaşır ve milyar dolarlar Türkiye'ye gelirse "mehmetçik" seve seve Irak halkının kanını dökmek için görevlendirilecek. Türkiye toprakları ABD emperyalizminin vurucu üssü haline gelecek. Tüm bu yalan ve manipülasyon sonunda AKP hükümeti yaptığı Bakanlar Kurulu toplantısıyla, ABD askerinin Irak saldırısında Türkiye topraklarını kullanması ve Türkiye askerinin Irak'a saldırısını içeren tezkereyi meclise gönderme kararı aldı. İkiyüzlülüğün bu kadarına pes dedirten AKP hükümeti için Irak halkının müslüman olup-olmaması, ABD'nin haklı olup-olmaması, Türkiye halklarının savaş isteyip-istememeleri hiç önemli değildir. Önemli olan kendisinin 3 Kasım'da iktidara taşınmasında büyük yardımları olan ABD emperyalizminin çıkarlarıdır.

SALDIRI HAZIRLIKLARI BİTME NOKTASINDA

Irak'a saldırı için meclisten onay çıkmamasına rağmen Türk hakim sınıfları ile ABD arasında, Irak'a saldırı konusunda anlaşmaların aylar öncesinden yapıldığı biliniyor. Son MGK toplantısından da Irak'a yönelik saldırıda Türkiye'nin, ABD'nin yanında yer alacağı açıklanmıştı. AKP hükümeti oynadığı ikiyüzlü oyununa devam ededursun Türkiye'den Kuzey Irak'a girecek askerlerin sayısı dahi belirlenmiş durumda. NTV muhabirinin haberine göre; Irak'a, Türkiye üzerinden

50-55 bin ABD askeri saldırıya. Bunlara eşlik edecek Türkiye askerinin sayısının da, 40 bin ile 55 bin arasında olması bekleniyor. Aynı kaynaklara göre, Dışişleri Bakanı Yaşar Yakış ve Devlet Bakanı Ali Babacan'ın, Washington'daki görüşmeleri sırasında yapılan anlaşmalar uyarınca, Irak'a gönderilecek Türkiye askerleri ABD'nin komutasında hareket edecek. Bunun dışında Türkiye Kürdistanı'na binlerce ABD askeri yerleşmiş durumda. İskenderun Limanı'na ABD gemileri askeri teçhizatlarını boşaltmaya başladı. Burjuva basında da görüntülenen limanla ilgili yazılı açıklama yapan Genelkurmay Başkanı, **"bazı basın yayın organlarında yer aldığı şeklinde, Meclis kararı olmadan, yabancı ülke muharip unsurların, yani; birlik, tank, top ve savaş uçaklarının, Türk topraklarına kabulü söz konusu değildir"** dese de askeri yığınak herkesin gözleri önünde yapılmaktadır. Bu da bize Türk hakim sınıflarının halkın gözünün içine baka baka nasıl yalan söylediğini açık şekilde göstermektedir.

TÜRKİYE YILLARDIR ABD'NİN ÜSSÜ

Yapılan tüm tartışmalarda sanki Türkiye'de hiç ABD üssü yokmuş gibi bir izlenim çıkarılmaktadır. Ancak ülkede ABD'nin başta İncirlik

olmak üzere birçok askeri üssü bulunmaktadır. İncirlik'ten kalkan ABD savaş uçakları sürekli olarak Kuzey Irak'a bomba yağdırmaktadır. Amerikan PBS Televizyonu'nda bir programa katılan ve 18 Şubat'ta meclis gündemine getirilmeyen tezkere ile ilgili açıklama yapan Donald Rumsfeld, **"Sorun, bizim Türk hava sahasını veya Türkiye topraklarındaki askeri üsleri kullanmamıza ilgili değil. Zaten Afganistan'daki kalıcı özgürlük operasyonu çerçevesinde bu üsleri kullanıyoruz"** dedi. Yani var olan üsler zaten kullanılmaktadır. Ve bu üsler meclisten tezkere geçerse bile kullanılmaya devam edilecektir. Ancak ABD'nin yeni konsepti için bu üsler yetmemektedir. Irak'tan sonraki hedefin diğer Ortadoğu ülkeleri olduğunu defalarca açıklayan ABD emperyalizmi Türkiye'yi büyük bir askeri üsse çevirmek istemektedir. Bu açıdan Türkiye halkını çok daha karanlık günler beklemektedir.

15 Şubat günü tüm dünyada yapılan savaş karşıtı eylemler sonrasında başta ABD'nin en yakın müttefiki olan İngiltere olmak üzere bazı ülkelerin geri adım atması dikkate alınmalıdır. Bu da bize dünya halklarının bu haksız savaşı durdurabileceğini göstermiştir. Şimdi alanları doldurarak bu haksız savaşı durdurma zamanıdır.

ABD Başkanı George Bush'un, ülkesini ziyaret eden Dışişleri Bakanı Yaşar Yakış ve Devlet Bakanı Ali Babacan'la görüşmesinde şantajlara başvurduğu ve tehditler savurduğu öğrenildi.

Yaşar Yakış, görüşmenin Türkiye ile yürütülen pazarlığa ilişkin bölümlerini "at pazarlığına" benzettiğini basına aktarmasına karşın, Bush'la yaşanan gerginliğe değinmedi.

BUSH'LA YAKIŞ'IN GERGIN DİYALOĞU

- Bush:** Beyler, ABD topraklarında yapacağınız bir şey yok. Ülkenize gidin ve bu tezkereyi Meclis'imizden geçirin...
- Yakış:** Birtakım zorluklarımız var. Uğrayacağımız zarar gerçekten büyük. Biz iki müttefik ülkeyiz, bizi anlayacağınızı düşünüyoruz...
- Bush:** Hiçbir müttefik beni sizin kadar uğraştırmadı...
- Yakış:** Türkiye aynı zamanda AB sürecinin içinde. Oradan değişik sesler geliyor...
- Bush:** AB mi kaldı? Alın işte 3'e böldüm...
- Yakış:** Türkiye demokratik bir ülke. Uluslararası hukuk kurallarına da hep uydu. Bu operasyonla ilgili BM'nin takınacağı tavır da önemli...
- Bush:** 21. yüzyılda Birleşmiş Milletler gerekli mi değil mi, ona bakıyorum. Arkadaşlarımız bunu araştırıyorlar.

Cumhuriyet Gazetesi 25 Şubat 2003

Kamuoyuna "pazarlık yapıyor" adı altında çadır tiyatrosu sergileniyor. Uşakla efendinin pazarlığı olmaz ancak bu şekilde emir-fırça diyalogu olur"

Sınıfsal Bakış

DÜNYA HALKLARI AYNI DİLİ KONUŞMAYI ÖĞRENİYOR! 15 ŞUBAT: SINIF SAVAŞINDA SİNERJİ (GÖREVEDEŞLİK)

Ağırlığını burjuva stratejistlerinin çektiği çok sayıda siyaset uzmanının 11 Eylül'e ilişkin yaptıkları tespitler, tarihsel bir dönemece işaret ederken, 21. yüzyılın yeni başladığından bahsediliyor, hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağına vurgu yapıyordu. Eylemlerin çapı ve Amerikan topraklarında gerçekleştirilmiş olmasının şokuyla, ABD'nin yaralı bir vahşi hayvan refleksiyle hareket edeceği öngörülmekte, emperyal emelleri doğrultusundaki yürüyüşünü koşuya çevireceğinden söz edilmekteydi. ABD emperyalizmine karşı kompleksif ve/veya bağımlı duruşun ifadesi olarak gündeme getirilen bu görüşler, süre avına çanak tutar bir içerikte sunulmakta, **anti-terör savaş** ilanı meşru kılınmaktaydı. 11 Eylül'ün, ABD'nin **"imparatorluk"** sevdasıyla gerek dünya halklarına gerekse de diğer emperyalistlere meydan okuma sürecindeki ilerleyişini hızlandırmasında ve **müdahale/saldırı/savaş** eksenli pratiğini süreklileştirmesinde önemli bir bahane oluşturacağı gerçeğinin ötesine geçen ve bizzat ABD tarafından pompalanan bu ideolojik-siyasal kampanyaya **güçlü bir karşılık**, daha 1.5 yıl dolmadan 15 Şubat 2003'de verilmiş bulunuyor.

11 Eylül'ün ardından soluğu Afganistan'da alan, bütün dünyada müttefikleri, uşakları ve işbirlikçileri ile birlikte terör estiren ABD emperyalizmine **yanıt**, henüz ikinci büyük/kapsamlı saldırısını gerçekleştirilmeden dünya halklarından geldi. **Afganistan**'ı yakıp, yıkıp bölgeye yerleştikten sonra sahneyi **Şaron**'a bırakarak **Filistin**'de nafiye şeklinde intifadayı bastırma katliamı gerçekleştiren ABD, bu kez vizyona 2002'nin Haziran'ında **Saddam**'lı **Irak**'ı soktu. Çok önceden hazırlanan plan, BM denetçileri/ajanları sürecinin yeniden işletilmesi manevrasıyla başlatıldı. Bu iş-

gal ve katliam planına karşı önceleri parça parça geliştirilen protesto eylemleri, ABD'nin adım adım askeri kuşatmayı artırması ve takvimi işletmesine paralel **süreklilik** arz etmeye ve **kitlesellik** kazanmaya başladı. Nihayet denetçilerin 2. raporu sunmasının ertesi günü için yapılan koordinasyon; bütün dost ve düşman güçleri şaşkırtan bir biçimde, dünyanın hemen her köşesinde (100'ün üstünde ülke, 600'den fazla kentte) sokağa dökülen milyonlarca (15 milyon aşkın) kişiyi 15 Şubat'ta bir araya getirdi. Dünyanın çeşitli milliyetlerden halkları, yürüyüşler, mitingler, konserler ve çeşitli gösterilerle sokaklara, meydanlara indiler. Yeryüzünün asıl sahipleri, yeryüzüne sahip çıkıyordu.

Ezilen, sömürülen yığınlar, eşzamanlı bir biçimde ve görülmemiş bir kitlesellikle, emperyalist terörizme ve saldırıganlığa/haydutluğa karşı **"tarihi"** olarak tanımlanabilecek bir eylem gerçekleştirmişlerdir. 15 Şubat, başta kraldan çok kralcı **İngiliz** emperyalistleri¹ olmak üzere bütün egemenlere soğuk terler döktürmüştür. 15 Şubat eylemi, dünya ölçeğinde sınıfsal çelişkilerin keskinleştiği bir sürecin ürünüdür. ABD emperyalizminin Irak'a saldırısına karşı çıkma teması altında bütün egemenlere yönelik bir tepkinin dışavurumudur. Duyarlılık, soyut bir ifade olmayıp, harekete geçme iradesi çerçevesinde, biriken bir tepkinin ürünü olarak gösterilmektedir. 15 Şubat, "protesto"nun ötesine geçen bir özellik taşımakta, direniş kavramıyla buluşan bir zemine oturmaktadır.

15 Şubat; çeşitli ülkelerdeki (Nepal, Kolombiya, Peru, Filipinler, Hindistan vd.) silahlı mücadelelerden; Latin Amerika'daki (Brezilya, Arjantin, Bolivya, Ekvator, Paraguay, Venezüella, Meksika vd.) gerek direnişler gerekse de seçimlerle dışa vuran kitle-

lerin öfkесinden²; işçi sınıfının, kamu emekçilerinin, köylülerin ve gençliğin dünyanın dört bir yanında artarak süren grev, işgal, boykot, direniş ve protesto eylemlerinden; **Seattle**'dan günümüze uzanan ve ileriye doğru mesafe alan küreselleşme karşıtı gösteri ile etkinliklerden³ ve tabii ki **Filistin** halkının intifadasından bağımsız değildir. 15 Şubat, bütün bunlarla **göbek bağı** içinde dünyaya gelmiştir. Ezilen, sömürülen milyonlar aynı dili konuşmayı öğrenmenin coşkuyla sokaklara döküldüler. ABD emperyalizminin Irak'a yönelik saldırı/işgal/katliam hazırlıklarına karşı çıkış, bunun durdurulabileceğine olan **inancı büyümüşdür**⁴. Düşmanın ortak olduğunun anlaşılması, bunun esasen bir bütün olarak emperyalist-kapitalist sistem olduğu gerçeğinin görülmesine giden yolu **kısaltacaktır**⁵. Bu yolun devamında insanlığın kurtuluşuna giden rotayı yakalamak hiç de zor değildir.

"Tarihin sonu"nu getirenler, Marksist-Leninist-Maoist/Komünist ideolojiyi toprağa gömmeye çalışanlar, devrimlerin bittiği fetvasını verenler, emperyalizmin "mutlak zaferi"ni ilan edenler; dünyanın dört bir yanındaki savaş ve direnişlerin, protesto ve eylemlerin, kısacası sınıf mücadelesinin her türlü tezahürünün **gökemli** bir halkası olarak gerçekleşen 15 Şubat eylemiyle **ağır bir tokat** yemişlerdir. İdeolojik bombardımanlarının yaratmaya çalıştığı sis ve bulanıklığın giderilmesinde, teslimiyet ve reformizm mikrobulunun kırılmasında, ihanet ve tasfiyecilik rüzgarının dağıtılmasında, 15 Şubat'ın kilometre taşı olabilmesi için bu eylemin kazanımlarını ve yarattığı sinerjiyi iyi değerlendirmek zorundayız.

Gözleri bozulanlar, 15 Şubat'ın gözlüğüyle bakmayı başarabilirlerse, tünelin ucundaki ışığı görecekler; aşağılık kompleksiyi kıvrananlar, 15 Şubat'ı anlayabilirlerse, kimliklerini hatırlayacaklar; güce tapmanın kişilik mutasyonuna uğrayanlar, 15 Şubat'ın ruhuyla sarsılabilecekler; halka, devrime ve komünizme inancını yitirenler, 15 Şubat'ı hissedebilirlerse, insanlığın sınıfsız topluma yürüyüş kervanına katılabileceklerdir. Kitlelerin

düzene öfkeyi içeren hareketleri her zaman için muhteşemdir, heyecan verici, **sarsıcı ve tazeleyicidir**. Ortaya çıkan enerjinin gerçekle ve doğruyla buluşması kolaylaşmıştır. Beliren potansiyelin **değiştirici ve dönüştürücü** bir mecraya akıtılmasının şartları olgunlaşıyor demektir. Ortada bir aydınlanma, bir bilinçlenmenin nüveleleri oluşuyor demektir. **Ortada bir karşı koyuş, devnim, bir yönelim var demektir**. Ortada bir dayanışma, bir ruhi şekillenme, bir seferberlik gelişiyor demektir.

15 Şubat, **"küresel intifada"** şeklinde tanımlanabilecek bir eylem olmadığı gibi, iktidarı hedefleyen bir nitelik de taşımamaktadır. Kaldı ki bu eyleme ağırlıklı olarak önderlik edenlerin de zaten böyle bir perspektifleri yoktur. Ancak bütün bunlar ortaya çıkan nesnel durumun önemini ve değerini azaltmamaktadır. Kitleler güçlerini birleştirmek suretiyle dostu düşmana önemli mesajlar vermişlerdir. Her şeyden önce **"asıl sahip"** olgusuna somut bir vurgu yapmışlar, **"güç/gövde gösterisi"**nde⁶ bulunmuşlar, kaderlerine hükmedebilecek yegane kuvvet olduklarının altını çizmişler, enternasyonal dayanışmanın önemi ve rolüne dikkat çekmişlerdir. Direnme ve başkaldırıdan, isyan ve devrime uzanan bir ufukta, karşı koyma iradesinin yaratılması basamağından seslenmişlerdir.

Bu sesleniş düşmanımıza olduğu kadar **bizedir de**. Rahatsızlık; yalnız emperyalistler, faşistler ve gericiler açısından değil, önderlik rolümüzü henüz oynayamadığımızdan ötürü aynı zamanda **bizim için de geçerlidir**. Komünistler tarihi rolünü oynamaya çağırılıyor. Bu ertelenemez görev kendini **çok yakıcı** biçimde dayatıyor. Hele ki bu komünistler, tarihin gördüğü en aşağılık uşaklardan⁷ birinin hüküm sürdüğü, halkı **"Irak'ta savaşa hayır"** potansiyeline sahiplerin en önde gelenlerinden, bunu pratiğe yansıtma ise en gerilerde kalanlardan birisi olan Türkiye'de mücadele yürütüyorlarsa, bu durum daha çarpıcı ve kışkırtıcı bir hal almaktadır.

¹ STRAW Jack, İngiltere Dışişleri Bakanı, BBC, 17.02.03, "Yürüyüş çok, çok büyük bir gösteriydi. Muhtemelen Londra'daki yakın demokrasi tarihimize gördüklerimizin en büyüğüydü. Kamuoyunun görüşlerini dikkate almalıyız. Bu koşullarda askeri

harekat gerçekten çok zor olacaktır."

BLAIR Tony, İngiltere Başbakanı, 18.02.03, "Savaşmak için acelemiz yok. Zaten 12 yıldır S.Hüseyin'in silahsızlanması için bekliyoruz. İkinci BM kararını herkes gibi ben de istiyorum." (Blair, önceleri, 2. bir BM kararının gereksizliğini Bush'dan daha fazla vurgulamaktaydı.)

² PETRAS James, Küreselleşme ve Direniş, Cosmopolitik Kitaplığı, sf.137, "Brezilya'da latifundiaları işgal eden MST, 250 bin aileyi kooperatifler halinde iskan etmiştir. Arjantin'de Piqueterolar anayollara bariyerler kurarak devletle kendilerine iş bulunması yolunda müzakereler yürütmektedir. Bolivya'da Cocacalerolar, küçük çiftçileri Washington'un koka ekiminin kökünü kazıma programlarına karşı savunarak, anayolların kesilmesini ve genel grevleri örgütlemektedir. Ekvator'da yerli-köylü örgütü CONAIE, başkent Quito'yu işgal etmiş, iki devlet başkanını devirmiş, belediye başkanları ve milletvekilleri seçmiştir. Meksika'da EZLN, hem bir gerilla hem de bir siyasal hareketle, yerli hakları için mücadele yürütüyor. Kolombiya'da köylü tabanına dayanan FARC, latifundia sahipleri, devlet, Pentagon ve paramiliter güçlerle uzun süreli bir savaş halindedir."

³ PETRAS, age, sf.140, "Bazı eylemcilerin 'küreselleşme' dediği emperyalizme muhalefet, ABD, Kanada ve Avrupa'ya yayılmış durumdadır. İşçi kitlesi, çokuluslu sermayenin kararlarına giderek daha fazla güvensizlik duyuyor ve tehdit altında olduğunu hissediyor. İşçiler, çevreciler ve gençler, Seattle, Quebec, Prag, Porto Alegre, Washington ve Melbourne'de emperyalist iktidarın simgelerine önemli saldırılar düzenleyerek güçlerini birleştirmişlerdir."

⁴ SCOTT James C., Tahakküm ve Direniş Sanatları, Ayrıntı Yay., sf.300, "Önemsiz gibi görünün; ama politik alanın genişlediğini ortaya koyan simgesel bir meydan okuma edimi, cesur bir iddialar ve talepler sağanmış başlatır. İsyancıların son liderinin (Ladurie, Carnival in Romans,99) yazdığı gibi, 'Köylüler öyle büyük bir cesaret kazandı ki başlangıçta düşünmeye bile cesaret edemeyecekleri şeyler yaptılar.'"

⁵ FOSTER John Bellamy, Monthly Review, Kasım 2002, "(E)mperyalizmin yeni aşamasına karşı isyan, çok açıkça yeni başlamıştır. Dünya nüfusunun büyük bir kısmı, Birleşik Devletler üstatlarının uygun şekilde unuttuğu şeyi bilmektedir, ki Birleşik Devletler emperyalizmi, geçmişin sömürücü imparatorluklarına benzemektedir ve imparatorluk içi isyanlar ve kapıdaki 'barbar' saldırılarıyla, aynı kaderi paylaşması olasıdır."

⁶ TYLER Patrick E., New York Times, 16.02.03, "... belki de dünyada hala iki süper güç var: ABD ve dünya kamuoyu."

⁷ ERDOĞAN Recep T., 18.02.03 "Tarihin şekillenmesinde, metnin yazılmasında aktif rol oynayacağız. Duygusal davranmayacağız. Böyle bir dönemde popülizm en tehlikelidir."

Faşist diktatörlüğün 58. hükümeti; bir süre kan ve ceset pazarlığı yapıyormuş görüntüsü verme alçaklığına düşme pahasına, değil BM Güvenlik Konseyi, ABD ve İngiltere dahi "yasal" bir adım atmamışken, kendi Anayasası'nı (md.92) açtıkça çiğneyerek hazırladığı, "yabancı asker kabul etme ve yurt dışına asker gönderme" tezkeresini meclise sevk etmekle, mevcut fiili duruma resmîyet kazandırma adımını attı.(24.02.03)

Yine bildik saldırı; “Terör uyarısı”

İçişleri Bakanlığı tarafından yayınlanan ve basında “İçişlerinden terör uyarısı” başlığıyla yer alan genelge, devletin savaşı da bahane ederek tüm muhalif kesimlere saldıracağına göstergesi. Terör örgütlerinin savaş aleyhtarı gösterilere sızarak provokasyon yapmaya çalıştıklarını, halkı güvenlik güçleriyle karşı karşıya getirmeyi amaçladıklarını ifade eden genelgede, buna karşı uyanık olunması ve önlemlerin artırılması isteniyor.

ABD emperyalizminin Irak'a saldırısında aktif rol oynayacak olan Türkiye, bir yandan binlerce askeri Irak sınırına yığarken, bir yandan da ülke genelinde gelişen halk muhalefetinin kendi iktidarını sarsacağı korkusuyla “önlemler” alıyor. Halkın Irak saldırısına hayır demesi ve bunun için yapılan eylemlere binlerce insanın katılımı nedeniyle, zor günler yaşayan Türk egemen sınıfları, yaptıkları manipülasyon kampanyaları ile “mehmetçiğin” Irak halkının kanını akıtmasına destek arıyor. Ancak yapılan tüm bu kampanyalara rağmen halkın ısrarla Irak halkına yönelik emperyalist saldırganlığa hayır demesi üzerine, Türk egemen sınıfları faşist yüzlerini göstererek halkı yıldırmaya çalışıyor. İçişleri Bakanlığı tarafından yayınlanan ve basında “İçişlerinden terör uyarısı” başlığıyla yer alan genelge, devletin saldırıyı da bahane ederek

tüm muhalif kesimlere saldıracağına göstergesi. “Terör örgütlerinin savaş aleyhtarı gösterilere sızarak provokasyon yapmaya çalıştıklarını, halkı güvenlik güçleriyle karşı karşıya getirmeyi amaçladıklarını” ifade eden genelgede, buna karşı uyanık olunması ve önlemlerin artırılması isteniyor. Yayınladığı bu uyarıdan sonra harekete geçen devlet, Türkiye'nin birçok yerinde düzenlenen demokratik eylemlere müdahale ederek yine asıl terörün kendisi olduğunu gösterdi. Düzenlenen demokratik eylemleri “**terör eylemi**” olarak göstermeye çalışan devlet, bu sayede halkın eylemlere katılımını engellemeye çalışıyor.

Düzenlenmesi planlanan birçok demokratik eylem saldırı bahane edilerek yasaklandı. Diyarbakır'da KESK tarafından yapılmak istenen “Savaşa Hayır” mitingi hiçbir gerekçe gösterilmeden valilik tara-

findan ertelendi. Yine birçok ilde düzenlenen savaş ve tecrit karşıtı eylemlere panzerlerle ve gaz bombalarıyla azgınca saldıran polis, yüzlerce eylemciyi döverek gözaltına alırken onlarcasını da tutukladı. Bu saldırgan tutumuyla halka “**eylemlere katılırsanız sizin de sonunuz böyle olur**” mesajını vermeye çalışan devlet, birçok demokratik kurum ve kuruluşlara bu genelgeden sonra saldırılarını daha da artırdı. **Özellikle T. Kürdistanı'nda yoğunlaşan bu saldırılardan gazetemiz de nasibini aldı. Önce Mersin çalışanlarımız gözaltına alındı. Ardından da gazetemizin Mersin irtibat bürosuna polisler tarafından baskın düzenlenerek arama yapıldı, birçok dergi ve kitaba el konuldu.**

15 Şubat'ta yapılan yapılan eylemlerin birçoğuna “**yasadışı terör örgütü lehine slogan atmak**” bahane gösterilerek saldırıldı. Sivas'ta öğrenciler emperyalist saldırganlığa karşı eylem yaptıkları gerekçeyle tutuklanarak hapis hane konuldular. Yine İstanbul Valisi 15 Şubat'ın ardından yaptığı açıklamada bu tarz eylemlere katılımın “**yasadışı örgütlere yardım etmek**” anlamına geldiğini ilan ederek halkı sindirmenin araç ve yöntemlerini kullanmaya başladı.

Mersin-Adana'da yapılan eylemlere panzerlerle saldıran devlet, çocuk-kadın demeden herkesi gözaltına aldı. Ve bunların içinde 2'si çocuk dört kişiyi tutukladı. Türkiye Kürdistanı'nda yapılan fiili uygulamalarla halk üzerindeki baskılar artırıldı. Diyarbakır, Silopi gibi saldırıda kilit öneme sahip illerde bu baskılar daha da artırmakta. Bu bölgeye gelen

ABD askeri yığınının kanunları şimdiden işlemeye ve yaşamı belirlemeye başlamış durumda. Daha saldırı başlamadan yaşanmaya başlanan bu durum saldırı başladığı koşullarda acaba neler yaşanacak sorusunu sorduruyor. ABD askerlerinin bölgeye gelmesinden bu yana Türk ordusunun yaptığı yığınak da Kürt halkını terdirgin ediyor.

OHAL

YİNE GÜNDEMDE

12 yaşındaki çocuklara eylemlere katıldıkları gerekçe gösterilerek kalas ve coplarla saldırılırken, ev baskınları, keyfi gözaltılar, kimlik kontrolleri, sokak ortasında insanların keyfi şekilde dövülmesi yaşa-

yıl AB'ye uyum yasaları çerçevesinde tamamen kaldırıldığı iddia edilmişti. Ancak fiili olarak birçok ilde devam eden OHAL, Diyarbakır, Şırnak, Batman, Mardin, Siirt ve Hakkâri'de yeniden uygulamaya sokulmak isteniyor. Genelkurmay Başkanlığı, Başbakanlığa gönderdiği yazıda, saldırıyla birlikte söz konusu illerde Olağanüstü Hal uygulamasının “kaçınılmaz” olduğunu ileri sürerek, konuyla ilgili gerekenlerin yapılmasını istedi.

Yaşananlar ve yapılan açıklamaların da gösterdiği gerçek, devletin tüm bunları bahane ederek baskılarını artırdığı. İHD Mardin Şube Başkanı **Hüseyin Cangir**'in DİHA

getirilmesinin bölge gerçekliğinin inkarı” olduğunu söylerken, Diyarbakır Barosu Başkanı **Sezgin Tanrikulu** ise Irak savaşını bahane edilerek OHAL'in geri getirilmek istendiğini savundu.

DİHA muhabirine görüşlerini açıklayan İHD Diyarbakır Şube Başkanı **Selahattin Demirtaş**, “OHAL tekrar halka ve kamuoyuna dayatılıyor” diye konuştu.

OHAL'in kalkmasıyla birlikte fiili olarak birşeyin değişmediğini vurgulayan Diyarbakır Baro Başkanı Sezgin Tanrikulu da İller İdaresi Yasası'nda yapılan son değişiklikle bütün valilere OHAL yetkileri verildiğini savundu.

İHD'nin raporuna göre

mın sıradan bir parçası haline getiriliyor. OHAL dönemini aratmayan bu uygulamalarla savaş bahane edilerek halk üzerindeki baskılar artırılıyor. Daha bir kaç ay önce Diyarbakır'da OHAL'in kaldırıldığını ilan eden devlet OHAL valilikleri yerine “**Koordinatör Vali**” ataması yaparak OHAL'i devam ettirmektedir. Gerekçe olarak sunulan ise yine ABD'nin Irak'a saldırısı.

Devletin halka yönelik saldırılarından en önemlilerinden birisi de bu aslında. Yani emperyalist saldırı bahane edilerek OHAL'i yeniden gündeme getirmek. Türkiye'nin belli bölgelerinde 15 yıl boyunca uygulanan ve halka gün yüzü göstermeyen OHAL uygulamasının, geçtiğimiz

muhabirine yaptığı açıklama da bunları doğruluyor. Açıklamaya göre Ömerli'nin Xirbikatla köyünde geçtiğimiz günlerde bütün köylüler hiçbir gerekçe gösterilmeden gözaltına alındı. Yine Nusaybin'de ise halk toplu dayaktan geçirildi. Böyle bir durumun 90'lı yıllarda bile yaşanmadığını belirten Cangir “Bu uygulamalar ile Kızıltepe'de bir OHAL durumu yaşandı” diye konuştu.

Genelkurmay Başkanlığı'nın Başbakan Abdullah Gül'e yazı göndererek, “OHAL'in 6 ilde tekrar uygulamaya konulmasını” önermesinin ardından en gergin günler Diyarbakır'da yaşandı. İHD Diyarbakır Şube Başkanı Selahattin Demirtaş “OHAL'in yeniden

Aralık ayında 89 gözaltı olurken, Ocak ayında bu sayı 4 kat artarak 425'e çıktı. İki ayda saldırı veya çatışmalarda 21 kişi yaşamını yitirirken, 9 kişi ise yaralandı. İHD'ye bu süre zarfında 6 kişinin kaybolduğuna yönelik başvuru yapılırken, mayın patlaması sonucu ise 4 kişinin öldüğü ve 1 kişinin yaralandığı bildirildi.

İşkence ve kötü muamele başvurusu Aralık ayında 14 iken Ocak ayında bu sayı 44'e çıktı. Aralık ayında 20 kişi, Ocak ayında 74 kişi tutuklanırken, yasaklanan oyun ve toplatılan kitap sayısı ise 5 olarak açıklandı. İki aylık süreç içerisinde İHD bölge şubelerine de 334 kişi hak ihlali iddiasıyla başvuru yaptı.

“KARA DA YAZILSA; SLOGAN YASAKTIR”

Hakkari'de yaşanan olay devletin Kürtlere uyguladığı tüm inkarcı politikaları gözler önüne serdi.

Biçer mahallesindeki eski Medrese önünde karın üstüne “**Tecride hayır**” ve “**Biji Serok Apo**” şeklinde slogan yazıldığını iddia eden Hakkari Emniyet Müdürlüğü Siyasi Şubesine bağlı polisler çevrede bulunan evlere baskın düzenleyerek AA (14), İA (15), MA (16), SA (17) isimli çocukları “ayakları ile karı ezerek tecride hayır yazıları yazdıkları” gerekçesiyle gözaltına aldı.

Gözaltına alınan çocuklar Savcılığa çıkarılmadan önce gözaltında elektrik verilerek yumruk ve tekmelerle dövüldü. 12 Şubat günü savcılığa çıkarıldıktan sonra serbest bırakılan çocuklardan 15 yaşındaki İA, devlet hastanesine götürüldüklerini, polislerin doktorlarla muayene sırasında sohbet ettiğini ve doktorun hiçbir şey yapmadığını söyledi. 17 Şubat'ta Van'a psikiyatri doktorundan rapor almak için giden çocukların ayakbağları ise işlenen “suç”u tespit etmek için incelenmek üzere Van'a gönderildi.

Gözaltına alınan ve işkence gören çocuklar İHD Hakkari Şubesi'ne başvurarak suç duyurusunda bulundu. (H. Merkezi)

Gökçesu'da hak ihlalleri sürüyor

Dev Maden-Sen Basın Yayın Dairesi tarafından 22 Şubat 2003 tarihinde yapılan yazılı bir açıklama Gökçesu'da hak ihlallerinin halen devam ettiğinin bir göster-

gesi. 7 Aralık 2001 tarihinde üretime ara verilen Gökçesu'da yeniden üretime geçilmiş ancak sendika üyesi işçiler değil, dışardan işçiler çalıştırılmaya başlanmıştı. Şu an-

da 37 işçinin çalıştığı ocağa patron, sendikadan istifa etmedikleri takdirde ücretsiz izinde bulunan işçilerin hiçbirinin işe başlatılmayacağını her fırsatta dile getirmeye devam ediyor. Patron **Nurullah Ercan**'ın bu ve benzeri uygulamaları karşısında kamu makamlarının bu hukuksuzluğuna da değinilen açıklamada konu ile ilgili "Yasaların uygulanmamasından dolayı işsizlik ve sefaletle cezalandırılan maden işçilerinin hak arayışına yeterli duyarlılığı göstermeyen yetkililer, onların 20 aydır ailece yaşadıkları dram karşısında sessizliklerini korumakla yetinmiyorlar" deniliyor.

Patronun sendika istifa çabalarına işçilerin sürekli olarak sendikayı sahiplenerek cevap verdiği Kurban bayramı öncesi Kayaaltı linyit ocağında tam da bu noktada bir uygulama yapılmış işçilerin bir kısmına izin adı altında çıkış verilirken diğerleri Çorak ocağına geçirilmiştir. Olayın farkında olan işçilerin işten atılma korkusuyla ses çıkarmadığı bir ortamda yetkili merciler yasal olmayan bu duruma müdahale etmemiştir. Şu anda ocaklarda çalışanların hangi şirket ya da taşeronlarda çalıştıkları net olarak bilinmemekte, SSK İl Müdürlüğü nezdindeki araştırmalarımız ise yanıtsız bırakılmaktadır.

Ayrıca yine açıklamada çeşitli kurumların ilgisizliği üzerine birkaç örnek veriliyor.

"Nurullah Ercan'a ait şirket ya da taşeronların işlettiği ocaklarda işçiler 365 günü tamamlamadan bir süre çıkış gösterilmekte ve daha sonra farklı bir şirkete girişi yapılmaktadır. Bu vesileyle işçinin yıllık ücretli izin hakkını ve kıdem

tazminatını ortadan kaldırmayı hedeflemektedir. Kurban bayramı öncesi Kayaaltı linyit ocağında tam da bu noktada bir uygulama yapılmış işçilerin bir kısmına izin adı altında çıkış verilirken diğerleri Çorak ocağına geçirilmiştir. Olayın farkında olan işçilerin işten atılma korkusuyla ses çıkarmadığı bir ortamda yetkili merciler yasal olmayan bu duruma müdahale etmemiştir. Şu anda ocaklarda çalışanların hangi şirket ya da taşeronlarda çalıştıkları net olarak bilinmemekte, SSK İl Müdürlüğü nezdindeki araştırmalarımız ise yanıtsız bırakılmaktadır.

Nurullah Ercan'ın

ocaklarında çalışan işçiler işlerine olumsuz koşullarda nakledilmektedir. 24 kişilik servislere 40 kişi bindirilerek adeta istif edilmektedir. Can güvenliğini tehlikeye atan bu durum ne yazık ki jandarma trafik ekiplerinin dikkatini çekmemektedir." Şeklinde özetlenen bu ilgisizliğin anlatıldığı açıklama "Sendikamız bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da haksızlık ve hukuksuzlukların karşısında tüm gücüyle mücadele edecek, ücretsiz izinde işçiler bekletilirken dışarıdan taşınan işçilerle üretim yapılmasına rıza göstermeyecektir" denilerek sona eriyor. (Haber Merkezi)

Emekçinin Gündemi

KAZANMAK İÇİN, ÖRGÜTLENELİM, ÖRGÜTLEYELİM!

Bugün ülkemizin gündemi, dünyanın da gündemidir. Gündem, ABD emperyalizminin Irak'ı işgal hazırlıklarıdır. Yaşlı yer kürenin neredeyse tüm devletlerinde yüzbinler, milyonlar ABD'nin emperyalist haydutluğuna ve onun özgünlüde emperyalist saldırganlığına karşı ayağa dikilmiştir.

Coğrafyamızda her an gerçekleştirilebilecek emperyalist saldırı olgusunun baş aktörü ABD'de ve onun müttefikleri İngiltere'de bile milyonlarca insan "**Petrol için savaşa hayır**" sloganı ile yollara döküldü. Oysa emperyalist saldırganlığın yavrusu haksız, ve meşru olmayan saldırganlığın hemen hemen her manada yükünü sırtlamaya mahkum edilecek olan emekçi halkımızın potansiyel karşıtlığı ise henüz şanına yakışır şekilde hareketlenemedi.

Bumumuzun dibinde ha koptu ha kopacak, nükleer, kimyasal ve bir olasılık biyolojik silahların da kullanılabileceği açıkça telaffuz edilen emperyalist saldırganlık ürünü bir savaşın arifesindeyiz. Ve hadi gazete okumasın ama evinde bir TV olan ıssız bir dağ başındaki köylünün bile bu gerçekliğin ayırıcında olduğu aşıkardır. Olası saldırının, en azından canına kast edebilecek bir ortamı yarattığımız bilincinde ülkemizin ezilen insanları. Doğaldır ki kendiliğinden bir anti-emperyalist bir tepki de geliştirecektir/gelişmektedir.

İşte, komünistlerin, devrimcilerin ve bil cümle kendini anti-emper-

yalist ifade eden kesimlerin örgütleyip harekete geçirebileceği kitleleri içeren olgunlaşmış koşulların yansıyan halidir bu tepkiler. Yakınmak ve sızlanmak sınıflar mücadelesinin tezahürü olan insanlık tarihinin özneliğine, yaşamın özneliğine soyunanların tutumu değildir/olamaz da. O halde sınıf bilinci ile kuşanmanın ağırlığı pratiğin kantarında ölçülecektir.

Kaldı ki, yoksulluğun açık sınıra dayandığı milyonlarca emekçi insanın yaşadığı bu ülkede, salt emperyalist saldırganlığın hazırladığı savaş heylüsü yoktur emekçi halkımızın başına çöreklenen.

Komprador patronların, savaş gücünde sessiz sedasız sürdürdüğü yoğun sömürü ve talan saldırısı sinsice işleme koyulmuştur. Çalışan milyonlarca işçiyi yakından ilgilendiren, 1475 sayılı iş kanununda çalışanların haklarını gaspa yönelik bir takım kırpmalar gündemde. Ve en geç önümüzdeki Mart ayında bu yasa yeni haliyle meclisten geçecek.

ABD emperyalist haydudunun başını çektiği haksız ve meşru olmayan saldırıya karşı üç maymunları oynayan işçi sendikaları ve konfederasyonu yöneticileri işbirlikçi, satılmış sendika ağaları, kuşkusuz, kompradorların ve bağlaşıklarının ahır mecliste 1475 sayılı iş kanununda yapılacak 'düzenlemelere' karşı da çitlarını çıkarmayacaklardır. Elbette ki 1475 sayılı iş kanunu 12 Eylül 1980 AFC'nin ürünü faşist Anayasanın anti-demokratik bir yasadır. Ancak unutulmamalıdır ki,

88-89 Bahar Eylemleri diye adlandırılan çetin bir mücadele sürecinin 93'lere dek elde ettiği bazı kazanımlar neticesinde kimi lehte düzenlemeleri de barındırıyor. Eğer bu gün korunması gereken bir şey varsa, o da kazanılmış haklardır. Tabi ki aynı yasanın bir yığın aleyhte mevzuatları da mevcuttur. Fakat önemli olan kazanılmış olana sahip çıkmaktır. Sessiz sedasız işletilen saldırı mekanizmasında kamu emekçilerini yakından ilgilendiren 'norm kadro' meselesi de tam hız yürürlüğe sokuldu. Daha henüz özelleştirelemeyen KİT'lerde, 93-94'lerde işletilen 'tensikat' yani 'düzenleme, tanzim etme' adlı uygulama ile, işçi kıyımına gidilmiştir. Özünde işçi kıyımı olan, ama egemenlerce 'ihtiyaç fazlası çalışanların, işletme sırasında kambur olanların ayıklanması' olarak ifade edilen norm kadro politikası, bugün kamu emekçilerinin başında demoklesin kılıcı misali sallandırılmaya başlandı.

Bu durumda, sınıf bilinçli işçilerin, kamu emekçilerinin, kendi sahalarında sürdürdükleri faaliyetlerinde öne çıkartacakları, işleyecekleri politikalar yalın ve net bir şekilde ortaya çıkıyor.

Genel anlamda görevimiz, çeşitli milliyetlerden yoksul emekçi halkımızı, güncel anti-emperyalist hareketlilik doğrultusunda gündemde olan tüm eylemliliklere sevk etmek, örgütlemek iken, buna paralel ve eş güdümlü içerisinde kilitlemesi gereken lokal anlamdaki hedef ise işçileri 1475 sayılı yasanın budanmasına engellemeye dönük örgütlemek ve kamu çalışanlarını ise 'norm kadro' saldırısına karşı koyuşa sevk etmek olmalıdır.

Dışımızda hazırlanmış tüm anti-emperyalist eylemliliklere örgütlü şekilde katılmamız. Daha da önemlisi, bu nitelikteki eylemleri örgütlemeli ya da örgütlenmesine katılma-

hız. Sürecin öznesi olmalıyız.

Birçok sendikanın genel kurulu kapıda. Seçimler süreci başladı. **Tepkilerin örgütlenmesi, örgütlü kurumlarda mevziler elde etmek ile daha da kolaylaşacaktır.** Bu bakış açısı ile sendika kongrelerine hazırlanmalı ve çevremizi hazırlamalıyız.

Vurgulanması gereken bir diğer nokta ise milyonlarca işsiz ve sendikası çalışan işçilerin sendikalarında ve DKÖ'lerde örgütlenmesi sorunudur. Bu meseleye de ciddiyetle yaklaşılmalıdır. Ülkemizde, esasta kitlelerin ezici çoğunluğu, ne meslek örgütlenmeleri, ne sendikalar ne de DKÖ'lerde örgütlü değiller. Bu tablo bizim bu mesele üzerinde kafa yormamızı ve gerçekçi politikalar üretmemizi şart kılıyor. Ki mevcut yoz ve çürümüş sistemle çelişkileri en derin ve en yoksul kesimler de aynı zamanda bu kesimlerdir. Dolayısıyla devrimci-demokratik muhalefetin dolaysız potansiyeli de bu güçlerdir.

Fakat yine de öncelik belirlemek gerekirse, ivedilik ile toparlanmanın manivelası durumundaki işçi sendikaları, kamu çalışanlarının sendikaları ve DKÖ'lere yüzümüzü çevirmeliyiz.

Bulduğumuz tüm alanlarda, sendikalarda, Demokratik Kitle Örgütlerinde daima yönetimlere girmeyi hedeflemeliyiz. Yanısıra, diğer işkollarındaki sendikaların genel kurullarına karşı da sorumluk taşınmalı, bu mevzilerde de yoldaşlarımızın ve devrimci güçlerin iş başına gelmesi için tüm imkanlarımızı ve gücümüzü seferber etmeliyiz. Bu kurumlarda dar grupçuluğa düşmeden ilericiler ile, devrimciler ile ilikeli zeminde güç birliklerini sağlamalıyız. Sınıf mücadelesinin basitten karmaşığa diyalektik espri-

sinin ışığında kitlelere nüfuz etmemiz, onları doğru politikalar çizgisinde örgütleyip harekete geçirebilmenin en kuvvetli aygıtlarına yönelmemiz muazzam önem içermektedir

Ancak, kitleleri devrimci-demokratik muhalefet çerçevesinde örgütlerken kendimizi de örgütlemeyi göz ardı etmemeliyiz. Bizler, yani sınıf bilinçli işçiler ve kamu emekçileri mutlaka bir çatı altında, **DDSB saflarında yerimizi almalıyız. Aksi takdirde, sırf kendi iyi niyetlerimiz, çabamız ve öngörümüzle yola koyulursak, ilk sert dalgada ya da rüzgarda demirleyeceğimiz limanın sistemin bataklığı olacağını sakın gözden kaçırmayalım ve unutmayalım.**

Kendiliğindencilik, komprador patronların ve bağlaşıklarının sömürü sisteminin bataklığına, devrimci örgütlü mücadele işe daima ileriye, zirvelere götürür!

Ekonomik demokratik mücadeleyi küçümsemeyen ve aynı zamanda siyasal iktidar perspektifini de asla bir tarafa bırakmadan bulunduğumuz alanlarda, sendikalarda, işyerlerinde, semtlerde, derneklerde, kahvehanelerde, evlerimizde yani halkın olduğu her yerde sabırla, kararlılıkla ve azimle çalışmalıyız, ilerlemeliyiz. Doğru güzergahta, doğru biçimde, doğru politikaları dile getirmemiz ile daima bir adım öne çıkacağımızdan, bir mevzi daha kazanacağımızdan yana kuşukumuz olmasın!

Ajitasyon ve propagandada ihtiyaç duyacağımız gerekli siyasal perspektif ve donanım DEVRİMCİ DEMOKRATİK SENDİKAL BİRLİK çizgisidir.

Küçük burjuva zaaflarımızdan, tereddütlerimizden, kaygalarımızdan ve korkularımızdan arınalım/sıyrıalım.

BU ÇİZGİDE

Fiskobirlik özelleştiriliyor mu?

Üreticinin ürününü yok pahasına alan tefeci ve tüccarlar Fiskobirlik'in özelleştirilmesinde hemfikirler. Dünya Bankası'nın talimatıyla 300 işçinin işine son verilmesi de bunun bir göstergesi.

Birçok kuruluşun özelleştirme çalışmalarını hızla yaşama geçirilirken Fiskobirlik'in de peşkeşi için tefeci ve tüccarlar yoğun uğraş veriyor. Üreticinin ürününü yok pahasına alan tefeci ve tüccarlar Fiskobirlik'in özelleştirilmesinde hemfikirler. Dünya Bankası'nın talimatıyla 300 işçinin işine son verilmesi de bunun bir göstergesi.

Konuyla ilgili açıklama yapan bazı fabrika sahipleri de Fiskobirlik'in ortadan kalkmasını istiyor. Fatsa'da kurulu bulunan Derya Fındık A.Ş. sahibi **Hicabi Bulut** Fiskobirlik'in politikasını yanlış bulduğunu belirtti.

"Fiskobirlik bünyesinde yaklaşık 2500 kişi çalışıyor. Ve her birinin maaşiyeti 1.500 milyon lira. Bu kurum tasfiye edilerek ya da özelleştirilerek devletin sırtındaki kambur da kalkmış olacak" derken bir başka fabrika sahibi olan **Hayati Çakmak** da "Fiskobirlik

kesinlikle fındık almamalı gerekirse tasfiye edilmeli" diyerek bir anlamda fındık üreticisinin ve çalışanlarının geleceğini karartmaya çalışıyor.

Çarşamba'da bulunan Yılmaz Kar-

deşler fabrikası sahibi **Mithat Yılmaz** da aynı şeyleri dillendiriyor. Tüm bu açıklamalar özelleştirme yanlısı olan patronlarının çıkarlarını gözeterek yapılan açıklamalardır. (**Samsun**)

Kölelik yasasına karşı işçiler sokakta

1475 sayılı iş kanununa tepki gösteren işçiler eylem yaptı. **19 Şubat** günü DİSK ve Türk-İş tarafından Çalışma ve Sosyal Güvenlik Müdürlüğü önünde 1475 sayılı iş kanunu ile ilgili olarak bir basın açıklaması yapıldı.

Yoğun kar yağışı altında Saraçhane parkında toplanan **Türk-İş** ve **DİSK**'e bağlı sendikalardan oluşan yaklaşık 500 kişilik kitle; "Kölelik yasası geri çekilsin", "Yaşasın işçilerin birliği", "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganlarını atarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Müdürlüğü'ne kadar yürüdü. **ILPS**, **Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu**, **Sınıf Sendikacılığı Hareketi** ve **KESK**'in de destek verdiği eylemde **Belediye-İş** tarafından açılan "F tiplerini kapatın, ölüm oruçlarını durdurun" pankartı alana sokulmadı. Eylemde basın açıklamasını Belediye-İş Sendikası 3 No'lu Şube Başkanı **Hüseyin Ayrılmaz** yaptı.

1475 sayılı İş Yasası Ön Tasarısı'nın işçileri, emekçileri modern köleler olarak sömürü dişlilerinin arasında ezmeyi hedeflediğini belirten Ayrılmaz; yeni iş kanunu ile esnek ve kural dışı çalışma, kaçak ve korsan işçi çalıştırma, sigortasızlık ve sendikaların tasfiyesine yönelik uygulamaların yasal güvence altına alınmak istendiğini belirterek 8 saatlik iş günü vb. kazanılmış hakları yok saydığını bütün bunlara rağmen Türk-İş ve diğer konfederasyon yöneticilerinin patronlarla pazarlık yaptığını, tasarının tümünden geri çekilmesinin gerektiğini söyledi. (**İstanbul**)

DİTAŞ'da grev 200'lü günlerde

Niğde'de kurulu **DİTAŞ** Doğan Yedek Parça İmalatı ve Teknik AŞ'de çalışan 410 işçinin başlattığı grev 200'lü günleri aştı. Sendikanın toplu sözleşme görüşmelerine geçen yıl Mart ayında başladığını ancak hiçbir sonuç alamadığını belirten Birleşik Metal-İş Sendikası Anadolu Şube Başkanı **Süleyman Türker** görüşmelerin tıkanmasından dolayı **25 Temmuz 2002** tarihinde greve başladıklarını açıkladı. Süleyman Türker yaptığı açıklamada; patronun direnişi kırmak için çeşitli oyunlara başvurduğunu belirterek, ayrıca patronun 410 işçiden 250'sinin çalışması, diğerlerinin de iş akidlerinin feshedilmesini teklif ettiğini açıkladı. Ancak bunu kabul etmelerinin mümkün olmadığını da belirtti. İşçilerin şeker bayramını grevle geçirdiklerini vurgulayan Türker; dönem dönem kendilerine para ve gıda yardımıyla bulunduğunu söyledi. (**Ankara**)

Köy-Tür Tesisleri çürüyor

Egemenler tarafından uygulanan özelleştirme politikalarıyla birçok kuruluş çürümenin eşiğinde. Üretim çeşitli gerekçelerle durdurulması, çalışanların işine son verilmesiyle bu kuruluşlar yağmalanmakta ve talan edilmekte, fabrikaların kapısına aylar öncesinden kilit vurulmakta. Bu kuruluşlardan biri de Samsun'un Kavak ilçesinde bulunan Köy-Tür Tesisleri. İlçe yıllık 300 milyar gelir sağlayan ve 400 işçiyi barındıran fabrika kaderine terk edilmiş, çürümeyle yüz yüze. İlçede bulunan Tavuk İşletmesi ile ilgili bir açıklama yapan **Ahmet Kabadayı** fabrikanın durmasıyla ilçenin işsizlik nedeniyle isyan noktasına geldiğini belirterek "seçimler öncesi bu tesisleri yeniden faaliyete sokacağız diyenler bugün sessiz kalmaktalar. Koca bir tesis sırf siyasi oyunlarla kapatılmış ve insanların ekmeğiyle oynanmıştır" dedi ve sözlerini "gün gelir halk hesap sorar. İnsanların ekmeğiyle oynanmamalıdır" şeklinde noktaladı. (**Samsun**)

"SATILIK UCUZ KELEPİR MEMLEKET"

Petrol-İş Sendikası'na üye işçiler özelleştirmeye karşı protesto eylemi yaptı. Petkim ve Tüpraş'ta çalışan işçiler 19 Şubat sabahı gece vardiyasından çıkarak Aliğa girişinde bir basın açıklaması yaptı. Yaklaşık 1000 işçinin katıldığı açıklamayı okuyan Petrol-İş Aliğa Şube Başkanı **İbrahim Doğangül**, hükümetin IMF ve ABD'ye teslim olduğunu; Petkim, Tüpraş, THY, Telekom, Gübre Fabrikalarını, TEKEL, Sümerbank ve limanları satarak 4 milyar dolar kazanmak istediğini söyleyerek; sadece yani bir Petkim yapabilmek için bile 5 milyar doların gerektiğini belirtti. Açıklama sırasında işçiler "KIT'leri satan vatan hainidir", "Suskun toplum istemiyoruz" sloganları atarak Petkim siteler kavşağındaki yol kenarına "Satılık, ucuz, kelepİR memleket: Aliğa: Müracaat TC hükümeti Ankara" yazılı tabelayı astı. (**İzmir**)

MADEN İŞÇİLERİ OCAĞI TERK ETMEDİ

Zonguldak'ta çalışma saatlerinin uzatılacağı duyan işçiler 1,5 saat boyunca maddeden çıkmayarak eylem yaptı.

22 Şubat'ta Zonguldak'a bağlı Üzülmüş Müessesesinin Müdürlüğü Asma İşletmesi kömür ocaklarında 08:00-16:00 mesaisinde eksi 170 kodunda çalışan yaklaşık 150 işçi yeraltından çıkmayarak eylem yaptı. Diğer vardiyada çalışan işçilerin de ocağa giremediği protesto eyleminde Genel Maden İşçileri Sendikası Üzülmüş Şube Müdürü **Ramiz Muslu** ocağa inerek işçilerle konuştu. İşçiler çalışma saatlerinin uzatılmasının söz konusu olmadığını öğrenince eylemi sona erdirdi. (**H. Merkezi**)

İŞÇİLERE "SENDİKADAN İSTİFA EDİN" BASKISI

Akdeniz Belediyesi'nin temizlik işleri ihalesini kazanan "Selay" Firması işçileri sendikadan istifa etmeye zorluyor.

Genel-İş Sendikası'nda örgütlü bulunan işçilere baskı yapan Selay Firması'nın bünyesindeki **434 işçiden 56'sı, sendikasızlaştırma girişimlerine karşı mücadele ettiklerini**, tüm işçilerin istifa etmeleri durumunda bile yetkilerinin devam edeceğini söyledi. "Karacailyas Belediyesi ile yüzde 30, Aslanköy Belediyesi ile ilk altı aylık yüzde 25-30, ikinci altı aylık yüzde 10, Yeşiltepe Belediyesi ile devlet memurlarına yapılan zam oranında" anlaşlık diyen Cömert, İhbar tazminatı için 70 hafta, kıdem tazminatı için de taban rakam olan 1 milyon 332 lira istediklerini ifade etti. (**Mersin**)

YETKİ TEKRAR KRİSTAL-İŞ'TE

Cam İşverenleri Sendikası'nın açtığı dava ile temsil yetkisi elinden alınan Kristal-İş Sendikası davayı kazanarak yetkisini geri aldı.

"Kristal-İş'in örgütlü olduğu işyerlerinde yüzde 10 barajını aştığını gösteren istatistiğin yanlış olduğu gerekçesiyle" hakkında dava açılan Çimento Cam Toprak ve Seramik Sanayi İşçileri Sendikası (Kristal-İş), üye sayısının 15 bin 554 olduğunu ve işkolu barajı olan % 10 barajını % 12.29 ile aştığını ispatlayarak işyerinde temsil yetkisini tekrar kazandı. Kristal-İş Sendikası Mersin Şube Başkanı **Fehmi Sandallı** patron sendikasının kararın temyizini için Yargıtay'a başvurduğunu ve davanın 1 Ocak 2003'te başlaması gereken Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerini etkilediğini ve görüşmelerin beklemede olduğunu söyledi. (**Mersin**)

Tarımda iflasın yeni adı: Kurullar

IMF ve DB'nin ülkedeki tüm sektörlerde hiçbir engelle karşılaşmadan müdahale etmesini hedefleyen üst kurullar aracılığıyla kritik bir takım kararlar devletin dışına taşınmaktadır. Bu kurullar tarım sektöründe de **Tütün Kurulu, Şeker Kurulu ve de Tarım Satış Kooperatifleri Birlikleri (TSKB)'ni Yeniden Yapılandırma Kurulu** ile uygulamaya alındığından bu yana Türkiye kendi tarımına yön veremez durumda. Diğer bir ifadeyle yönetimlerin kamudan alınarak emperyalist tekellere verilmesinin adıdır üst kurullar.

IMF ve DB'nin isteği ile 57. hükümet tarafından kanunları çıkarılan ve 58. AKP hükümetinin de uygulamada düzeltme yapmadan devam edeceğini açıkladığı Üst Kurullar, ilk icraatlarıyla Türkiye tarımına çok büyük darbeler vuracağını sinyallerini verdi. IMF ve DB'nin ülkedeki tüm sektörlerde hiçbir engelle karşılaşmadan müdahale etmesini hedefleyen üst kurullar aracılığıyla kritik bir takım kararlar devletin dışına taşınmaktadır. Bu kurullar tarım sektöründe de **Tütün Kurulu, Şeker Kurulu ve de Tarım Satış Kooperatifleri Birlikleri (TSKB)'ni Yeniden Yapılandırma Kurulu** ile uygulamaya alındığından bu yana Türkiye kendi tarımına yön veremez durumda. Diğer bir ifadeyle yönetimlerin kamudan alınarak emperyalist tekellere verilmesinin adıdır üst kurullar.

Üst kurulların bu yılki ilk darbesi pamuk üreticisine oldu. Ege ve Çukurova'da oldukça zor bir yıl geçiren pamuk üreticilerinin üretim maliyetleri 1 milyonu aşmasına rağmen TARİŞ'in açıkladığı fiyat 800 bin lira oldu. TSKB Yeniden Yapılandırma Kurulu, TARİŞ'in açıkladığı bu komik rakamı bile

yüksek bularak indirilmesini istedi. Hükümetler tarafından verilen yasal yetkilerini aşan kurul, taban fiyatlarının indirilmemesi halinde TARİŞ'i işten ayıran işçileri kıdem tazminatlarını ödememekle tehdit etti. Ancak kurul, işten çıkan ya da emekli olan işçilere ödemesi gereken tazminatları, 4572 sayılı yasa gereğince TARİŞ'e vermek zorunda. Kurul'un tehdit unsuru olarak kullandığı kıdem tazminatlarının tutarı 3 trilyonu buluyor ve bu para işçilerin yıllardır harcadıkları emeklerinin karşılığıdır.

KURUL ŞİMDİLİK GERİ ADIM ATTI

Kurul üretici köylüyü tarımsal üretimden tamamen vazgeçirmeyi hedefleyen isteği ve bu istek için işçilerin yıllardır döktüleri alınterlerini tehdit unsuru olarak kullanmasına rağmen TARİŞ indirimine gitmeyeceğini açıkladı. TARİŞ Genel Müdürü **Ayhan Özer**, kurulun dünya fiyatlarını bahane ederek, böyle bir baskı yaptığını açıkladı. Verdikleri fiyatların üreticilerin maliyetini bile karşılamadığını belirten Özer, kurul tarafından kendilerine gönderilen yazıda açıkça tehdit edildiklerini söyledi. Kurul ile şimdilik bir mutabakat sağladıklarını

aktaran Özer şöyle konuştu; "Kurul bu yetkiyi kendinde, imzalanan protokol gereği görüyor. Dünya fiyatlarını izleyerek, bizim verdiğimiz fiyatları zaman zaman değerlendirme hakkına sahip.

Yaptıkları değerlendirmede de bu sonuçta varmışlar. Ancak, bizim üreticimiz dünyadaki üreticilerle aynı koşulda üretim yapmıyor. Bunları aktardık tazminatın verilmesi noktasında anlaştık."

Ege ve Çukurova'da oldukça zor bir yıl geçiren pamuk üreticilerinin üretim maliyetleri 1 milyonu aşmasına rağmen TARİŞ'in açıkladığı fiyat 800 bin lira oldu.

Tarımda gübre soygunu

Gübrenin tarlaya atılmaya başlandığı bugünlerde köylü, gübresini eski fiyattan alamayacak. İstanbul Gübre AŞ (İGSAŞ)'ta üretimin durmasıyla Rusya ve Ukrayna'da gübre fiyatlarının 13-15 dolar olmasına neden oldu. Ülkemizde de artmaya başlayan fiyatların, stokların azalması ile birlikte daha da yükselmesi beklenirken köylünün durumu gittikçe zorlaşıyor. Şu anda gübrenin tonu KDV dahil 167 dolar iken, ileriki günlerde bu fiyat 206-207 dolara çıkacak. Köylüyü üretim yapamaz hale getirecek olan bu fiyat artışının nedeni ise **İGSAŞ'ın doğalgaz alımını durdurması**. Hammaddesi %85'i doğalgaz olan İGSAŞ, doğalgaza %76'ya varan oranda zam yapılmasıyla maliyetin 170 dolara yükseldiğini, bu durumda piyasada rekabet etmesine olanak kalmadığını söyleyerek BOTAŞ'tan doğalgaz alımının yapılmayacağını belirtti. 2000 yılında da özelleştirilmesi gündemde iken doğalgaza zam yapılmış ve üretimin durması sağlanmıştı. Ardından Toros Gübre satılmış ancak Rekabet Kurulu'na satış işlemi iptal edilmişti. Sadece bu mevsimde ortalama 300 ton gübre üretiminin yapıldığı ülkemizde, İGSAŞ gibi kuruluşların zarar ettirilerek özelleştirildiğine daha önce de tanık olmuştuk. (H.Merkezi)

Yasak hacize neden oldu

Yaylara çıkıp borçlarını ödeyeceklerine güvenerek Tarım Kredi Kooperatifi, Ziraat Bankası ve Dünya Bankası'ndan "Besi Kredisi" çeken Elazığ'a bağlı Alatarla köyü sakinleri, faizleriyle birlikte toplam 300 milyar borçlarını ödeyemeyinde hacizlik duruma düştüler. Devletin 1994 yılında Tunceli'nin Munzur yaylalarına çıkmayı yasaklanmasıyla, temel geçim kaynağı olan hayvancılığı yapamaz duruma gelen köylüler, son çare olarak büyükşehirlere göç etmek zorunda kalmıştı. Yasak öncesi köyde bulunan hayvan sayısı yüze kadar düşmüş. 75 olan hane sayısı da 17'ye

düşmüş. Ödeyemedikleri borçlar ise faizleriyle birikerek bugün 300 milyar lirayı buluyor. Şu anda Tarım Kredi Kooperatifi'nin alacak borcunun %40'ını bu köyün sakinleri oluşturuyor. DİHA muhabirine açıklama yapan Alatarla Köy Muhtarı **Ramazan Dilsiz**, Tarım Kredi Kooperatifi'nin her yıl köylülere tebligat yaptığını, köyden ayrılan insanları artık bulamadığını söyledi. Köylülerin en az 4, en fazla 8 milyar borcu olduğunu söyleyen Dilsiz, "köydeki arazilerin hepsini satsak bile bu kadar para etmez. Satılsa bile bu kıraç toprakları kimse almaz" diyor. (H. Merkezi)

Pancarda serbest kota sözü tutulsun!

Pancarda uygulanan kotalar çiftçiyi zora sokmaya devam ediyor. Pancarda serbest kota için söz verilmesine karşın 250 bin tonluk bir kısıtlamaya gidilirken Konya'nın **Akşehir**, Iğın, **Yunak**, Kadınhanı, **Çeltik**, Doğanhisar ve **Tuzlukçu** ilçelerinin en önemli gelir kaynağını pancar oluşturuyor. Konuyla ilgili bir açıklama yapan Akşehir-Iğın Pancar Ekicileri Kooperatifi Başkanı **Süleyman Türkmen** alternatif bir ürün bulunmadan kısıtlamaya gidilmesinin bölge köylüsünü zora sokacağını söyleyerek borçları yüzünden hacizlik olan köylünün durumunun daha kötüleşeceğini ve yetkililerin verdikleri serbest kota sözünü tutmaları gerektiğini belirtti. (H. Merkezi)

Üretici köylü de, tarım işçisi de zor durumda

Aldığımız ücret yetmiyor, hiçbir sağlık güvencemiz yok, paramızı günlük vermiyorlar, on beş günde bir alıyoruz bazen bir sene geçiyor. İflas ettik deyip vermiyorlar alacaklarımızı. Yine de çalışıyoruz başka şansımız yok.

Akdeniz bölgesinde tarımda önemli bir yere sahip olan narenciye 1960'lı yıllarda Berdan 1 ve Berdan 2 sulama kanallarının faaliyete geçirilmesiyle ve iklim koşullarının elverişli olması nedeniyle bölge halkı tarafından benimsenmiş ve üretimini ve tarım işçi-

liğini yaparak yaşamını idame ettirmiştir. Böylelikle narenciye üretiminde büyük bir artış sağlanmış, narenciye üretimi bölge ve ülke açısından önemli döviz girdisi sağlamıştır. Bu durum Körfez krizine kadar ağırlığını sürdürmüştür. Körfez krizi sonucu Ortadoğu pa-

zarının kapanması ile AB ülkeleri pazarına standartlara uygun olmadığı için giremeyen narenciye girdi fiyatlarının da sürekli yükselmesi nedeniyle üretiminde düşüş göstermiştir. Mersin Tarsus İlçesinde narenciye üretimiyle uğraşan Şefik Aslan narenciye üretimiyle ilgili olarak şunları dile getiriyor. "Narenciye üretimi artık para kazandırmıyor. Zaten fidanları ektikten sonra 12 yıl bahçe yatıyor sen sürekli bakımını yapıyorsun ondan sonra bahçeden randıman sağlıyorsun. Biz bahçeyi hazırlıyor tüccara satıyoruz. Direkt kendimiz pazara giremiyoruz. Narenciye girdisi diğer tarım girdilerinden daha fazla, yılda bir iki kez ağaçları zehirliyoruz. Bir zehirleme 6-7 milyar. Ağaçların budanması için 25 işçi tutuyoruz. Günlük 10 milyon veri-

yoruz. 20-25 gün sürüyor. Mazotu, gübresi, suyu vs... derken bahçenin satışı ancak giderleri karşılıyor. Bu yıl başımıza bir de savaş belası çıkınca işimiz daha da zorlaştı. İnsanlar yatırım yapmaya korkar oldu. Sizin anlayacağınız bizim üretimdeki gelirimiz de giderimiz de başa baş."

Üreticilerin yanısıra narenciye bahçelerinde çalışan işçilerin de görüşlerini aldık.

Refik Çelik : Ben altı çocuk babasıyım, buraya yirmi sene önce Siirt'ten geldik. Belki daha iyi olur diye, ama hep süründük desem yeridir. İş yok olursa gelip böyle bahçelerde çalışıyoruz. İş çavuştan alıyoruz günde yedi milyon yevmiye karşılığı sabah yediden akşam dörde kadar çalışıyoruz. Yemek bize ait elektrik parası, su parası çocukların okul masrafları derken bir tor-

ba un 27 milyon oldu. Aldığımız ücret yetmiyor, hiçbir sağlık güvencemiz yok, paramızı günlük vermiyorlar, on beş günde bir alıyoruz bazen bir sene geçiyor. İflas ettik deyip vermiyorlar alacaklarımızı. Yine de çalışıyoruz başka şansımız yok. Portakal işi bitince ekmek bulamadığımız günler oluyor önceleri tablacılık yapıyorduk geçen yıl Newroz'dan sonra Vali yasakladı.

Cafer Adıyaman: Biz de on iki sene önce Siirt'ten buraya göç ettik. Abim şehit olunca çok baskı gördük o yüzden buraya geldik. Biz beş kişiyiz hepimiz bahçede çalışıyoruz. Kalabalık çalıştığımız için diğerlerinden daha iyi durumdayız ama portakal bitti mi aynı sıkıntıları biz de çekiyoruz. Ben on dokuz yaşındayım okumayı çok istedim ama nasip olmadı çalışmak zorundayız.

(Mersin)

Fındıkta çıkmak bilmeyen kararname!

Seçimler öncesi Tayyip Erdoğan'ın fındık üreticisine "fındık fiyatları en az 2 milyon olmalı" şeklindeki sözü söylemeden öteye gitmedi.

İktidarlarını sömürü üzerine kuranların halka verecek hiçbir şeyi olamaz. AKP iktidarı tüm sorunların çözüldüğünü durmadan yineleyip dursa da köylünün durumunda değişen tek şey koşullarının daha da zorlaşması. Seçimler öncesi Tayyip Erdoğan'ın fındık üreticisine "fındık fiyatları en az 2 milyon olmalı" şeklindeki sözü de söylemeden öteye gitmedi. fındık üreticisi köylüler ise "ne zaman hükümet verdiği sözü tuttu ki bundan sonra tutsun" diyerek tepkilerini dile getirdiler. Dünya fındık üretimi ve ihracatının 24. haftasında 406 milyon 917 bin 634 dolar döviz sağladı. Karadeniz Fındık ve Mamullerin İhracatçıları Birliği'nden edindiğimiz bilgiye göre dış piyasada geçen sezon ortalama olarak kentali (100 kg) 233 dolar seviyesinde işlem gören standart natural iç fındık bu sezon ortalama 228 dolardan alıcı buldu.

URETİCİ ALDATILIYOR

Birçok rakamın döndüğü fındıkta köylünün yüzü hiç gülmüyor. Tüccara yok pahasına fındığını satan köylü her sezon gittikçe daha çok çıkmaza giriyor. "Yetkili"lerin açıklamaları ise onlara hiçbir şey ifade etmiyor. Çıkacak olan kararnameyle ilgili bir açıklama da CHP Ordu ve Giresun milletvekilleri yaptı. Ordu milletvekili **Kazım Türkmen** ve Giresun milletvekili **Mehmet Işık** açıklamalarında kararnamenin yetersiz olduğunu belirterek "karar gereğince fındık üreticilerine 500 dekar kadar olan araziler için dekar başına 25 milyon ödeme yapılması kararlaştırılmıştır. Ordu ve Giresun illerinde dönüm başına 100-120 kilo arasında fındık üretildiği varsayılırsa, bir kilo başına verilen destek 200 bin liradır, daha önce açıklanan taban fiyatına bu miktar eklince fındık fiyatı brüt 2 milyon 815 bin lira olmaktadır. Hükümetin verdiği sözü tutmadığı, yalan vaatlerde bu-

lunduğu açıktır, tam manasıyla 8 milyon üretici bir kez daha aldatılmıştır" dediler.

Bir taraftan bu açıklamalar sürerken Fiskobirlik'ten alacaklı olan köylüler ise çeşitli eylemliliklerle alacaklarını istiyorlar, Düzce'nin Akça-

koca ilçesinde köylüler Fiskobirlik binasının önüne toplanarak alacaklarının ödenmesini istediler. Kasım ayında teslim ettikleri ürünün karşılığının ödenmesi ise devletin bir kez daha köylüyü aldattığının göstergesidir. (Samsun)

Köylünün DGD çilesi

Tarımda üretimi artırmak amacıyla verileceği söylenen **Doğrudan Gelir Desteği** (DGD) köylülere zor günler yaşıyor.

2002 yılının Aralık ayında hazırlanan ek bütçede DGD 2002 ödemeleri için 800 trilyon lira ayıran AKP hükümeti 2 aydır bu parayı ödemiyor. 2 ay önce 18 milyar olan traktörün fiyatı 20 milyar lirayı bulurken, mazotun litre fiyatı 1 milyon 600 bin liradan 1 milyon 800 bine yükseldi. 2002 DGD ödemelerinden 34 ildeki köylüler hiç yararlanamazken, 12 il ise ancak paralarının yarısını alabildi. AKP hükümetinin DGD politikasını değerlendiren Tür Köy-Sen Çorum Şube Başkanı **Muharrem Özünel** tarımda girdi fiyatlarının sürekli yükseldiğini belirterek, AKP hükümetinin mazotu düşüreceği sözünün tam tersini yaptığını, AKP'ye oy veren üreticinin bile çok tepkili olduğunu, soğan ekiminin başlayacağını, ancak üreticinin elinde para olmadığını söyledi. Edirne Ziraat Odası Başkanı **Cengiz Yorulmaz** ise buğdayda nitrattı gübre atım zamanının geldiğini ancak üreticinin elinde gübre alacak paranın olmadığını söyleyerek "bizden üretim yapmamızı beklemesinler" dedi. DGD ödemelerini bekleyen iller ise şöyle; **Gaziantep**, **Eskişehir**, **Adana**, **Edirne**, **Samsun**, **Bursa**, **Ankara**, **Urfa**, **Iğdır**, **Ardahan**, **Malatya**, **Manisa**. (H. Merkezi)

LPS Türkiye Seksiyonu Bürosu Açıldı

Açılış konuşmasını yapan Suzan Zengin, ILPS'nin dünyadaki önemine ve Türkiye'de ILPS çalışmasının gerekliliğine değinerek, açtıkları büro ile çalışmalarına daha sistemli devam edeceklerini belirtti.

Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS), Türkiye ayağını güçlendirmek amacıyla bir adım daha attı.

40'a yakın ülkeden, 219 kitle örgütünden 339 delegenin katılımı ile 25-27 Mayıs tarihleri arasında Hollanda'da yapılan 1. Uluslararası Kongresi ile kuruluşunu ilan eden ILPS'nin kuruluş amaç ve hedefleri "Emperyalizm ve gericiliğin ideolojik siyasal askeri ekonomik sosyal ve kültürel egemenlik ve saldırılarına karşı dünya halklarının anti-emperyalist ve demokratik

mücadelesini destekler, ilerletir ve geliştirir" şeklinde ifade ediliyor. Asya, Afrika, Latin Amerika, Kuzey Amerika ve Avrupa'nın değişik ülkelerinde çalışmalarına devam eden ILPS, 21 Şubat günü İstanbul Fatih'te Türkiye Seksiyonu bürosunun açılışını yaparak ülkemizde anti-emperyalist ve faşizme karşı olan herkese ILPS çatısı altında mücadele ederek yeni bir dünya yaratma çağrısı yaptı. Açılışa Deri-İş Genel Başkan Vekili Musa Servi, Belediye İş 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm, Genel İş'ten

Zeynel Demirçivi, Grup Yorum, İdil Kültür Merkezi, Devrimci Demokrasi, Yüz Çiçek Açsın Kültür Merkezi, Munzur Çevre Derneği, Açılım Hukuk Bürosu, Tohum Kültür Merkezi, Umut Yayıncılık, Yeni Dünya İçin Çağrı, Tutuklu Yankıları, Tuzla deri işçileri ve belediye işçileri katıldı.

Açılış konuşmasını yapan Suzan Zengin, ILPS'nin dünyadaki önemine ve Türkiye'de ILPS çalışmasının gerekliliğine değinerek, açtıkları büro ile çalışmalarına daha sistemli devam edeceklerini

belirtti. Ardından ILPS'nin kuruluşundan bugüne çalışmaları hakkında bilgi veren ILPS Uluslararası Koordinasyon Komitesi üyesi Musa Servi, ABD'nin terörizm adı altında tüm dünya halklarına saldırdığını ifade ederek bütün anti emperyalist güçleri bu saldırı

ganlığa karşı ortak mücadele etmeye çağırdı.

Açılış nedeniyle mesaj gönderen ILPS Filipler Seksiyonu ve ILPS Genel Sekreterliği; Emperyalizmin saldırılarına ve bunlara karşı gelişen küreselleşme ile emperyalist saldırganlık karşıtı gösteriler üzerinde dura-

rak, Ortadoğu'nun stratejik konumundan dolayı devrimci-komünist mücadeledeki önemini vurguladılar. 78'liler Vakfı ve Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Kadıköy Şubesi de gönderdikleri mesajlarla dayanışma duygularını ifade ettiler. (İstanbul)

Türkiye'de insan hakları ihlalleri sürüyor

2002 insan hakları ihlalleri raporu açıklandı Devlet ihlal enkazı altında

21 Şubat 2003 tarihinde saat 12:30'da Ankara İHD Genel Merkezi'nde 2002 yılı insan hakları ihlalleri raporu açıklandı. Hüsnü Öndül tarafından yapılan basın açıklamasında yapılan araştırmanın Türkiye'de yaşananların sınırlı bir kısmına ışık tuttuğu belirtildi. "sunulan bilanço ve raporda yer alan konular Türkiye'deki rejimin niteliğine ilişkin bir çerçeve sunabilmektedir" denildi. Yapılan basın açıklamasında ilk olarak RTÜK yasası üzerinde duruldu. Bunun yanı sıra işkence ve ifade özgürlüğü gibi konulara da değinilerek "19 Aralık cezaevleri operasyonunu 'katliam' olarak nitelendirdiği için İHD İstanbul Şubesi Başkanı Kiraz Biçici 3 yıl 9 ay ağır hapis cezasıyla cezalandırılmıştır" denildi.

Bunların ardından 30 Kasım 2002 tarihinden itibaren OHAL'in son iki ilde kaldırıldığı açıklandıktan sonra OHAL'in bölgede yarattığı sonuçlar üzerinde

duruldu. Yapılan çalışmalara göre OHAL'den kaynaklı resmi verilere göre 500 bin kişinin zorunlu göçe tabi tutulduğu, yine resmi açıklamalara göre 3428 köyün boşaltıldığı vurgulandı. Bu verilerin İHD kayıtlarına göre 3688 köy ve mezranın boşaltıldığı ve 3 milyondan fazla insanın zorla göç ettirildiği açıklandı. Bölgede ayrıca 60 bin korucunun bulunduğu da vurgulanarak koruculuk sisteminin bugüne kadar işlediği suçlardan ve zararlardan söz edildi.

Yine 19 Aralık 2000 hapishaneler operasyonuna değinilerek ölüm oruçlarından ve F tipi tecrit hapishanelerinden söz edildi. Devletin bu politikayı hala devam ettirdiği söylenerek Abdullah Öcalan'a uygulanan tecrite vurgu yapıldı. Basın açıklamasının sonunda Öndül, ABD'nin saldırı hazırlıklarına değinerek buna karşı duruşlarını devam ettireceklerini söyledi.

Hüsnü Öndül'ün açıklamasının ardından İHD Genel Sekreteri Feray Sal-

man hazırlanan araştırma raporunu okuyarak, hak ihlallerini tek tek rakamlarla ve verilerle sundu. (Ankara)

İHD İSTANBUL ŞUBESİ OCAK 2003 RAPORUNU AÇIKLADI

İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi de kendilerine ulaşan bilgiler ve başvurular sonucu Ocak 2003 İnsan Hakları İhlalleri Raporu'nu basına açıkladı. Rapora göre bir ayda 494'ü adli, 291'i siyasi nedenlerle olmak üzere Ocak ayında toplam 785 kişi gözaltına alındı. Bu sayının 36'sını çocuklar oluştururken 167'sini de kadınlar oluşturmaktadır. Ayrıca yine bu ay içinde 15 kişi işkence ve kötü muamele gördüğü için derneğe başvuruda bulundu. Basına getirilen cezaların da yer aldığı rapora göre Ocak ayında 3 kitap, 11 gazete ve dergi toplatılırken 2 gazete ve derginin yayını da 60 gün süreyle durduruldu. Yine bir gazeteci tutuklanarak 2 yıl 8 ay ceza aldı.

Turhal çalışmamızın tutukluluğu devam ediyor!

Gazetemizin Turhal İrtibat Bürosu 14 Aralık tarihinde basılarak çalışanlarımız Derya Gökmen ve Sefagül Kesgin gözaltına alınmışlardı. Gökmen aynı akşam serbest bırakılırken Kesgin sorgulanmak üzere Sivas'a götürülmüş, burada 15 Aralık günü Savcılık tarafından serbest bırakılmış ancak 16 Aralık tarihinde tutuklanarak Zile Hapishanesi'ne götürülmüştü.

20 Şubat 2003 tarihinde ilk duruşması gerçekleşen çalışmamız Sefagül Kesgin avukatların davasını Ankara'da açılmasından kaynaklı Ulucanlar Hapishanesi'ne getirilmesi için gönderdikleri dilekçe dikkate alınmayarak mahkeme öncesi aynı dosyada adı geçen Selma Korkut'un tutulduğu Sivas Hapishanesi'ne götürülmüştür. "Hava muhalefeti" gerekçe gösterilerek ilk duruşmasına getirilmeyen ve Sivas'tan da Ulucanlar Hapishanesi'ne sevk edilen Sefagül Kesgin "yasadışı örgüte üye olmak" suç-

lamasıyla yargılanmakta ve hakkında 15 yıl hapis istenmektedir. Gözaltına alınarak serbest bırakılan Derya Gökmen için de daha sonra "yasadışı örgüte yardım ve yataklık" suçlamasıyla ayrı bir dava açılmıştır. Aynı gün duruşması yapılan bu dosya Kesgin'in dosyasıyla birleştirilmiştir. Her iki çalışmamızın da ifadelerini almak için mahkeme 20 Mart tarihine ertelenmiştir.

19 Şubat günü Ankara Devrimci Sosyalist Basın Platformu, duruşmayla ilgili kamuoyuna yazılı bir açıklama yaptı. Devletin devrimci ve sosyalist basına yönelik saldırılarına dikkat çeken ADSBP, Kesgin'in 20 Şubat'taki duruşmasına çağrı yaptı. (Ankara)

FESK'TEN BOMBALAMA

✓ Fakirlerin ve Ezilenlerin Silahlı Kuvvetleri (FESK), 22 Şubat günü İngiltere'nin Harbiye'deki hava yolları binasını bombaladı. E-mail yoluyla açıklama yapan FESK, açıklamasında; "ABD emperyalizminin savaş arabasına binen emperyalist güçler, onlara yedeklenen bağlaşıkları ve İsrail siyonizmi Fakirlerin ve Ezilenlerin Silahlı Kuvvetlerinin hedefidir. Direneceğiz. Amerikan emperyalizmini yeneceğiz" sözlerine yer verdi. (H. Merkezi)

Her akşam ışıklar Irak halkı için sönüyor PETROL İÇİN DÖKECEK KANIMIZ YOK

ABD'nin Irak'a saldırı hazırlıklarını sürdürdüğü şu günlerde emperyalist saldırganlığı protesto gösterileri de tüm dünyada artarak sürüyor. Dünyada ve Türkiye'de 15 Şubat günü birçok noktada kitlesel eylemler gerçekleştirildi.

ABD'nin saldırı hazırlıkları her alanda hızlanarak sürerken dünya halkları neredeyse hergün yapılan protestolar ile bu saldırganlığı lanetliyor. Bunlardan en etkili olanı 15 Şubat günü dünyada ve Türkiye'de birçok noktada kitlesel olarak gerçekleştirildi. Ve bir kez daha egemenlerin tüm yalanlarına rağmen ezilenlerin Irak halklarının yanında olduğunu gösterdi.

* Halkevleri AKP milletvekillerine mektup göndererek ABD saldırganlığını protesto etti. 18 Şubat 2003 tarihinde Galatasaray Postanesi önünde toplanan kitle "Yoksulluğa son", "Savaşa hayır" dövizleri taşıyarak ve "AKP tüccarı kaçın halkı" vb. sloganlar atarak AKP milletvekillerine mektup gönderdi.

* Tüm-Bel Sen Kadın Komisyonu 20 Şubat 2003 tarihinde İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı önünde yaptığı eylem ile olası Irak saldırısını protesto etti. Eylemde "Susma haykır halklar kardeşir", "Kadınlar haykır, savaşa hayır" sloganları atılırken, basın açıklamasını okuyan Tüm-Bel Sen Genel Başkanı **Vicdan Baykara**; "Çılgınlıklarımız birbirimizin yüreğini bulana dek haykıracağız ki savaşlar son bulsun, zafer barışın olsun" dedi. (İstanbul)

* 21 Şubat 2003 tarihinde Sultanahmet Adliyesi önünde toplanan İstanbul Barosu'na kayıtlı 70'e yakın avukat milletvekillerinin hukuk önünde de sorumlu olacağını ifade etti. Avukatlar adına konuşan **Ercan Kanar**, "bizim yerimiz dünya halklarının yanındır" dedi. Açıklamanın yapıldığı sırada eyleme katılmak için gelen Kürt kadınlardan oluşan bir grup polislin engellemesi sonucu dağılmak zorunda kaldı.

* İçerisinde gazetemiz İşçi-Köylü okurları ve YDG'lilerin de bulunduğu Okmeydanı Emperyalist Savaş Karşıtı Birlik, her cumartesi saat 20:00'de semtin çeşitli bölgelerinde yürüyüş ve basın açıklaması düzenleyerek emperyalist saldırganlığı protesto ediyor.

* Dünyanın çeşitli ülkelerinden İstanbul'a gelen katılımcılar, savaşa karşı barış çağrısı yaptılar. 22-23 Şubat tarihleri arasında

da Lütfi Kırdar Kongre ve Sergi Sarayı'nda "Uluslararası Barış Konferansı" düzenlendi. Türkiye'den **Yücel Sayman**, **Şükran Kurdakul**, **Aydın Çubukçu**, **Levent Tüzel**, **İzzettin Önder**, **Mehmet Bekaroğlu**, **Mehmet Uzun**, **Gaye Yılmaz** vb. isimlerin katıldığı konferansa; **Romanya**, **Lübnan**, **Almanya**, **KKTC**, **İngiltere**, **Fransa**, **İsveç** ve **Yunanistan**'dan gelen "savaş karşıtları" katıldı. Yücel Sayman ve Şükran Kurdakul'un konuşmaları

şi "Esenyurt Savaş Karşıtı Platform" pankartı asarak meşaleler yaktı. "Irak halkı yalnız değildir" sloganlarını atan eylemciler, türkü söyleyerek halay çektiler.

* **Açılım Hukuk Bürosu** yaptığı yazılı açıklama ile ABD'nin Irak'a yönelik saldırısını protesto etti ve hangi soru sorulursa sorulsun hiçbir cevabın bu saldırıyı haklı gösteremeyeceğini belirterek "Irak savaşı her yönüyle haksız bir savaş

arama noktası oluşturuldu. Sabahın erken saatlerinde gelen birçok kişi gözaltına alındı. Aralarında İşçi-köylü çalışmanı **Kadir Karabak**'ın da olduğu grup bir gün sonra bırakıldı. Eylemin ardından saldırgan tutumunu sürdüren polis, Eğitim-Sen 1 No'lu Şube Başkanı **Musa Biçer**, oyuncu **Tamer Karadağlı**, **Özgür Ozan** ve Evrensel muhabiri **Gökhan Dur-**

da yaklaşık 400 kişinin katıldığı basın açıklaması yapıldı. Kartal Demokrasi Platformu'nun Dönem Sözcüsü EMEP'in yaptığı açıklama kitlenin saat 20:00'de maytapları yakmasıyla ve "Emperyalist savaşa hayır", "Irak halkı yalnız değildir", "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganlarıyla bitirildi.

ANKARA

* **Savaş Karşıtı Platform**'un yaptığı çağrıyla yoğun bir katılımı savaşa karşı bir dakika karanlık eylemi 15 Şubat 2003 tarihinde başladı. Alkış, ıslık ve sloganlarla başlayan eylemde meşaleler ve mumlar yakılarak "Savaşa hayır yaşasın halkların kardeşliği" denildi. Meşaleler ve mumlar söndürülerek Irak'a yapılacak saldırının protesto edildiği eylemde İHD Ankara Şubesi Başkanı **Ender Büyükçulha** bir konuşma yaptı.

* 15 Şubat 2003 tarihinde "Savaşa hayır yaşasın halkların kardeşliği" sloganlarıyla başlayan eylemde konuşan İHD Ankara Şube Başkanı **Ender Büyükçulha** AKP hükümetinin de ezilen yoksul halkın yanında yer almadığını, sermayenin yanında olduğunu belirtti.

* 18 Şubat 2003 tarihinde Savaş Karşıtı Platform üyeleri meclis önüne giderek barış istediler. Yoğun bir polis ablukasıyla karşı karşıya kalan platform temsilcileri ziyaretçi olarak meclise girmek isteyince engellendiler. Ziyaretin serbest olduğunun hatırlatılmasına rağmen temsilciler içeri alınmayınca, bazı milletvekillerinin müdahalesiyle yaklaşık 40 kadar temsilci meclise alındı. Çıkişta bir basın açıklaması yapıldı.

* Ankara'da bulunan **Özgür Tiyatro** adına 15 Şubat 2003 tarihinde yazılı bir açıklama yapan **Özgür Başkaya** "Haysiyetimiz karanlıklar altındadır... Onurumuz da... İnsan olma bilincimiz bilinçli olarak zahirleştirilmiştir. Utanma duygumuz kaybolmuştur. Kişiliksiz ve kimliksiz zavalılar ordusu olduğumuzun göstergesidir bu kahrolası savaşa 'hayır' diyemememiz" diyerek herkesi gerçek teröristlere dur demeye çağırdı.

* Savaş Karşıtı Platformun her cumartesi günü saat 12:30'daki Yüksel Caddesindeki eylemine 22 Şubat Cumartesi

olacak-

tır" dedi.

KARTAL

* 15 Şubat 2003 tarihinde Kadıköy İskele Meydanı'nda bir araya gelen Demokratik kitle örgütleri, siyasi partiler ve DKÖ'ler ABD'nin Irak'a yönelik haksız saldırısını protesto etti. **Hakların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS)** mitinge "Irak'ta Emperyalist Saldırganlığa Karşı Diren ve Birleş" pankartıyla katıldı. **Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu** adına ortak açıklamayı şair **Sunay Akın** ve **Bennu Yıldırım**lar yaptı. Daha sonra söz alan KESK Genel Başkanı **Sami Evren**; Irak'ta savaşa hayır demenin açlığa ve yoksulluğa hayır demekle aynı anlama geldiğini belirtti. Mitinge birçok sanatçı da destek verdi. Tüm sanatçıların yaptığı ortak açıklamada "bizler ABD'nin bu savaşına tüm gücümüzle karşı koyarsak durdurabiliriz" dediler. Polisin yığınak yaptığı Kadıköy'de 7 ayrı

ile başlayan Konferans'ın ilk gününde konuşan Prof. İzzettin Önder'in, "Savaşa karşı değilim. Evet kapitalizme karşı savaşa karşı değilim. Bunun dışındaki bütün savaşlar kapitalizmin savaşlarıdır" vurgusu dikkat çekti.

Konferansın ikinci günü Şair **Mehmet Özer** ve **Vedat Ülger**'in verdiği şiir dinletisi ile başladı. Dia gösteriminin ardından ilk konuşmayı yapan Prof. Dr. **Mehmet Bekaroğlu**'nun ardından sözü **Sabri Topçu** aldı. Topçu; işçi sınıfının üretimden gelen gücünü kullanarak, havalimanlarını, üsleri ve ulaşımı durdurması gerektiğini söyledi.

* 14 kurumun katılımı ile oluşturulan **Esenyurt Savaş Karşıtı Platform** her cumartesi günü eylem yaparak halka sokağa çıkma çağrısı yapıyor. 22 Şubat 2003 tarihinde saat 20:00'de Esenyurt Yenikent Depo Mahallesi'nde toplanan yaklaşık 150 ki-

günü SES Ankara Şubesi de destek verdi. Basın açıklamasını SES Ankara Şubesi Basın Sekreteri **Erdem Ulusal** yaptı.

* 22 Şubat Cumartesi akşamı saat 18:00'de Sakarya Caddesinde bir araya gelen Savaş Karşıtı Platform bileşenleri meşaleler yakarak "Yaşasın halkların kardeşliği", "Katil ABD işbirliği AKP", "1 Mart'ta alanlardayız", "İçerde dışarda hücreleri parçala" sloganları atıldı.

MALATYA

*Malatya Savaş Karşıtı Platform 15 Ocak saat 14:00'de postane önünde bir basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasına "Emperyalizm kağıttan kaplandır", "Yaşasın Türkiye ve Irak Halklarının Kardeşliği" dövizleriyle katılan ILPS "Petrol için dökeceğimiz kanımız yok", "Amerikan askeri olmayacağız" vb. dövizler açan YDG'liler de katıldı. ILPS, YDG ve Malatya Gençlik Derneği dernek önünden yolu kapatarak dövizlerle alkışlarla ve "Kahrolsun ABD Emperyalizmi", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" vb. sloganlarla postane önüne kadar yürüdü. Kitle açıklama esnasında sık sık "Ortadoğu halkları sıklaştırın safları", "Açığa Savaşa Hücrelere Hayır" sloganlarını haykırdı. Aynı akşam platform üyeleri saat 20:00'de Eğitim-Sen'in önünde 1 dakikalık ışık söndürme eylemi düzenledi. Çevrede toplanan halkın da desteğiyle meşaleler yakıldı alkışlarla başlayan eylem "Irak halkı yalnız değildir",

"Kahrolsun ABD emperyalizminin uşağı AKP" vb. sloganlarla bitirildi.

* Malatya Temel Hak ve Özgürlükler Derneği Girişimi ile İşçi-köylü, Yeni Demokrat Gençlik okurları 19 Şubat 2003 tarihinde 20:00'de Irak'a saldırısını ve hapisanelerde devam eden tecrit politikasını kınadılar. Eylem öncesi TMSH ekipleri-

Paşaköşkü camisi önünde ışık söndürme eylemi ve 23 Şubat Pazar günü de Kernek parkında eylem yaptı.

SAMSUN

Işık söndürme eylemi Samsun'da da sürüyor. Samsun Savaş Karşıtı Platform tarafından sürdürülen eylem 16 Şubat 2003 tarihinde başladı. Eylem her akşam saat 20:00'de Çiftlik Ziraat

ışıklarını yakıp söndürerek eylemi destekliyorlar. Platform içinde yer almayan TKP ise eylemlerini yalnız gerçekleştiriyor.

16 Şubat 2003'de AKP önüne gelen bir grup TKP'li savaşı protesto etti. Eylemde konuşan Samsun İl Başkanı **Gamze Özdemir**; "ABD'nin çıkaracağı kirli savaşı kınıyoruz" dedi. Eylem sık sık atılan "ABD askeri

tını verdiler. Platform adına açıklama yapan **Enerji, Sanayi ve Maden Emekçileri Sendikası** İzmir Şube Başkanı her akşam Bornova Küçükpark, Karşıyaka İskele, Konak Üçyol ve Buca Forbes caddesinde eylemlerinin devam edeceğini söyledi.

* Öğretim üyeleri ve sağlıkçılar da milletvekillerini "Savaşa hayır" demeye çağırdılar. Belediye önünde yapılan basın açıklamasına birçok kurum destek verdi. Açıklamayı okuyan SES İzmir Şube Başkanı **Ergün Demir** Türkiye toplumunun % 34'ünün yabancı askerlerin Türkiye'de konuşlandırılmasına karşı olduğunu belirtti.

* Savaş Karşıtı Platformun çağrısı ile biraraya gelen kitle emperyalist saldırganlıkta ABD'nin yanında olan AKP hükümetini protesto etti. Yaklaşık 500 kişi AKP il binası önünde bir basın açıklaması yaptı. Basın metnini Platform Dönem Sözcüsü **Alim Murathan** okudu.

BURSA

Bursa Savaş Karşıtı Platform semtlerdeki ilk eylemini Teleferik semtinde 21 Şubat 2003 tarihinde "Irak'ta savaşa hayır" imza kampanyası ile başladı. Eylemde imza toplamakla birlikte akşam yapılan ışık söndürme eylemine de çağrı yapıldı.

Akşam Teleferik meydanında toplanan 200'ü aşkın kitle alkış ve zılgıtlarla anti-emperyalist sloganlar haykırdılar. Platform bileşenleri kitleye çağrı yaparak emekçi semtlerde eylemliliklerinin devam edeceğini duyurdular.

nin ve resmi polislerin çevrede yoğun yığınak yaptıkları görülürken, Paşaköşkü halkının eylemi pencereden, balkondan izlemesi de dikkat çekti.

* Ayrıca yine Malatya Savaş Karşıtı Platform, 22 Şubat'ta

Bankası önünde gerçekleşiyor. Eylemde "Askere gitme, kardeş kanı dökme", "ABD defolsun üslere el konsun" vb. sloganlar atılıyor. Eyleme yoldan geçen arabalar korna çalarak destek verirken çevrede bulunan evler de

olmayacağız", "Onurlu barış sosyalizmde" vb. sloganlarla sonlandı.

İZMİR

* İzmir Savaş Karşıtı Platform Cumhuriyet Meydanı'nda ışık söndürme eylemlerinin star-

Bakırköy Hapishanesi'nde işkenceli sevk

19 Aralık katliamında kimyasal gazlarla yakılan, sakat bırakılan devrimci kadın tutsakların getirildiği Bakırköy Kadın ve Çocuk Tutuklu D Blok, askerler tarafından işgal edilerek kadın tutsaklar Uşak ve Gebze Hapishanelerine işkencelerle götürüldüler.

20 Şubat'ta gerçekleşen işkenceli sevk öncesi kadın tutsakların temsilcileri idareye çağrıldı. Dört temsilci askerler tarafından dövülerek alıkondu. Ardından da koşullara jandarma tarafından baskın yapıldı. Zorla sevk edilmeye çalışılan kadın tutsaklar hapishane idaresine karşı direnirken jandarmanın saldırısı sevk aracına kadar devam etti. Saldırı sonucu tutsakların çoğu yaralanırken, Elif Yaş adlı tutsak baygınlık geçirdi. Jandarma terörü ile

sevk edilen tutsakların isimleri ve götürüldükleri hapishaneler şöyle;

Nursel Demirdövcü:

Gebze Hapishanesi

Ebru Gümüsoğlu:

Gebze Hapishanesi

Aysel Güldoğan:

Gebze Hapishanesi

Ayşe Tuncer:

Gebze Hapishanesi

Neriman Şaşmaz:

Gebze Hapishanesi

Filiz Gencer:

Uşak Hapishanesi

Aysu Baykal:

Uşak Hapishanesi

Aysel Uzel:

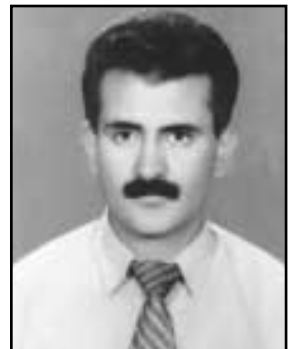
Uşak Hapishanesi

Fatma Yıldırım:

Uşak Hapishanesi (İstanbul)

Can ve Kaya mezarı başında anıldı

Dönemin İHD Elazığ Şube Başkanı **Av. Metin Can** ile İHD Elazığ Şubesi üyesi **Dr. Hasan Kaya** 21 Şubat 1993'te Kontrgerilla tarafından katledilerek Dersim'de Dinar Köprüsü altına atılmışlardı. Daha önce ERNK tarafından yakalanan kontra elemanı **Ayhan Öztürk**, yaptığı itirafında Can ile Kaya'nın kendisinin de içinde yer aldığı Yeşil (Mahmut Yıldırım) liderliğindeki kontrgerilla timi tarafından öldürüldüklerini belirtmişti.

10 yıl önce katledilen

insan hakları savunucuları **Av. Metin Can** ve **Dr. Hasan Kaya**, İHD Elazığ Şubesi tarafından 21 Şubat 2003 tarihinde düzenlenen anma töreniyle anıldılar. Anmaya genel toplantılarını Elazığ'da yapan İHD Genel Merkez Yönetimi, İHD Elazığ Şube Yönetimi ve üyeleri, çeşitli siyasi parti yöneticileri, devrimci ve sosyalist basın okurlarından oluşan yaklaşık 200 kişi katıldı. Saat 12:00'de Asri Mezarlığı'nda kortejler oluşturulurken önde Can ve Kaya'nın resimleri taşındı.

Yürüyüş boyunca "**Kahrolsun MİT CIA Kontrgerilla**", "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek" vb. sloganlar atıldı. Mezarlar gül ve karanfillerle süslenildikten sonra insan haklarını savurken şehit düşenler için saygı duruşunda bulunuldu. Ardından sırasıyla İHD Elazığ şube başkanı **Av. Cafer Demir**, DEHAP adına **Mehmet Artan**, ile İHD Genel Başkanı **Hüsnü Öndül** günün anlam ve önemini anlatan birer konuşma yaptılar.

(Malatya)

15 Şubat'ta Serhıldan çağırısı

KADEK, Abdullah Öcalan'ın yakalandığı tarih olan 15 Şubat'ta bütün Kürt halkına serhıldan çağırısı yaptı. 15 Şubat'ın yıldönümünde tecrite karşı yapılan eylemler daha da arttı.

KADEK'in serhıldan çağırısı yaptığı ve Abdullah Öcalan'ın yakalandığı 15 Şubat'ın yıldönümünde yapılan eylemler daha da yoğunluk kazandı.

* İstanbul **Esenler, Üçyüzlü**'de toplanan ve "**Başkan Apo'yla buluşma zamanı**" yazılı pankart açan bir grup molotof kokteyl atarak yolu trafiğe kapattı. Grup "**Biji Serok Apo**" sloganı atarak Türk Telekom'a ait bir tahsilat gişesine molotof attı.

* **Gaziosmanpaşa** Karayolları mahallesinde toplanan yaklaşık 200 kişilik bir grup

lastikler yakarak, yola molotof kokteyl attı.

* **Sarıgazi** Merkez mahallesinde eylem yapan bir grup Öcalan lehine slogan atarak, trafoya molotof kokteyl attı.

* **Zeytinburnu** Telsiz mahallesinde yürüyüş düzenleyen bir grup İş Bankası'na molotof kokteyl attı. Zeytinburnu Dikilitaş'ta İş Bankası ile yola molotof kokteyl atıldı.

* Öcalan lehine slogan atan yaklaşık 40 kişi **Okmeydanı** Anadolu Kahvesi önünde toplanarak anayolu lastikler yakarak trafiğe kapattı. Grup ardın-

dan Halıcıoğlu'na doğru yürüyüşe geçti. Bu sırada gruba müdahale eden polis 4 kişiyi gözaltına aldı.

* **Beyoğlu** Hacıahmet mahallesinde toplanan bir grup genç, Bostancı sokağına barikat kurup lastikler yakarak yolu trafiğe kapattı ve KADEK bayrağı açtı.

* **Beşiktaş** İhlamur Dere'de "**Biji Serok Apo**" sloganı atan bir grup yürüyüş yaparak İş Bankası Şubesi'ne molotof kokteyl attı.

* **Van**'ın Hacıbekir mahallesine bağlı Bayırlı ve Sürmeli sokaklarında yapılan ve 100'er kişilik grupların katıldığı eylemde, ateşler yakılarak sloganlar atıldı. 3 saat süren eyleme polis saldırdı.

* **Buca** ilçesine bağlı Çamkule semtinde toplanan yaklaşık 40 kişi İzmir-Aydın yolunu trafiğe kapattı. Konak ilçesine bağlı Yenisehir semtinde kendilerine "**Kemal Pir Demokratik Birliği**" adını veren bir

grup, tüp yüklü bir kamyonete molotof kokteyl attı.

* **Urfa**'nın Eyyübiye mahallesinde eylem yapan bir grup genç, Şanlıurfa belediyesine ait 2 belediye otobüsünü ateşe verdi. İmam Keskin ve Eyyüp Nabi mahallelerinde gösteri yapan ve kendilerine "**Başkan Apo'nun Şahinleri**" adını veren bir grup tecridi protesto etti.

* **Adana** Seyhan'a bağlı Ova mahallesinde toplanan 700 kişiye saldıran polis, göstericilere tazyikli su sıktı.

* **Diyarbakır**'da KADEK'in "**sokaklara çıkmayın, siyahlara bürünün, kepenkleri açmayın**" çağırısına yanıt veren Kürtler Bağlar, Yanıköşk, Muradiye, Yenisehir, Koşuyolu, Suriçi, Seyrantepe, Kaynartepe, Huzurevleri ve Fatih mahallelerinde sokağa çıkmadı.

* **Mersin**'in Yenipazar mahallesinde barikat kurarak eylem yapan yüzlerce kişiye sal-

dıran polis gaz bombası attı. Eylemcilerin taşla karşılık verdiği olaylar uzun süre devam etti. Öte yandan Yenipazar, Güneş, Gündoğdu, Şevket Sümer, Hal ve Kurdali mahallelerinde de kepenkler indirildi. Güneşli mahallesinde yapılan eyleme polis gaz bombaları ile saldırdı. Adana'da Kürtlerin yaşadığı birçok mahallede korsan gösteriler yapıldı.

* **İzmir**'in Agora Semtinde toplanan yaklaşık 500 kişi uluslararası komployu kınıyoruz pankartı açarak Ballıkuyu caddesi boyunca yürüdü.

* **Van**'da büyük Rus Pazarı başta olmak üzere çok sayıda yerde esnaf kepenklerini açmadı. Van merkezde ve ilçelerinde çok sayıda sokak gösterisi düzenlendi. Ayrıca aynı gün Muş, Batman, Siirt, Urfa ve Şırnak'ta eylemler yapılırken kepenkler açılmadı.

Bunların dışında yurtdışında birçok yerde de aynı protestolar yapıldı.

SAMSUN ESNAFI PERİŞAN

Samsun'da Modern Pazar yerinin park yapılması için bütün sokakları söktüren Belediye Başkanı esnafa ne bir açıklama yapma gereği duyuyor ne de bir çözüm yolu sunuyor. Aylardır iş yapamadıklarını, dükkanlarında siftoh yapamadıklarını söyleyen esnaflar "**bu duruma şaşıktık kaldık**" diyerek tepkilerini dile getiriyorlar.

1. Esnaf: Ben burada 15 yıllık esnafım. Belediye Başkanı bize "**sizi mağdur etmeyeceğim**" dedi. Ancak pazar yeri yıkılmaya başladığında kendisi ile görüşmeye gittiğimizde görüşmemek için yalan söylüyordu. Yok Almanya'daymış, yok işi varmış. Daha sonra hiç bir açıklama yapmadı. Bizi oyalamak için her türlü yalana başvurdu. Biz de gittik mahkemeye başvurduk. Ve mahkemeyi biz kazandık. **Ona rağmen işyerlerimiz yıkılmaya de-**

vam etti. Ve bugün sizin de gördüğünüz gibi yıkım yasadışı bir şekilde devam ediyor. Bu nasıl bir kanun anlayamadık. Burada 500 esnaf vardı, perişan oldu. Sokaklarda bir şeyler satmaya çalışıyoruz orada da zabıtan rahat yok.

2. Esnaf: Ben de burada 30 yıllık esnafım. İyi kötü buradan ekmek paramızı çıkarıyorduk. Ama şimdi perişan durumdayız. Belediye başkanı bize yer vereceğini söyledi ama bizi aldattı. Mahkeme kararına rağmen yıkmaya devam ediyorlar. Kanun var diyorlar ama o karara rağmen yıkıyorlar. **Kanunu manunu kimsenin dinlediği yok. Başka nasıl hakkımızı arayacağız? Devletle uğraşılıyor ki. Sesini çıkarmanı yaka paça içeri tıkıyorlar. Ne yapacağız şaşıktık kaldık. (Samsun)**

Dersim'de siyanürle altın aranacak

Dersim'de 50 dönümlük arazi 49 yıllığına siyanürle altın araması için bir Alman şirketine kiraya verildi.

Tunceli'nin Nazımiye ilçesine bağlı Büyükyurt (Hakis) köyünde elli dönümlük arazi 49 yıllığına bir Alman şirketine kiraya verildi. Beş ay önce 50 dönümlük arazinin Orman İşletme Müdürlüğü tarafından "ağaçlandırma" projesi adı altında alındığı ve 49 yıllığına bir Alman şirketine kiralandığı öğrenilirken, konuyla ilgili Kadıköy Tunceli Kültür ve Dayanışma Derneği Yönetim Kurulu Üyesi **Murat Sarıçiçek** bir açıklama yaptı. Büyükyurt köyünün ka-

yalık olması nedeniyle ağaçlandırma projesine uygun olmadığını vurgulayan Sarıçiçek "eski Ermeni yerleşim yeri olan köyde aldığımız bilgilere göre Bergama'da uygulanan siyanürle altın arama yöntemi uygulanacak" dedi. Şanlıurfa Orman Bölge Müdürlüğü'nün incelemeler için köye bir heyet göndereceğini ekleyen Sarıçiçek, konu hakkında gerekli araştırmaları yaptıktan sonra dava açabileceklerini de belirtti. (**Malatya**)

AİHM'den TC'ye uyarı

AİHM TC'ye yazı göndererek 31 Mart'a kadar dostane çözüm için görüş bildirmelerini istedi.

1994/1995'te OHAL döneminde Dersim'de birçok köy yakılmış, yıkılmış, köylüler işkencelerden geçirilerek, yerlerinden-yurtlarından zorla göç ettirilmişlerdi. Köyleri zorla boşaltılanların birçoğu 1999-2000 yıllarında AİHM'e başvurarak zararlarının karşılanması istemişlerdi. **Karaoğlan**, Aktaş, Halitpınar, Çayüstü, Şahverdi köylerinin de aralarında

bulunduğu yüzlerce/binlerce başvuru AİHM'de incelenirken, 31 başvuruya avukatlarının aracılığıyla yazı geldi. AİHM, TC devletine de yazı gönderirken, gönderilen yazıda; tarafların 31 Mart 2003'e kadar dostane çözüm noktasında AİHM'e görüş bildirmelerini istendi. AİHM'in yazı göndererek taraflardan görüş istemesi, TC'nin olaylardan sorumlu tutulduğunu, bu davaların köylüler lehine sonuçlanacağını TC'nin olayı, köylülerle anlaşarak örtbas etmesi, aksi takdirde AİHM'de TC'nin suçlu bulunacağını gösteriyor. (**Malatya**)

Eylem birliklerinin önemi üzerine

Dünya ve ülkemizdeki bu zemin bizi bir araya getirmek için güçlü nedenlerdir. Temel sorun iktidar sorunudur. Bu gerçek hiçbir yapı için değişmez. Bu temel bakış açısından hareketle günceli yakalamak ve bunun üzerinden kitlelerle buluşmak reddedilemez. Eylem birlikleri zeminini bir yerden başlatmak ve bunu değişik kampanyalarla zenginleştirip devam ettirmek günün görevleri arasındadır.

Son dönemlerde Türkiye devrimci hareketi içinde tartışılan konulardan biri de eylem birlikleri sorunudur. Bu sorun sadece teorik düzeyde tartışılmakla kalmayıp birçok partinin gerçekleştirdiği oturumlarda sorun birçok yönüyle ele alınarak bütünlüklü bir irade ortaya konmuş bulunuyor. Keza aynı şekilde başka yapılar da bu yönlü görüş ve düşüncelerini dergi sayfalarında dile getirerek sorunun önemini kendi bakış açılarına göre kamuoyuna

açıklamış bulunuyorlar. Proletarya Partisi de gerçekleştirdiği 7. oturumunda bu sorunu tartışarak

aldığı kararı şöyle gerekçelendirmiştir. "Emperyalist saldırıların her yönden yoğunlaşması, faşizmin halk üzerinde oluşturduğu baskılar, gelecek umudunun kitleler nezdinde değer yitirmesi ve devrimci hareketin bu saldırı ve sorunlar karşısında yetersiz kalmakla birlikte, birlikler yakalamada/oluşturmada önemli eksiklikler taşıması, özellikle bugün, eylem birliğinin komünistlerin önündeki önemli görevlerden biri olduğunu göstermektedir. Özellikle partimize yakın olan, birlikte iş yapmada önemli güven veren, eylem birliğinin zeminini olacak politikalar oluşturmada süreci benzer

şekilde tahlil eden ve politikalarını ortaklaştırabilen devrimci partilerle eylem birliği konusunda tümüyle açık ve hatta teşvik edici olmalıyız. **Halkın bu yönlü ortaklıklara değer verdiğinin/vereceğinin bilincinde davranarak emperyalizmin, yerli uşaklarının da her türlü katkısıyla gerçekleştirdiği saldırılara karşı geniş bir hedef birliğinin ve bu hedef birliğini içeren bir eylem birliği örgütlenmesinin halk desteğine açık olacağını bilmeliyiz.**

sinlikle unutulmaması içindir."

Bu gerçekliğin ancak birlikte iş yapacağımız yapılarla oluşturulacak eylem birliklerinde ifadesini bulacağı açıktır. Türkiye devrimci hareketinin eylem birliklerinde önemli tecrübelerinin olduğunu biliyoruz. **Yeni atılacak bir adımın somut gerçekler üzerinde şekillenmesi oldukça önemlidir.** Bu konuda örnek eylem birliklerinin yaşandığını söylemekle birlikte, olumsuz ve sonuç getir-

bulundurulması eylem birliklerinin harcıdır. Bu konuda da oldukça olumsuz örneklerin olduğu ve yaşandığı biliniyor. Birçok konuda anlaşılmasına ve karar alınmasına rağmen, iş pratiğe geldiğinde alınan kararlara uymayan yapıların ne gibi sorunlara yol açtığını biliyoruz. **Eylem birlikleri kimin kimi kullanacağı sorunu değildir. Sorun belirlenen hedefe birlikte varmadır.** Bunu gerçekleştirmek için araçların zenginleştirilmesi ve hedefe ulaşılmasıdır.

Bugün eylem birliklerinin zeminini her zamankiden daha güçlüdür.

1) Emperyalizm dünyanın her yerinde ezilen mazlum halklara saldırıyor. Bölgesel savaşlar çıkartıyor. İstedığı ülkeye saldırıyor, yağmıyor ve talan ediyor. Başını ABD emperyalizminin çektiği bu savaş kıskırtıcılığına karşı diğer emperyalist blokların 'barış' yanlısı görünmesi onların yağma savaşlarında kendilerine düşen Pazar payına olan itirazlarından ileri geliyor.

Emperyalist sistem bütünlüklü bir krizindedir. Bu kriz sistemin üretim fazlalığından kaynaklanıyor. Yeni Pazar bulmakta zorlanan emperyalist tekeller, ABD'de olduğu gibi iş başına getirdiği savaş hükümetleri vasıtasıyla zayıf halka gördüğü ülkelere saldırarak, yeni alanlara açılmaktadırlar. Emperyalistler arası bloklaşma daha da netleşmektedir. ABD ve İngiltere, Avrupa Birliği (aralarında çelişkiler olsa da) Rusya ve Çin blok başları olarak ortada durmaktadırlar. ABD'nin Irak'a saldırma

kararı almasıyla emperyalistler arasındaki saflaşma iyice belirginleşti. Rusya'nın Avrupa Birliği yanında yer alması emperyalistler arası çelişkiyi iyice kızıştırmış bulunuyor. Pazarların yeniden paylaşılmasında bu çelişki kendisini daha da sert bir biçimde ortaya koyacaktır. Emperyalistler arasındaki çelişki kendisini esas olarak yarı-sömürge ülke pazarlarının paylaşımında göstermektedir. Bu da anti-emperyalist mücadelenin daha güçlü bir şekilde doğmasını birlikte getirmektedir.

Emperyalizmin dünya çapındaki küreselleşme politikası iflas etti. Devletlerin zayıflaması, ulus üstü tekeller, vb tespitler iflas etmekle kalmadı, tam aksine devlet ve ulus söylemine daha çok sarılabildiğine milliyetçiliği körüklemektedirler.

2) Emperyalist-kapitalist ülkelerde işsizlik, açlık ve yoksulluk giderek artıyor. Bu zemin kitlelerin kendilerini yönetenlere karşı çıkmalarının da koşullarını yaratıyor. Emperyalist kapitalist ülkelerde iç tepkiler, dış emperyalist saldırganlıkla bütünleşerek anti emperyalist hareketlerin daha güçlü tepkiler ortaya koymasını birlikte getirmektedir.

3) Hareketin en güçlü ve diri olduğu yerler yarı-sömürge ülkelerdir. Bu ülkelerdeki Marksist-Leninist-Maoist hareketler emperyalistleri en çok korkutan hareketlerdir. Emperyalistlerin yarı-sömürge ülkelere dayattığı ekonomik reçetelerin yanısıra, özelleştirme vb programlarla ekonomileri tüm yönleriyle denetim altına alınan bu ülkelerin emperyalizmin zayıf karnları olduğu da açıktır.

4) Ülkemiz açısından durum çok daha farklıdır. Açlık, yoksulluk, işsizlik emperyalizmin ülkemiz ekonomisini denetimine almasının sonuçlarıdır. Yerli uşakları Komprador burjuvazi ve büyük toprak ağaları vasıtasıyla uygulanan ekonomik program sadece işçi sınıfını yoksulluğa itmiyor. Köylülüğü, memurları da çarkın içinde ezerek yoksulluğa itiyor. IMF'nin direktifleriyle memurların işten çıkartılmaları, köylülüğe verilen sübvansiyonların kaldırılması, yeni yıkımlar getirmiştir. İçteki devrimci mücadelenin ezilmesi için her yolun denendiği bir süreçte hapishanelerde katledilmeye devam edilen devrimci tutukluların yanısıra, işkence, baskı ve çatışmalarda katledilen devrimcilerin sayısı bilinmezken, Kürt ulusu üzerindeki baskıların değişik biçimler olarak devam etmesi ülkemiz gerçekliğini oluşturuyor.

Dünya ve ülkemizdeki bu zemin bizi bir araya getirmek için güçlü nedenlerdir. **Temel sorun iktidar sorunudur. Bu gerçek hiçbir yapı için değişmez.** Bu temel bakış açısından hareketle günceli yakalamak ve bunun üzerinden kitlelerle buluşmak reddedilemez. Eylem birlikleri zeminini bir yerden başlatmak ve bunu değişik kampanyalarla zenginleştirip devam ettirmek günün görevleri arasındadır.

Politikalar örgütlenmelerle, eylemlerle somutlaşır. Belirlenmiş bir politikanın uygulanmasına ne kadar geniş bir kesimi katıyorsak o oranda başarılı olunur. **Eylem birliğinin politikaların başarıya ulaşmasında en önemli taktik ilkelere olduğuna bugün daha fazla önemsemeli ve öncükartmalıyız.** Ama örgüt olmadan örgütte esneklik ve inisiyatif olmadan eylem birliklerinden iyi yararlanılamayacağı unutulmamalıdır. Bu vurgu eylem birlikleri önünde engel olsun diye değil, aksine güçlü eylem birlikleri için asıl olması ve ağırlık verilmesi gerekenin ke-

meyen sadece kağıt üzerinde kalan eylem birliklerinin de olduğunu hiçbir yapı red edemez. Sorun her iki örnekten dersler çıkararak somut gerçeklik üzerinde eylem birliklerini oluşturmaktır. **Eylem birliklerinin ideolojik bir birlik olmadığı açıktır. Asgari ve somut gelişmeler üzerinde oluşturulan eylem birlikleri geçici birliklerdir. Somuttur, güncel ve herkesi ilgilendiren ortak paydalarda birleşenlerin oluşturduğu eylem birlikleri hedefine ulaştığında biten birliklerdir.** Hoşgörü, demokrasi, esneklik ve her yapının hasasiyetlerinin gözönünde

Nedir bu görevler?**Ülkede;**

1) Hapishanelerde devrimci tutsaklar üzerinde estirilen ve hala devam eden karşı devrim terörüne karşı ortak hedefleri belirlenmiş eylem birlikleri,

2) IMF ve Dünya Bankası'nın tarımı öldüren programına karşı köylülerin tepkilerini destekleyen kampanyalar örgütlemek,

3) Memur ve işçilerin işten atılmasına karşı eylemlilikler örgütlemek, bunu açıklık ve pahalılığa karşı örgütlenen eylemlerle geliştirmek,

4) Kürt ulusu üzerindeki hak gasplarına karşı çıkmak, dil ve kültürel hakların tanınması için eylemler örgütlemek,

5) Dünyada gelişen anti emperyalist eylemlerin ülkemizde ortak örgütlenmesi vb

Yurtdışında;

1) Gelişen anti-emperyalist mücadele için ortak eylemler örgütlemek,

2) Göçmenler üzerindeki baskı ve ayrımcılığa karşı legal örgütlenmeler üzerinden ortak hareket etmek,

3) Sosyal hakların kısıtlanması, işsizlik vb.leri için ortak eylem birlikleri örgütlemek vb. Bunları yaparken yerli anti faşist güçleri dikkate alan ve onları da ortak paydalarda bizlerle buluşturmak gözden kaçmamalıdır.

Bunlar ortak hareket noktalarımız olabilir ve bunlar daha da zenginleştirilebilir.

Bizim için şunlar önemlidir

1) Bu kampanyaların iktidar mücadelesine hizmet etmesi, devrimi geliştirip güçlendirmesi,

2) Halkın Birleşik Cephesinin inşası meselesi ile eylem birliği taktiklerini birbirinden kalın çizgilerle ayırıyoruz. Halkın Birleşik Cephesi halk sınıflarının ittifak meselesidir ve bugün somut olarak gündemde değildir. Sınıfsal ittifak, kalıcı programa bağlı bir işbirliğidir. Eylem birlikleri ise, somut siyasi kampanyaların yürütülmesinde izleyeceğimiz bir taktiktir.

3) Bu temelde bir eylem birliğinin gerçekleşebilmesi için, halk saflarındaki siya-

setlerin kendi aralarında halk demokrasisini uygulamaları, "propaganda ve ajitasyonda serbestlik, eylemde birlik" ilkesini kayıtsız şartsız kabul etmeleri gereklidir.

4) Eylem birliğinde en başta gelen temel ilke budur. Bu ilkenin iki yönünden anlaşılması gereken nedir?

Herşeyden önce eylem birliğinin olduğu platforma sadık kalmak, bu platformda belirlenen ve verilmiş istenen mesajların yığınlara ulaşım, malolmasını sağlamak ve kitleleri bu hedefler için harekete geçirmek. Bu eylemin **birlik yönünü** oluşturur.

Eylemin **serbestlik** yönünü ise, eylemin hazırlanması çalışmalarında yürütülecek ajitasyon, propaganda, siyasetler arası ideolojik mücadele, her siyasetin kendi çizgisini kitlelere kavratmaya yönelik çalışması eleştiri-özeleştiri, kısacası eylem öncesi, esnası ve sonrası yapılacak bu tür faaliyetler oluşturur.

Biz eylem birliğinin yarışma haline dönüştürülme-

si taraftarı değiliz. Bu bakımdan eylemin serbestlik yönünden çizgi, slogan vs yarıştırmaya da keskinlikle karşıyız.

Ajitasyon ve propagandada serbestlik ilkesi, her türlü ajitasyon ve propagandanın yapılması anlamına gelmez. Bütün siyasetler bu ilkenin kabulü temelinde hareket etmeli ama somut durumda eylem birliğinin oluşmasına sebep olan meselelerde **birlik yönüne ağırlık vermeli**, ajitasyon propaganda yapıyorum gerekçesiyle **eylemin muhtevasını karartacak tarzda** davranış ve anlayışlara karşı olmalıydılar. Yapılan eylem birliği belli siyasetlerin sınırlı sayıdaki insanını değil, kitleleri kucaklamaya yönelmelidir. Açık ki, serbestlik ilkesinden pratikte herkes istediğini yapar sonucunu çıkararak kitleleri kucaklamaya yönelinemez.

Biz bu bakımdan ajitasyon-propagandada serbestlik ilkesinin çeşitli eylemlerde pratik olarak kitle gösterilerinde o eylemin muhtevası çerçevesine sınırlana-

bileceği, bunun gerekli ve aynı zamanda mümkün olduğu görüşündeyiz. Şimdiye kadar edinilen pratik tecrübeler bu tür tutumların; eylemin muhtevası çerçevesinde ortak şiarlar tespit edip ona ağırlık vermenin olumlu ve halkın yararına olduğunu göstermiştir.

Sonuç olarak, **eylem esnasında platform öncelik taşır; eylem esnasında serbestlik yönünü birlik yönünün sınırları çevreler.**

Bu konuda bir diğer mesele eylem birliği içindeki siyasetler arası **eşitlik**dir. Siyasetler eylem birliği içinde propaganda imkanlarının kullanılmasında söz almada eşit haklara sahip olmalıdır. Eşitliğin öbür yönünü de elbette yapılacak çalışmalara ortak olmak ve sorumluluk almak oluşturur. Açık ki bu **çalışmalara katılmayan, eylem birliğine yanaşmayan siyasetlerin söz almada vs eşit haklara sahip olması diye bir mesele yoktur.**

5) Bu eylem birliklerinde halk demokrasisi, bu siyasi hareketler arasında eleştiri-özeleştiri mekaniz-

ması işletilerek pekiştirilmelidir.

Halk saflarındaki siyasetlerin birbirine karşı eleştiri-özeleştiri devrimci dürüstlüğü elden bırakılmaları; halkın çıkarlarının önüne geçmiş olan grupçu zihniyetlerin yıkılmasında önemli bir meseledir. Biz, ne özeleştirim bir küçük-ölük, ne de eleştirim eylem birliğini ortadan kaldırmaya yönelik bir hareket olduğu görüşündeyiz. Bütün siyasi hareketler yaptıkları özeleştirim sadece birbirine karşı değil, esas olarak halka karşı olduğu bilincinde hareket etmelidirler.

Zorlu bir süreçten geçtiğimiz açıktır. Bu zorlu sürecin birlikte karşı konması gereken yönleri elbette yukarıda sıraladığımız alt başlıklarıyla sınırlı değildir. Bunun başka platformlarda tartışılması da ayrı bir konudur. **Sorun bir yerlerden başlamak ve halka güven vermektir.**

Biz bu temel program ve bakış açısına bağlı olarak eylem birliklerine hazır olduğumuzu belirtiyoruz.

PUSULA

Sürecin sorgulanması

Proletarya Partisi ikinci olağanüstü sürecini, kapsamlı ve çok yönlü bir değerlendirmeye tabii tuttu. Sürecin kapsamlı çözümlenmesi ve değerlendirilmesi Proletarya Partisi için olmazsa olmaz yaşamsal ilkedir. Bunun adı; İç muhasebedir. Dıştan içe, içten dışa, üstten alta, alttan üste doğru, sürecin sorgulanmasıdır. İdeolojik-politik-örgütsel ve pratik sorgulama sonrası olumlulukların benimsenmesi, olumsuzlukların mahkum edilmesidir.

Devrim denilen özgürlük yürüyüşünde uygun adımlarla yürümek için safların düzenli tutulması silahların iyi silahlardan oluşturulması gerekir. Bu şartlar yerine getirilmeden sınıf düşmanlarımızı yenilgiye uğratabamayız.

Devrimin kumanda merkezini örgütlemek, devrimci savaşı örgütlemek, işçi sınıfını ve köylülüğü örgütlemek

halk gençliğini örgütlemek için, her şeyden önce komünist bir partiye ihtiyaç vardır. Partiyi örgütlemeyen, devrimci savaşı örgütlenemez. Esas olan belirleyici ve tayin edici olan Proletarya Partisidir. Bundandır ki partiyi örgütlemek demek devrimi örgütlemek demektir. **Partiyi örgütleyemeyen devrimi örgütleyemez, keza devrimi örgütlemeyi başaramayan partiyi de örgütlemeyi başaramaz.**

Yeni yönelim, önüne sürükliliği sağlanmış gerilla savaşına önderlik edecek partinin güçlenmesi ve yetkin hale getirilmesi görevi koymuştur. Bu ne demektir? Bu şu demektir. Düşünme tarzında, çalışma tarzında, önderlik tarzında, kitle ve savaş çizgisinde Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimini hakim kılarak mevcut geriliği aşmak demektir. Düşünme ve çalışma tarzındaki geriliğin, kitle

ve savaş çizgisindeki geriliğin, önderlik tarzındaki geriliğin aşılması ve Marksizm-Leninizm-Maoizm biliminin kuşanılmasıyla mümkün olur. Yetersizliğin, gerilin kaynağı bilincimizdedir. Gerçeği kavramayan ve gerçeğe hükmetmeyen bilincimizin, önderliğimizin sorgulanması esastır. Olumsuzlukların kökeninde bu yatmaktadır. Partinin bütünü bu sorunu çözmeye yönelmelidir. Bu yönelim, geriliği aşmanın, sürecin gelişimini bir üst aşamaya sıçratmanın dinamizmini yaratacaktır.

Yedinci sürecin kavranıp bilince çıkarılması, geçmiş sürecin bilimsel ve doğru tarzda değerlendirilmesiyle başarılıdır. Gerçeği olgularda arama yöntemi, Marksist-Leninist-Maoist bakış açısıyla başarılıdır. Olguları olduğu gibi çıplak sorgulamak, niyet ve istemler, subjektif düşünceler katılmadan sorgulamak, başarılması gereken budur. Bunu başarmak zorundayız. Başarının anahtarı Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimindedir, sınıf savaşımındadır. Geriliği aşmak sınıf savaşımını yükseltmekle mümkündür. Hareketin ya-

salarını, devrimci savaşın yasalarını, partinin, örgütlenmenin yasalarını bilimsel tarzda çözümleyip, yönlendirsek, yedinci süreç anlaşılır, gerilik aşılar.

Partinin yasalarını kavrayarak, sıçramalar yaratılır. Demokratik merkezîyetçilik ilkesi, eleştiri-özeleştiri silahı, ideolojik mücadelenin süreklileşmesi irade ve eylem birliğinin sağlanmasını güçlendirecektir. **"İdeolojik eğitim, büyük siyasi mücadeleler için bütün partiyi birleştirmenin esas halkası olarak kavranmalıdır. İdeolojik eğitim yapılmadığı sürece parti siyasi görevlerinden hiçbirini yerine getiremez."** Mao

İrade ve eylem birliğinin güçlendirilmesi uyum ve ahengin sağlanması, sınıf -devrim- parti bilincinin güçlendirilmesiyle olur.

Kırılan sarsılan zedelenen devrim ve parti bilincinin güçlü kuşanmasıyla mevcut gerilik açılacaktır. yedinci süreç, sınıfın devrimin partinin en temel sorunlarının kapsamlı sorgulanmasıyla güçlendi. Demokratik inisiyatifin parti iradesine yansmasıyla merkezleşen irade,

yedinci sürecin gücünü sağladı. O, gücünü iradeden, bilimselliğinden, haklılığından ve meşruluğundan alır. Yedinci sürecin gücü burada yatmaktadır. Yedinci sürecin başarısı gerçeği kavrayarak, gerilikleri aşmada göstereceği iradi çaba ve bitmeyen ısrardır. Emperyalizmin ideolojik saldırılarının, hakim sınıfların baskılarının artması sonucu, umutsuzluk ve karamsarlıkların önemli oranda arttığı, sınıf ve devrim bilincinin önemli oranda kırıldığı ağır ve zorlu koşullarda Proletarya Partisi'nin yedinci süreçte izleyeceği yönelimini belirlemesi, önemli bir adımdır. Ancak "ilk adımdır". Herşey "yeni başlıyor". Hiçbir şey bitmiş değildir. Emperyalist kuşatmanın, hakim sınıf baskılarının arttığı süreçte, yeniyi karşılamanın yolu her yönüyle güçlü olmaktan geçer. **Güç Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimidir, güç sınıf, devrim ve parti bilincidir.** Güç kitlelerin kahredici yaratıcılığıdır. Görev, bunları doğru ve bilimsel tarzda sentezlemektir. Biz bunu başarmalıyız. **Biz bunu başaracağız.**

Emperyalist saldırganlık "pazarlığında" gözden kaçırılan bir nokta

NİTELİKLİ SANAYİ BÖLGELERİ

Ancak bunların Türkiye'de kurulacak olanlardan önemli bir farkı Ürdün'de bulunan ve önemli oranda kârın büyük bir bölümünü sağlayan tekstil sektörünün Türkiye'de olmayacak olmasıdır. İşte bu konu bugün Türk hakim sınıflarının Irak saldırısının da gündeme getirilmiş, NSB'lerde tekstil sektörünün de olması gerektiği komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının talepleri arasında yer almıştır.

NİTELİKLİ SANAYİ BÖLGELERİ: QIZ

ABD ile Türk hakim sınıflarının Irak saldırısı "pazarlığında" gündeme gelen ama ne hikmetse pek işlenmeyen ve gözden kaçırılan bir konu var. Bu konu **Nitelikli Sanayi Bölgeleri** konusu. Bu bölgeler açısından önemli sayılabilecek bir olgu görüşmelerde gündeme geldi. Bu da Nitelikli Sanayi Bölgelerinde tekstil sektörünün yer alıp almamasıydı.

Nitelikli Sanayi Bölgeleri çalışmaları ülke burjuva basınında pek işlenmeyen bir konu. Bunun pek çok nedeni olabilir ancak bizce en önemlisi böyle bir anlaşmanın "bağımsız" olduğu her fırsatta ifade edilen **Türkiye'nin nasıl bir bağımsızlık içinde olduğunu** oldukça çarpıcı bir biçimde gözler önüne sermesidir. İşin bir de diğer tarafı var. Bu konu ilerici devrimci basında da pek işlenmedi. Oysa oldukça önemli ve bir o kadar da karşı durulması gereken **bu olgu, Türkiye'nin Ortadoğu bölgesinde İsrail'le birlikte oluşturduğu ABD'nin "şer ekseni" siyasetinin ekonomik ayaklarından birini oluşturmaktadır.**

ABD Temsilciler Meclisi'nin beş üyesi Türkiye'nin "terörizmle savaşta" gösterdiği "performans"; Afganistan'da ISAF komutasını üstlenmesi; ABD'nin saldırgan Irak politikalarına tam destek vermesi vb.

nedenlerden dolayı Türkiye-ABD arasındaki ekonomik ortaklık anlaşmalarına bir yenisini daha eklemek için kolları sıvadı. Daha önce imzalanan anlaşmalara göre daha dizginsiz ve "nitelikli" bir sömürünün dayatılacağı bu yeni anlaşmanın adı **Nitelikli Sanayi Bölgeleri**. Yani orjinal adı ile **Qualifying Industrial**

ABD başkanı tarafından QIZ olarak tayin edilmiş alanlar olarak yapılıyor. Uzun bir zamandır kamuoyundan gizli tartışılan ancak görüşmeleri seri bir şekilde devam eden anlaşma daha yeni yeni gün ışığına çıkıyor. Öyle ki bu konu ile ilgili taslak ilk olarak

dukça yoğunlaştırılması içinden geçtiğimiz süreçle birlikte ele alındığında incelenmeye değerdir. Özellikle Ortadoğu ile ilgili ABD'nin saldırgan tutumlarını arttırdığı ve Türkiye ve İsrail ile birlikte asıl

yeni planları çerçevesinde genişletilmeye çalışılmakta ve askeri adımlara bu yönlü ekonomik adımlar da eklenmektedir. Türkiye için ilk kez Bülent Ecevit'in başbakanlığı sırasında gündeme gelen anlaşma adeta bir lütuf gibi sunulmaya çalışılıyor. Tasarıyı ABD Temsilciler Meclisi'ne sunanlardan biri olan **Senatör Breaux'un** söyledikleri bu anlamda bir örnek. Türkiye'nin uşaklığına değinerek stratejik önemine vurgu yapan Breaux; "Türkiye Ortadoğu'da bölgesel istikrar için vazgeçilmez bir ülke. Ve Afganistan'daki çabalarımıza katkıda bulundu. Şimdi Türkiye'yi NSB'ne katmanın tam zamanı."

ABD haydutunun Türkiye'ye dizdiği bu övgüler sadece bunlar da değil. Aynı gruptan **Senatör Grasley** de bu konudaki görüşlerini şöyle dile getiriyor; "Türkiye ABD'nin kilit müttefikidir.

Terörizme karşı ortak mücadelemiz için Türkiye'nin verdiği sürekli destek güçlü dostluğumuzun ifadesidir. Bölgede daha fazla istikrar için birlikte çalışmaya ihtiyacımız var. Türkiye'nin bu anlaşmaya katılımını sağlamak bu ülkeye yabancı yatırımı çekmeye yardımcı olacak ve bölge istikrarına katkıda bulunacaktır. **Bu program aynı zamanda Türkiye ile İsrail arasında ticareti de ge-**

Zones, kısaca QIZ. QIZ'ın tanımı da; Ürdün ve İsrail veya İsrail ve Mısır toprakları üzerinde bulunan, yerel otoritelerce ticarete konu malların gümrük vergisi ve diğer iç vergilerden muaf olarak girmesine imkan tanıyan ve

2002 Ağustos ayında ABD Kongresi'ne sunulmuş ve 7 Ekim 2002 tarihinde Temsilciler Meclisi'nde kabul edilerek Senato'ya gönderilmiştir. İsrail ve Ürdün ile ABD arasında zaten varolan bu anlaşmanın şimdi de Türkiye ile ABD arasında yapılmak istenmesi ve bu yönlü çabaların alttan altta ol-

"şer ekseni"ni oluşturduğu bugün, bu anlaşmanın gündemleştirilmesi tesadüf ya da tek başına kâr elde etmek amaçlı değildir.

ABD'DEN SADIK UŞAĞINA "JEST"

ABD ve İsrail arasında 22 Nisan 1985 yılında geçerlilik kazanan NSB (Nitelikli Sanayi Bölgeleri) anlaşması ABD'nin

liştirecek ve iki ülkenin zaten güçlü, eşsiz güvenlik ilişkilerine ekonomik bir boyut katacaktır. Bahsi geçen ilişkilerin tam anlamı ile kan ve çıkar üzerine kurulu olduğunu düşündüğümüzde “eşsiz” ve “güçlü” deyimleri ile neyin anlatılmak istendiğini daha açık anlayabiliriz. Yine bu utanç verici övgülere devam edersek; Senatör **John McCain** de şöyle temellendiriyor iddialarını; **“Türkiye’nin İsrail ile derinleşen eşsiz(!) stratejik ilişkileri var.** Afganistan’da ISAF komutasını üstlendi. NATO’daki rolü ve ABD’nin Irak politikalarına desteği bulunuyor. **Türk askerleri Amerikan güçleri ile birlikte Kore’den Kabil’e kadar her yerde savaştı.** Müslüman bir millet ve laik bir demokrasi olarak Türkiye ve ABD’nin savaşının islama karşı değil teröre karşı olduğunu ortaya koyan bir örnek. Türkiye bizim desteğimizi hak ediyor. Umarım ABD kongresi bu tasarımı yasalaştıracaktır. **Böylece İsrail-Türkiye işbirliği ve ABD çıkarları bu durumdan faydalanacaktır.”**

Tüm bu alıntıların gösterdiği çok açık gerçekler var. **Birincisi** bugün bir çok kişinin kafasında netleşen Türkiye-ABD ilişkileri ve bunun tam anlamı ile bir uşaklık statüsüne dayandığı. **İkincisi** ABD’nin bu anlaşmaya gerçekten önem verdiği ve bunun salt ekonomik bir anlaşmadan çok Ortadoğu planları çerçevesinde atılan adımların bir par-

Türkiye’nin de bu kervana katılmak istenmesi bile başlı başına bir değerlendirme konusudur.

NİTELİKLİ SANAYİ BÖLGELERİ SÖMÜRÜ CENNETLERİ

İlk olarak şunu belirtmeliyiz ki Organize Sanayi Bölgesi, Serbest Bölge ve Endüstri Bölgesi kavramlarından daha ağır bir sömürüyü dayatan NSB anlaşmasını bu anlaşmalarla karıştırma-

rın kısıtlanması. Firmanın sosyal güvenlik primlerinden muaf tutulması veya bu primlerin devletçe ödenmesi,

* İşçi haklarını kısıtlayan ve ortadan kaldıran düzenlemeler. Örneğin ülke çapında geçerli olan hakların bölgelerdeki çalışanlara verilmemesi, asgari ücret uygulamasının geçersiz olması,

* Firma için elektrik, su, haberleşme ödemelerinde indirimli

Yani ülke sınırları içinde olmakla birlikte o ülkenin kanunlarının uygulanmadığı **“özel sömürü alanları.”** Ancak NSB’nin farkı şu noktada ortaya çıkmaktadır. Serbest Bölgelerin kurulması, yönetilmesi, işlenmesi, politika ve prensiplerinin tespit edilmesi **‘Serbest Bölgeler Genel Müdürlüğü’** tarafından yapılır. Ve işletileceği yerlere Bakanlar Kurulu tarafından izin verilir. Ancak emperyalizm artık

günü görüyoruz. Örneğin İsrail ve Ürdün nitelikli sanayi bölgelerinde söz konusu bu komitenin atadığı bir eşbakan ve ABD’li bir gözlemciden oluştuğu biliniyor. **Ancak her ne kadar ABD gözlemci sıfatı ile komitede yer alsada da gözlemci değil komutan olduğu ortadadır.**

ABD’nin Nitelikli Sanayi Bölgeleri’nin kurulması için öneri olarak sunduğu yerlere baktığımızda bu bölgelerin de tabii ki çıkarlar üzerinden tespit edildiğini görüyoruz. Örneğin ABD tarafından önerilen bölgelerden birisi **Türkiye Kürdistanı.** ABD bu önerisinin altını her ne kadar bölgenin gelişmesi istediğine bağlasa da bunun doğru olmadığı gün gibi ortadadır. **Asıl olan ABD’nin üretilecek ürünlerini Ürdün ve İsrail üzerinden geçirerek getireceği durumundan dolayı Ortadoğu’ya yakın bölgelerin seçilmesi istegidir.** İkinci olarak bu bölgeler özgülünde incelediğimizde PKK/KADEK’in geldiği aşama ile birlikte devletin Türkiye Kürdistanı’na özellikle yabancı sermayeyi sokma anlamında daha rahat ve girişimci olduğunu görüyoruz. Çünkü bu egemenler için ayrıca bölgedeki varlıklarını garanti altına almak anlamına da gelmektedir. Konu ile ilgili açıklama yapan **Güneydoğu Sanayici ve İşadamları Derneği (GÜNSİAD)** başkanı **Bedrettin Karaboğa**’nın söyledikleri de önemlidir. Karaboğa da egemen-

Kurulacak bu nitelikli sömürü bölgelerinin nerelerde inşa edileceğine ve hangi alanlarda olacağına ABD karar verecek.

mak gerekiyor. Çünkü bugüne kadar yapılan bu anlaşmalarda esas ipler ABD’nin ya da genel anlamı ile emperyalizmin elinde

tarife,

* Yine firma için ulaşım hizmetlerinde özel tarife.....vb.

Patronlar için tam bir sömür-

buna bile tahammül edemiyor olacak ki gözünü farklı anlaşmalara dikmiş durumda.

İlk olarak kurulacak bu nite-

İsrail ve Ürdün ile ABD arasında zaten varolan bu anlaşmanın şimdi de Türkiye ile ABD arasında yapılmak istenmesi ve bu yönlü çabaların alttan altta oldukça yoğunlaştırılması içinden geçtiğimiz süreçte birlikte ele alındığında incelenmeye değerdir. Özellikle Ortadoğu ile ilgili ABD’nin saldırgan tutumlarını arttırdığı ve Türkiye ve İsrail ile birlikte asıl “şer eksenini” ni oluşturduğu bugün, bu anlaşmanın gündemleştirilmesi tesadüf ya da tek başına kâr elde etmek amaçlı değildir.

çası olduğu. **Üçüncüsü** ise Türkiye’nin uşaklık statüsünün her geçen gün alınan yeni krediler ve atılan imzalar ile daha da keskinleştiğidir.

Anlatmaya çalıştığımız gibi bu anlaşmayı tek başına bir ekonomik politika olarak değerlendiremeyiz. Nasıl ki herşey kendi koşulları içinde değerlendiriliyorsa bu anlaşmayı da emperyalizmin özellikle ABD emperyalizminin bugün duyduğu ihtiyaçları ve attığı adımları gözönüne alarak değerlendirmeliyiz. Tek başına anlaşmanın İsrail, Ürdün ile yapılmış olması ve

olsa da bölgelerin yönetiminde devlet de söz sahibi olabilmekteydi. Örneğin Serbest Sanayi Bölgeleri’ne baktığımızda buraların adeta **“devlet içinde ayrı bir devlet”** olduğunu, ayrı yasaları ve yabancı şirketlere gösterdikleri imtiyazlar ile tam bir sömürü ağı olduğunu görüyoruz. Özetle bu tür bölgelerin hepsi iş gücünün daha rahat sömürülmesi için patronlara her türlü imkanın tanındığı alanlardır. Bunlardan en çarpıcı olanlarından bazılarını sıralarsak;

* Sendikaların bölgelere sokulmaması veya sendikal hakla-

rü cenneti yani. NSB ile arada var olan farklılıkları göstermesi açısından Serbest Bölge Kanunu’ndan bir alıntı yapalım; **“Serbest Bölgeler gümrük hattı dışında sayılır. Bu bölgelerde vergi, resim, harç, gümrük ve kambiyo mükelleflerine dair mevzuat hükümleri uygulanmaz. İşleticiler ve kullanıcılar yatırım ve üretim safhalarında Bakanlar Kurulunca belirlenen teşviklerden yararlandırılır.”** Önce yabancı sermayeye tanınan ayrıcalıkların dışında bir de sömürü için teşvik edilmelerinin yasalardaki anlatımı.

likli sömürü bölgelerinin nerelerde inşa edileceğine ve hangi alanlarda olacağına ABD karar verecek. Alınan tüm kararlar önce ABD Ticaret Bakanlığı’nın onayından geçtikten sonra resmileşebilecek. Bu noktada her ne kadar NSB’nin nerelerde kurulacağı kararının Türkiye’ye bırakıldığı söylene de ABD zaten hangi sektörlerde yoğunlaşılacağını ve nerelerde olması gerektiğinin altını zaten çizmiş durumda. Nitelikli Sanayi Bölgeleri’nin işleyişine baktığımızda **“ortak komite”** diye isimlendirilen bir kurumun işleri yürüttü-

lerin bu düşüncesine uygun olarak **“Kocaeli’de serbest bölgeler kurulurken neden Diyarbakır, Mardin ve Şanlıurfa’da kurulmasın. Güneydoğu ekonomisine nefes aldırarak Nitelikli Sanayi Bölgeleri burada kurulmazsa terörün yeniden canlanması ve sosyal patlama kaçınılmazdır”** demektedir. Bu sözler Nitelikli Sanayi Bölgeleri’nin kimin çıkarlarına hizmet ettiğini de açıkça ortaya koymaktadır.

BÜTÜN İPLER ABD’NİN ELİNDE

Ayrıca tüm bu söylemlerde ABD'nin Ortadoğu politikasının da belirleyici etkisi vardır. Zaten her ne kadar “**yetki Türkiye’ye verildi**” dense de yapılan resmi açıklamalardan çıkan sonuç göstermektedir ki gerçek böyle değildir. Çünkü konu ile ilgili yapılan birçok açıklamada yer aldığına göre Nitelikli Sanayi Bölgeleri’nde hangi sektörlerin yer alacağına, hangilerinin ileride gerek görüldüğünde çıkartılacağına dair yetki tamamen ABD Başkanına verilmiş durumdadır. Yani ABD istediği zaman bu bölgelerdeki herhangi bir ürünün ABD’ye girişine engel olabilir, kota koyabilir, vergi arttırımı yoluna gidebilir. Öyle ki “**Nitelikli Sanayi Bölgeleri’nde son durum**” ismiyle düzenlenen raporda bu bölgelerde üretilmeyecek ürünler tekstil ve konfeksiyon ürünleri, ayakkabı, el çantaları, deri giyim eşyası olarak belirtilirken bunların yanına bir de üçüncü şık olarak “**ABD başkanının ithalata duyarlı olarak belirleyeceği diğer ürünler**” ibaresi eklenmiştir. Bu ibare tüm söylenenlere

olmadığını, ancak sonuçlar itibarı ile benzerlik gösterdiklerini görüyoruz. Marmara Bölgesi yüksek oranda göç alırken diğer bölge ise aynı oranda göç veriyor. Ancak her ikisinde de işsizlik çılgın gibi artıyor ve ucuz iş gücü bulmak oldukça kolay. Bu kolaylık emperyalizmin gözünden kaçmamış olacak ki özellikle ısrar edilen bölgeler buralar. Türkiye’de devletin bu anlaymayı sunarken bulduğu iddiaların da gerçeklerle alakası yoktur. Devlet kotaların kalkacağını, vergi oranlarının düşeceğini vb. hayal etmektedir. Ancak daha yukarıda tüm bu bahsi geçenlerin telif hakkının ABD Başkanında olduğunu zaten söylemiştik. ABD açısından bakıldığında ise ABD Ortadoğu’da Türkiye’yi bir yandan tam jandarması haline getirmenin adımlarını atarken bir yandan da bu politikasına hizmet ederek dizginsiz sömürü yapabilmeyen hesaplarını gütmektedir. Bu noktada sürekli örnek olarak gösterilen ülkelerden biri de Ürdün. **Ürdün’de kurulu olan NSB’nin 1999 yılından bu yana 31 mil-**

nu bugün Türk hakim sınıflar tarafından Irak saldırısı sürecinde gündeme getirilmiş, NSB’lerde tekstil sektörünün de olması gerektiği komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının talepleri arasında yer almıştır. Ayrıca ele geçirilen bu kârın kimlerin omuzlarından ele geçirildiği ve aslan payının kime gideceği düşünüldüğünde de gerçekler daha rahat anlaşılabilir.

Bu anlaymayı incelerken bir kilit soruyu daha yöneltmek ve cevaplamak gerekiyor. **Anlaşmanın en azından şimdilik yapıldığı/yapılması düşünüldüğü ülkeler İsrail, Ürdün ve Türkiye. İsrail ekonomik anlamda ABD’den 170 milyar dolara yaklaşan ekonomik ve askeri yardım alan tek ülke. Bu açıdan bakıldığında ABD’nin İsrail ile ayrı bir anlaşma yapmasına zaten gerek yok.** Çünkü zaten ABD’nin kendi eliyle kurduğu İsrail ABD’nin politikalarını uygulamak için her zaman elinin altında olan jokeri durumdadır. Ancak Ortadoğu’ya yeni bir şekilleniş çizmek iste-

bölgede ekonomik seviyeyi yükseltmek ve barışa katkı sağlamak olduğunu söylüyor. Ancak gerçekler bunun tam tersi olduğunu kanıtlamaktadır. **Bu ABD’nin söylediği binlerce yalandan sadece bir tane-sidir.** İsrail ve Ürdün 2001 rakamları ile 221 milyon dolarlık ihracat gerçekleştirmiş ve bu ihracat İsrail’in silahlanmasının en büyük kaynağı olmuştur. Bu silahlanma sonrasında ise her gün onlarca Filistinli bu gelirden elde edilen ve ABD tarafından “barış”a adanan kurşunlarla katledilmiştir/katledilmektedir. Bu anlamda barışa hizmet etmek adı altında İsrail’in yüzlerce Filistinliyi katletmesinin altına ABD bu yolla da imzasını atmıştır.

HERŞEY ORTADOĞU’NUN YENİDEN ŞEKİLLENDİRİLMESİ İÇİN

Anlaşılan o ki esas olan ABD’nin bölgedeki çıkarlarının ve hegemonyasının daha da arttırılarak tesis edilmesi ve geleceğe dönük planlarda

olmadığı halde bu yönetime baş vurmuş olması bu gerçeği ispat etmektedir. Özellikle İsrail ABD açısından Ortadoğu’da çok büyük bir vurucu güç niteliğindedir. Ve geleceğe dönük planları için vazgeçilmez önemdedir. Ürdün ve Türkiye ile olan ilişkiler de gözönüne alındığında aynı çıkar hesaplarının devreye girdiği görülür. Özellikle uzun bir süredir gündemde olan Irak saldırısı da gözönüne alınırsa ABD’nin Ortadoğu’yu yeniden şekillendirme düşüncesinde ne denli ısrarcı olduğu ve ekonomik, askeri tüm yatırımların bu amaca hizmet ettiği görülebilir. Yine bu saldırı sırasında da ABD’nin en sadık uşakları Türkiye ve İsrail’dir. Özellikle Türkiye saldırı sırasında kullanılacak kilit ülkelere biridir. Ve bu noktada Nitelikli Sanayi Bölgeleri de bir rüşvet olarak ABD tarafından ortaya sunulmaktadır. Büyükelçi Rıfat Hisarcıkıoğlu ile görüşmesi sırasında Pearson’un söyledikleri buna kanıttır. Körfez Savaşı sırasında Türkiye’nin uğradığı zararları dile getiren Hisarcıkıoğlu’na Pearson’un cevabı tüyler ürperten cinstendir. Pearson tarımdan mücevharata kadar bir dizi alanda hem teknoloji hem de satım kolaylığına hazır olduklarını, hatta Nitelikli Sanayi Bölgeleri anlaşmasına tekstil sektörünü bile dahil edebileceklerini söylemiştir. Tüm bunlar Türkiye’deki komprador patronların iştahını iyice kabartarak saldırıda daha azgın rol almalarını sağlamak içindir.

Bu ülkelerin hem ABD ile olan uşaklık rollerinin pekişmesi hem de birbirleri ile olan ilişkilerinin tesisi gerçek şerh eklerinin inşasında ABD için oldukça önemlidir. Ekonomik görünüşten bu anlaşmalar aslında tek başına bu amaçlı değildir ve emperyalizm bu gibi anlaşmalarla bir taşla birçok kuş vurmanın hesabını yapmaktadır. Yani bir yandan nitelikli bir sömürü ağı oluşturularak sömürünün en dizginsizi sağlanacak bir taraftan da askeri dengeler de baz alınarak çizilmek istenen yeni haritaya dair düzenlemeler bu yönden de garanti altına alınmış olacak.

Nitelikli Sanayi Bölgeleri anlaşması Organize Sanayi Bölgesi ve Serbest Bölge kavramlarından daha ağır bir sömürüyü dayatmaktadır.

rağmen bu bölgeler ile ilgili tüm iradenin ABD’de hatta hatta ABD başkanında olacağına bir kanıttır. Tekrar ABD tarafından önerilen bölgelerin özelliklerine dönersek; Yukarıda da belirttiğimiz gibi önerilen bölgelerden birisi T. Kürdistanı olurken diğeri ise **Marmara Bölgesi**. Bu iki bölge açısından bakıldığında yaşadıkları problemlerin aynı

yon dolarlık ihracatı 250 milyon dolara çıkardığı biliniyor. Bugün ABD’nin İsrail ve Ürdün’de ticaret yaptığı 11 adet NSB var. Ancak bunların Türkiye’de kurulacak olanlardan önemli bir farkı Ürdün’de bulunan ve önemli oranda kârın büyük bir bölümünü sağlayan tekstil sektörünün Türkiye’de olmayacağıdır. İşte bu ko-

yun ABD açısından bu planların içinde olmazsa olmaz olan ülkelere birisi de İsrail. Öyle ki **ABD Türkiye’de kurulacak Nitelikli Sanayi Bölgeleri’nde İsrail sermayesinin kullanılmasını şart koşmaktadır.** Gereğe ise “Ortadoğu barış sürecine katkıda bulunmaktır”. Yani ABD, NSB anlaşmasının bir amacının da

bir pürüz çıkmasının engellenmesidir. ABD’nin yapmak istediği tam anlamı ile ve sadece budur. Yapılacak ekonomik bir anlaşmanın binlerce askeri sebeple gerekçelendirilmesi, üzerinde bu denli ısrar edilmesi, anlaşma yapılmış ve yapılacak olan ülkelerin niteliği ve ABD’nin söz konusu bu ülkelerle bir anlaşma yapmasına gerek

Bunları iyi tanıyalım!

Bush yönetimi, esas olarak petrol ve silah sanayi tekellerinin, uluslararası hukukun tüm geleneksel eğilimleriyle Birleşmiş Milletler ve NATO sözleşmelerini silip atan yeni bir savaş doktrini yürürlüğe soktu. Bush yönetimi, ve doğal olarak emperyalist tekeller daha önceden istikrarın güvencesi sayılan ve İngiliz hükümetlerinin de nükleer silahlanma için gerekçe olarak kullandığı caydırıcılık kavramını terk etti.

7 Kasım 2000'de Amerika seçmen ülkenin 43'üncü Başkanını seçmek için sandık başına gitti. Seçimden 36 gün sonra George Walker Bush, çekişmeli, tartışmalı ve kimilerine göre ayak oyunlarıyla dolu sürecin ardından ABD Başkanı oldu. ABD başkanı olur olmaz da yeni bir "savunma doktrini" devreye soktu. Bu "savunma doktrini"nin kimlere hizmet ettiği ise hepimizin malumu... Dünya halklarının baş düşmanlarından ABD'de seçimle işbaşına getirilen Bush, onu hükümete getiren tekellerin saldırgan politikasını hiç gecikmeksizin hayata geçirmeye başladı. 11 Eylül saldırıları da bunun için paha biçilmez bir fırsat oldu. Bush yönetimi, esas olarak petrol ve silah sanayi tekellerinin, uluslararası hukukun tüm geleneksel eğilimleriyle Birleşmiş Milletler ve NATO sözleşmelerini silip atan yeni bir savaş doktrini yürürlüğe soktu. Bush yönetimi, ve doğal olarak emperyalist tekeller daha önceden istik-

rarın güvencesi sayılan ve İngiliz hükümetlerinin de nükleer silahlanma için gerekçe olarak kullandığı caydırıcılık kavramını terk etti.

Bu doktrin, 11 Eylül'den bu yana, özellikle Amerika Birleşik Devletleri Savunma Bakanı **Donald Rumsfeld**, yardımcısı **Paul Wolfowitz** ve Bush'un Ulusal Güvenlik Danışmanı **Condoleezza Rice**'inkiler olmak üzere pek çok konuşmada yer aldı. Haziran ayında da Bush, bizzat kendisi açıkça ifade etti. "Amerika Birleşik Devletleri" dedi Bush, "artık 'caydırıcılık' ve 'tecrit' yöntemini kullanmayacak. Amerika Birleşik Devletleri artık 'önleyici eylemler' için hazır olmalı..." Bush ekledi: "Amerika askeri gücünü meydan okumanın da ötesinde bir noktaya getirdi ve bu durumu da sürdürecektir. Bu da, önceki dönemlerin istikrar bozucu silahlanma yarışını anlamsız hale getiriyor zaten." Bu yeni doktrin emperyalist tekellerin ve Bush yönetiminin 2002 Kasım

ayında yayınlanan Ulusal Güvenlik Stratejisi dokümanında da kutsallaştırıldı. Amerikan Nation dergisinde, Jonathan Schell'in de yazdığı gibi: "Kı-sacası, Amerika Birleşik Devletleri, yeryüzündeki bütün diğer uluslar üzerinde mutlak askeri hakimiyet kurmakta özgür olacak artık..." Yani emperyalist tekeller bütün dünya üzerinde tartışmasız bir tahakküm kurmak istiyorlar ve bunu yapmaktan çekinmiyorlar. Yeni doktrin Amerika Birleşik Devletleri'ne, zaten üstün olan ve geçilmesi de mümkün görünmeyen askeri gücünü, Washington'un deyişiyle, "kitle imha silahı edinmeye teşebbüs eden ya da teröristlere yataklık yapan" hükümetleri devirmek için kullanma hakkı tanıyor. Başkan Yardımcısı Dick Cheney bu tür ülkelerin sayısının 60'tan az olmadığını söylemişti. Bush ve danışmanları en başından beri istedikleri, ama yeterli kamuoyu desteğini bulabileceklerine de ancak

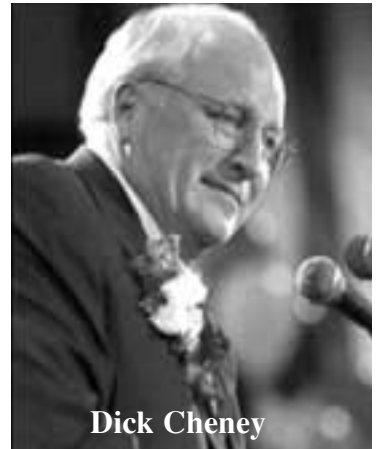
11 Eylül saldırılarından sonra emin oldukları, "saldırgan Amerikan barışı" anlayışlarını dünyaya dayatmak için herhangi bir ehliyete ihtiyaç duymamışlardı. (alıntılar. Richard Norton-Taylor/The Guardian) *****

Peki seçimlerde başkan "seçtirilen" George W. Bush ve ekibi kimlerdir? Hangi ticari ilişkilere sahiptirler? Bu sorulara vereceğimiz yanıtlar bugün ABD emperyalizminin izlediği saldırgan politikanın kime hizmet ettiğini ya da kimlerin çıkarını gözettiğini daha iyi anlamamızı sağlayacaktır.

Bush, Exploration/Arbusto Petrol Şirketi'nin kurucularından. 1984 yılında Spectrum-7 şirketiyle birleşen Arbusto, bu evlilik öncesinde iflasın eşğin-

Mahfuz'un ortak olduğu başka bir Suudi şirket ortak oldu. Mahfuz'un kızkardeşi Usame bin Ladin'in eşiydi. *****

Ve ABD yönetiminin 2 numaralı ismi, Başkan yardımcısı Dick Cheney 1991 Körfez Savaşı sırasında Baba Bush'un Savunma Bakanı olan

Dick Cheney

Cheney de, enerji ve petrol konularında uzman bir isim. Cheney, Halliburton Enerji Şirketi'nin eski CEO'su. 1919 yılında kurulmuş olan Halliburton Enerji Şirketi'nin, 100 ülkede 85 bin çalışmanı var.

Dünyanın en büyük petrol hizmetleri yüklenicisi olan bu şirketin kolları, Balkanlar'dan Hazar Denizi'ne, Uzakdoğu'ya kadar uzanıyor. Halliburton ile Brown and Root...

İki ana şirket... Bir dünya devli... **Esas ilgi alanı enerji ve alt yapı inşaatları.** 'Küçük' şirketi Brown and Root aracılığıyla da ABD askerinin ayak bastığı her yerde bulunuyor. Guetamala, Kosta Rika, Panama, Meksika, Cezayir, Angola, Kamerun, Kongo Cumhuriyeti, Mısır, Nijerya, Azerbaycan, Bangladeş, Hindistan, Çin Halk Cumhuriyeti, Rusya Federasyonu, Singapur, Türkiye, Türkmenistan, Kanada, Avustralya, Brunei, Endonezya, Japonya, Malezya, Yeni Zelanda, Filipinler, Vietnam, Tayland, Avusturya, Belçika,

George Bush

deydi. Bu birleşmeden sonra şirket, Harken Enerji tarafından satın alındı. Bu işten yüzbinlerce dolar kazanan Bush, petrol işinde önemli dostlar edindi. ABD'nin 11 Eylül saldırılarından sorumlu tuttuğu Usame bin Ladin'in kardeşlerinden Salem bin Ladin, Arbusto Petrol Şirketi'nin ilk yatırımcılarından biri. Kardeş Bin Ladin 1998'de öldükten sonra, onun payını Suudi Arabistanlı bir banker olan **Halid bin Mahfuz** aldı. Bush'un bir dönem yöneticiliğini yaptığı Harken Enerji Şirketine ise,

Çek Cumhuriyeti, Danimarka, Fransa, Almanya, Yunanistan, İtalya, Norveç, Hollanda, Romanya, İspanya, İngiltere, Bahreyn, Kuveyt, Umman, Pakistan, Katar, Suudi Arabistan, Suriye, Birleşik Arap Emirlikleri, Yemen, Bolivya, Brezilya, Kolombiya, Ekvador, Peru, Surinam ve Venezuela...

Petrol ve doğalgaz yataklarının, enerji nakil yollarının bulunduğu ve konumu itibarıyla stratejik olan her ülkede Halliburton'un bürosu var...

Baba Bush, şirketin Yönetim Kurulu üyelerinden. ABD Başkanı oğul Bush'un Başkan Yardımcısı Dick Cheney ise güne kadar Halliburton'un Yönetim Kurulu Başkanı idi... Ve Halliburton altın çağını Cheney yönetiminde yaşadı. ABD 1992'de Somali'ye müdahale etti, Halliburton'un alt şirketi Kellogg Brown and Root 62 milyon dolarlık iş aldı. 1994'de küçük bir Afrika ülkesi olan Ruanda'da yaptığı işlerin karşılığı 6.2 milyon dolardı. Karayipler'in sorunlu ülkesi Haiti'ye 1995 senesinde ayak basan Amerikan askerlerinin ihtiyaçlarını karşılamak için ödülü 133 milyon dolardı.

Şirket asıl parayı ise **Balkan Operasyonu**'nda kazandı. Bosna ve Kosova'ya asker gönderen ABD'ye bu işin maliyeti 6.8 milyar dolar oldu. Bunun 2.2 milyar doları yaptığı hizmetlerin karşılığında Brown and Root'a verildi.

Cheney'in şirketi, 1991 yılındaki Körfez Savaşı'ndan sonra Saddam yönetimiyle 15 milyon dolarlık iş yaptı. Halliburton şirketi, savaşta zarar gören alt yapının onarılması için ekipmanlar sattı Irak'a. **Halliburton, Irak'a yönelik operasyonun**

ardından yeniden yapılanma aşamasında pastadan en fazla payı alacak firmalardan biri olarak gösteriliyor.

Ama eski CEO'ları Dick Cheney'in Başkan Yardımcısı olması, Baba Bush'un Yönetim Kurulu'nda bulunması Halliburton'un önünü daha da açtı. 11 Eylül'de New York'un ikiz kulelerine yapılan saldırının ardından Pentagon ile Brown and Root arasındaki sözleşme 10 yıllığına uzatıldı.

Bu şirket şimdi de Türkiye'deki askeri üslerin modernizasyonunu yapıyor....

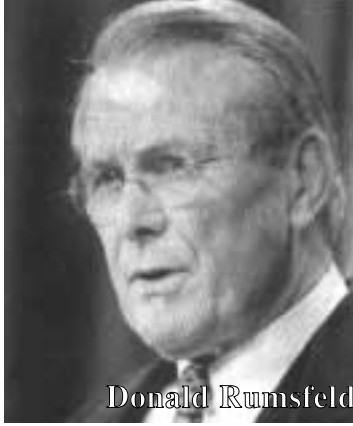

Condoleezza Rice

ABD Ulusal Güvenlik Danışmanı Condoleezza Rice da petrolcü. Bush'un adım atarken bile danıştığı Bayan Rice, Chevron Petrol Şirketi'nin eski yöneticisi. Dünyanın en büyük petrol şirketlerinden biri olan Chevron'da yönetim kurulu üyeliği yapan Rice'in adı, "verdiği üstün hizmetler"den ötürü bir petrol tankerine verildi.

ABD Savunma Bakanı Donald Rumsfeld de, batan Enerji devi Enron'un eski hissedarlarından. Enron şirketi'nin CEO'su Kenneth Lay'in Başkan Bush'un eski arkadaşı ol-

duğu ve Bush Teksas Valisi iken, Enron'a çeşitli konularda kolaylıklar sağladığı ifade ediliyor. Enron'un 2001 yılı Aralık ayındaki iflasıyla ilgili sorular

Donald Rumsfeld

hala karanlıkta.

Petrolün ve enerjinin yanı sıra milyar dolarlık savunma sanayini de unutmamak gerekiyor. Bir **Carlyle Group** var ki akıllara zarar. Geçen yıllar içinde şirketin üst düzey yönetiminde görev yapanlar oldukça tanıdık. 1987 yılında kurulan Carlyle Group çok özel bir yatırım şirketi. Ve bu grubun en çok yatırım yaptığı alan ise, savunma sanayi. Carlyle Group, 11 Eylül'den sonra, uluslararası teröre karşı başlatılan savaşta resmi olmayan rakamlara göre, 13.5 milyar dolarlık anlaşma imzaladı. Carlyle Group ABD yönetimiyle sıcak ve sıkı ilişkileri olan bir şirket.

Şimdi kimin eli, kimin cebinde misali, bir listeye geliyor sıra.. Bir numaraya Baba Bush'u koymalı. ABD'nin 41. Başkanı olan **George Herbert Walker Bush**, bu grubun eski yönetim kurulu üyesi. 1991'deki Körfez Savaşı'nın ABD Genelkurmay Başkanı ve şimdinin Dışişleri Bakanı **Colin Po-**

well, bir dönem Carlyle Group'un sözcülüğünü yaptı. Şirkette çalışanlar arasında hem Reagan döneminde hem de Baba Bush döneminde bakanlık yapan **James Baker** da bulunuyor. Carlyle Group'ta başkanlık yapan önemli bir başka isim ise, Cumhuriyetçi Başkan Ronald Reagan'ın Savunma Bakanı **Frank Carlucci**. Carlucci, sık sık Princeton Üniversitesi'ndeki oda arkadaşıyla biraraya gelerek şirket işlerini konuşur ve askeri konuları ele alırdı. Carlucci'nin üniversite yıllarından arkadaşı olan kişi ise, ABD Savunma Bakanı **Do-**

nistan'a yönelik operasyon ve ardından Taliban'ın yerine ABD'ye sadık bir yönetim kuruldu. Rus kaynaklarına göre, yüzyıllarca petrol üretebilecek kapasitede petrol ve gaz kaynaklarına sahip olan Afganistan'ı **Hamid Karzai**'ye emanet ettiler. Hamid Karzai de aslında eski bir petrolcü, UNOCAL Petrol Şirketi'nin eski danışmanlarından. Karzai Orta Asya'daki petrol ve doğalgaz zenginliğinden Amerika'nın daha fazla pay alabilmesi için çalışacak en doğru kişiydi. Karzai'nin dirsek temasında bulunduğu kişi ise,

nald Rumsfeld'ten başkası değildi. Liste böyle uzayıp gidiyor. Filipinler eski Devlet Başkanı **Ramos**'tan tutun da, İngiltere'nin eski Başbakanı **Major**'a kadar onlarca kişi eklemek yemiş Carlyle Group'tan. Unutmadan, Carlyle Group'a yatırım yapan Suudiler arasında **bin Ladin** ailesi de var. Bin Ladin ailesinin Carlyle Group'ta 2 milyar dolarlık yatırımı olduğu belirtiliyor.

Bir petrolcü ABD Başkanı olunca, petrol lobisi de, ellerini sıvazlayıp, 8 yılın intikamını almak için harekete geçti! 11 Eylül saldırıları, onların ekmeğine yağ sürdü bir anlamda. Dünyayı hizaya sokmak için iyi bir fırsattı 11 Eylül. Afga-

Zalmay Halilzad idi. Halilzad o dönemde, ABD Başkanı'nın Afganistan Temsilcisi'ydi. Zalmay Halilzad geçtiğimiz günlerde Ankara'yı, ABD Başkanı'nın Irak Temsilcisi sıfatıyla ziyaret etti. İşte O Halilzad da, UNOCAL Petrol Şirketi'nin eski danışmanlarından biriydi. UNOCAL, 2001 rakamlarına göre, 14 ülkede faaliyet gösteren ve günde 170 bin varil petrol üreten bir şirket.

İşte kısaca ABD yönetimi ve petrol-enerji vb. devlerinin yakın akrabalık ilişkileri böylesi listelerle uzayıp gidiyor. Bunlar arasındaki yakınlık da dünya halklarının yaşamını karartmaya yönelik politikala-

Dünya sermayesi stok tutmanın maliyetli olduğunu gördü. Artık stoksuz çalışmak istiyor. İşte bu yüzden Just In Time dediği, tam zamanında üretim yani siparişe göre üretim yapmak istiyorlar. Çünkü kapitalizmin krizleri sıklaşmaya başladı.

işçinin böyle birşeye “şimdilik” ihtiyacı yok. Buradaki kıdem tazminatı, gerçekten komik bir rakam olduğu halde işverenler onu bile vermek istemiyor. Peki Avrupa’da işverenler nasıl olup da bu kadar yüksek ücret verebiliyorlar? Bu tamamen verimlilik oranları ve dolayısıyla teknolojik gelişme düzeyi ile ilgili bir mesele. Aslında Avrupa’daki artı değer sömürü düzeyi, yine gelişmiş teknoloji dolayısıyla Türkiye’dekine oranla çok daha yüksek, bu yüzden ücretlerin satın alma gücü de görece daha yüksek. Burada ilginç olan husus, Türkiye AB’ye aday bir ülkedir ama AB’deki kurumlardan Türkiye’deki bu tartışmalara yanıt olarak şöyle bir uyarı gelmiyor örneğin; “dur kardeşim ne yapıyorsun sen? AB’ye üye olmaya çalışmıyor musun? AB aynı zamanda sosyal bir devlettir. Biz sana liberalizasyon yapacağız dedik ama bütün kazanılmış hakları yok et demedik. Bunu zaten yapamazsın AB’nin normlarına göre”. Çünkü AB’nin normları böyle birşey demiyor. Avrupa’daki yüksek standartların sağlayıcısı AB değildir. O kazanımlar tek tek üye devletlerde zamanında verilmiş işçi mücadeleleri ile elde edilmiştir. AB oluşumundan beri ama özellikle 1975’ten sonra bu kazanımları birlik düzeyindeki politikalarla geriletmeye çalışan bir yapıdır ve bunu başarıyorlar da.

- Bu yasa değişiklikleri işçilerin maddi yönde haklarını gaspederken işçi sınıfının mücadelesini nasıl etkileyecek?

- Ödünç iş ilişkisi, işçi kiralama gibi kurumlar çalışma yaşamına girdikten sonra işçilerin birliği, dayanışması giderek zorlaşacak,

1475 “Kölelik Yasasıdır”

Emperyalist saldırganlığın toz bulutu ülkeyi sarmışken, devlet işçi sınıfının haklarına, örgütlülüklerine ve mücadelelerine yönelik 1475 Sayılı İş Yasa Tasarısı ile saldırısına hız verdi. İşçiler tarafından “Kölelik Yasası” olarak adlandırılan bu yasanın içeriği ve işçi sınıfına yönelik saldırı boyutu konusunda ekonomist Gaye Yılmaz ile yaptığımız söyleşi yayınlıyoruz.

sendikaların durumu da son derece zorlaşacak. Çünkü sendika, elinde bir takım araçlar olduğu zaman işçi örgütü olarak vardır. O araçları aldığınız zaman işçiler belki de haklı olarak sendikalı olmak istemeyecektir. Zaten bu kadar esnek koşullarda gerçekten sorulmalı neden sendikalı olsunlar. Sendikaların da bunu öngörececek bir şekilde karşı çıkıyor olması gerekir. Çünkü artık sıra sendikalara geldi. Sendikasılaşmaya doğru giden bir süreç. Sendikalı işçi sayısının daha da düşeceğini öngörmek pek de yanlış olmayacak gibi görünüyor. Ama bu yakınlarda birşey okudum. Dünya Bankası (DB) bir araştırma yaptırmış, sendikalizmin ve sendikaların kapitalizmin mevcut sürecinde çok gerekli araçlar olduklarını tespit etmiş, onun için tek tek ülkelerde sendikaları güçlendirmek için de belli projeler hazırlıyormuş şu anda. Çok şaşırtıcı ama gerçekten de DB’nin böyle bir çalışması var. Ama bu da şunun bir sonucu. Biliyorsunuz dünyada son birkaç yıldır artan IMF, DB, Dünya Ticaret Örgütü karşıtlığı var. Buna giderek sendikalar da ekleniyor. Bu kurumlar da bu karşıtlığa bir yanıt olarak diyorlar ki “gelin bizimle müzakereye katılın, sizinle belirleyelim politikaları”. Başka bir deyişle, DB’nin asıl amacı kapitalist politikaları sendikalar üzerinden meşrulaştırmak. Bunun için gerçekten çok çaba sarf ediyorlar, çünkü iki yıldır sendikalara çağrı yapıyorlar. Bize de geliyor bu çağrılar. Bunun için ülke ofisleri kuruyorlar. IMF, DB, sendikaları bir sosyal ortak gibi çağırıyor “görüşmeler yapmaya gelin, politikaları birlikte belirleyelim” diyor. Bunlara katılın ki ülkenizde, işçileri olumsuz etkileyen politikalara bu yolla engel olun” gibi çağrılar. Fakat sendikalar buna bütün dünyada itibar etmedi. Şimdi ikinci bir adım atılıyor, deniyor ki; “biz anladık ki sendikalar bu sistemde olmazsa olmaz çok gerekli kurumlardır. Şimdi onları güçlendirici projeler hazırlıyoruz”. Gelin de katılmayın(!)

- Bu yasa değişikliklerinin karşısında sendikaların durumu nedir? Tavırları ne olmalı? İşçilere yeterli eğitim verilebiliyor mu?

- Artık örgütlenmede nitelik kavramı ortadan kalkmıştır. Sadece niceliğe, kafa sayısına bakılıyor. Ve bir sendikanın güçlü olup olmadığına da kaç işçiyi örgütlediğine bakılarak karar veriliyor. Örneğin IG Metal için dünyadaki en örgütlü sendika deniliyor ve çok güçlü

bir sendika olarak gösteriliyor. Kuzey ülkelerinin sendikaları da aynı şekilde güçlü sendikal harekete örnek olarak veriliyor. Ama bir araştırma yapıyorsunuz, görüyorsunuz ki, gerek IG Metal gerek Hollanda, İsveç, Norveç, Danimarka sendikaları üye sayısını artırmak için üyelere transistörler radyo dağıtıyorlar ya da üyelerinin borsalarında ki finansal işlemlerinin takibini üstleniyorlar veya Finans hizmeti veriyorlar bazen de üyelerinin sigortacılık işlemlerinin takibini üstleniyorlar, ücretsiz olarak. Ve böylece üye tutmaya çalışıyorlar. Bu şekilde kazanılan üye kalıcı bir üye değildir. Bu hizmet aksadığında kesin gidecektir. Bu hizmeti daha iyi veren bir başka yapı -sendika olması da şart değil- ortaya çıktığında buraya doğru kayacaktır. Dolayısıyla eğitimde ve örgütlenmede nitelik, yani sınıf perspektifinin olması aslında çok yakıcı bir sorundur. Bütün dünya için de yakıcı bir sorundur. Bu dikkate alınmadığı, bu yapılmadığı için aslında bugün küreselleşme karşıtlığı da kapitalizm karşıtı olmadan hedefe ulaşamayacak bir muhalefettir. Ama maalesef içinde kapitalizm karşıtı gruplar oldukça zayıftır, tıpkı bunun gibi işçi hareketinin de siyasallaşmaması halinde, bir sınıf perspektifinde ortaklaşmaması, yani niteliğin yükseltilmemesi halinde işçi sınıfı mücadelesinden söz etmek mümkün olmayacaktır. Çünkü artık mücadele yok diyalog var. Sosyal diyalog süreçleri var. O diyalogda kaybeden taraf çok açıktır ki sınıf hareketidir. Çünkü sosyal diyalog egemen gücün bir aracıdır, sınıfın aracı değil. Bu anlamda, Avrupa’da örneğin İş Konseyleri kuruyorlar işçi örgütlerini de içine dahil ediyorlar ama başkanı,

şirket yönetim kurulu başkanı oluyor tabi karar mekanizması da aynı yer yani şirket yönetimleri oluyor. Ama sonuçta, bir diyalog süreci yaşanmış oluyor. Information, Consultation ve Participation dedikleri şu meşhur üçlü mekanizma, Participation dedikleri işçi temsilcilerinin o iş konseyine katılımı. Information dedikleri şirket yönetim kurulu başkanı şirketin son bir yıllık gelişmesiyle ilgili artık gazete bile bulabileceğiniz son derece sınırlı bilgiyi aktarıyor. Consultation kısmı da işçi, işverenin verdiği bu bilgiler ışığında kendi görüşlerini söyleme hakkına sahip. Söylüyorsunuz, deşarj oluyorsunuz ve gidiyorsunuz. İş konseylerinde yaşanan bundan ibaret. Dolayısıyla işçi sınıfı kendi araçlarını tekrar ortaya çıkarmak, yağlamak, cilalamak, kullanılır hale getirmek zorunda. Yani en son Porto Allegre’deki Sosyal Forum’da bir çıkış yapılmış ve denmiş ki “Eski araçları artık tarihe gömelim, bunlar bir işe yaramadı, yaramıyor. Yeni araçlar, sosyal diyalog gibi ve çokluk yani sınıf hareketi değil de çokluk içinde sınıf perspektifine sahip olmayan eşcinseller de olsun, çevreciler de olsun”. Bunlar olsun ama bunun bir işçi sınıfı mücadelesi olduğunu kabul eden gruplar olsun. Çevreci olmalarına karşı değilim. Ama kapitalizmin içinde çevreyi iyileştirebiliriz deyip illa sistem değişikliği gerekmez diyenlere karşıyım. Yoksa ben her bir grubun özgün bir sorunu olduğunu kabul ediyorum. Ama bunların tamamı sistemden kaynaklı. Bu sistemi yıkmamanın tek aracı sınıf mücadelesi. Tabi bunları söylediğimde ben çevre düşmanı oluyorum, kadın düşmanı ya da cinsel tercihlerin özgürce kullanıl-

masına karşı biri oluyorum.

- Son olarak söylemek istediğiniz birşeyler var mı?

- Tüm zorluklarına rağmen aslında dünyada proletarya gerçekten tam anlamıyla genişliyor. Bu genişlemede kendini proletarya veya işçi sınıfından saymayan çok geniş katmanlar var. Bugün işsizlerin işçi sınıfına dahil olmadıklarını söylemek mümkün mü? Bugün iki gün sonra mezun olup işçileşecek veya işsiz kalacak öğrencilerin sınıfın dışında olduklarını söylemek mümkün mü? Bugün toprağını ekip biçemediği için metropollere göç eden küçük çiftçinin işçi sınıfının bir parçası olmadığını söylemek mümkün mü? Dolayısıyla gerçekten bir genişleme var. Ama bu genişlemeyle birlikte bilinçte de ciddi bir gerileme söz konusu. ‘Kesinlikle bu böyle devam edecek, artık biz bu sınıf hareketini bir araya getiremeyiz’ şeklinde bir umutsuzluğa kapılmamak gerekir. Kapitalist gelişmeyi çok yakından izlemek son derece önemli. Mesele Çin gibi kapalı ama muazzam bir işgücüne sahip bir yapının dünya ticaret sistemine entegre olması önemli bir aşama. Dolayısıyla işçileşme hızı arttıkça işçi sınıfının bilincinde de buna bağlı bir yükselme kendiliğinden değil, öncü grupların önderliğinde mutlaka yaşanacaktır. Yeter ki öncü gruplar arasında parçalanma olmasın. Maalesef şu anda gördüğüm en negatif tabloların başında öncü gruplar arasında muazzam bir kafa karışıklığı ve buna bağlı yaşanan bir parçalanma var. Yeni olan herşeyin peşine takılmak gerekmiyor. Tekrar dönüp okuma ve tartışmalar yapmamız gerekiyor.

- 1475 sayılı iş yasa tasarısının işçi sınıfı açısından ne getirip ne götürüleceğini kısaca özetleyebilir misiniz?

- İşçi sınıfının görevi her zaman bir yandan kazanımlarını ileriye taşımak olurken, bir yandan da mevcut kazanımlarından ve haklarından taviz vermemektir. Eğer taviz verilecek bir durum yaşanır ona karşı mücadele edilmek zorundadır. Bu mücadele kesinlikle statükocu bir anlayış da değildir. Sadece mevcudu korumak ve onunla yetinmek anlamına da gelmez. Ama sınıf hareketinin güçlenmesi bu kazanımların da korunması yönündeki mücadelelerle güçlenecektir. Dolayısıyla birşey ancak karşısında bir tehdit olduğu zaman kazanım olarak tanımlanabilir. Çünkü elinizden o da alınacaksa onu bir kazanım olarak görebilirsiniz. Bu bağlamda ben "1475'in savunulacak bir tarafı yok ki, buna niye karşı çıkıyoruz" gibi bir anlayışta olanlardan değilim. Hayır daha kötüsü geliyorsa bu da savunulabilir. Elbette savunulacaktır. Ama bununla yetinilecek anlamına gelmez. Mevcut iş yasalarının geliştirilmesi için verilecek mücadele zaten olmalıdır ve devam etmelidir. Şimdi tamamen kapitalizmin dönemsel ihtiyacına uygun bir değişiklik öngörülüyor tasarıda. Esnek çalışma

rikim sürecini güçlendirecek olan öyle bir sistemdi. Bugün de tam tersi gerekiyor. Çünkü dünya sermayesi stok tutmanın maliyetli olduğunu gördü. Artık stoklu çalışmak istiyor. İşte bu yüzden Just In Time dediği, tam zamanında üretim yani siparişe göre üretim yapmak istiyorlar. Çünkü kapitalizmin krizleri sıklaşmaya başladı. Stok elerinde patlamaya başladı. Bundan 15-20 yıl öncesine kadar olan dönemde ise üretim düzeyi daha düşük, hatta tüketim düzeyi ile neredeyse başabaş noktadaydı. Sermaye, sınırlı teknolojiyle düzenli çalışma süreleriyle. Üretim yapıyordu ama satışta çok fazla problemi olmuyordu. Stoğu düşük bir miktarda tutarak gidiyordu. Bu da bir maliyeti olmakla beraber o dönemde işine geliyordu. Kapitalizmin krizlerinin sıklaşması, kriz dönemlerinin uzaması, teknolojinin hızla gelişmesi stokların çok daha fazla birikmesine ve ciddi bir maliyet unsuru olmasına yol açtı. Bunu aşmanın bir yolu stok taşımamak, bir başka yolu ise işgücüne sürekli çalışmaya dönemlerinde ödenen -sermayeye göre hiç gerekli olmadığı halde ödenen- ücretleri ve kazanımları önce aşağıya çekmek, sonra tümünden ortadan kaldırmak. Örneğin şirketler fazla mesai yaparlardı. Ama diyelim ki yılın birkaç

aşılırsa, aşılın süre kadar fazla mesai ücreti söz konusu oluyor. Aslında bu birebir telafi çalışmasının da kendisi oluyor. Bunu şöyle yapıyorlar. Bugün on saat mi çalıştırırlar ertesi gün altı saat çalıştırıyorlar ve böylece günde sekiz saati aşmamış sayılıyorlar. Ve diyorlar ki biz aslında hakkımızı yemiyoruz. Ama burda şöyle bir durum var. İnsan sağlığı açısından günlük çalışma sürelerinin uzaması, kısalması ve yoğunlaşmasının ciddi sakıncaları var. Öncelikle sosyal yaşamın önceden planlanamayan bir hale gelmesi sonucuna yol açtığı için ciddi bir sakınca var. Çünkü iki ay içinde sizin çalışma süreniz işveren tarafından tek taraflı olarak istendiği gibi ayarlanabilecek. Ve bu iki ay boyunca günbegün bildirilecek. Yani önceden bilmeyeceksiniz. Üretimin gerekleri mazeret gösterilerek fazla veya eksik çalışma yapılması gerekecek. Bir diğeri kiralık işçilik. Bir işveren kendi işçisini iş kurumları üzerinden bir başka işverene kiralayabilecek. Ama daha tehlikelisi ödünç iş ilişkisi. İş kurumları da devrede yok. Bir işveren kendi işçisini bir başka işverene belli bir süreyle ödünç olarak verecek. Ücret ve diğer bütün hakları eski işverende olacak ama yapılan üretim yeni işveren için yapılacak.

- Bu işçinin yaşamını nasıl et-

Gerçekten birlik düzeyindeki AB çalışma yasaları oldukça esnek. Ama her üye devletin kendi içinde AB yasalarını delmeyecek ama koruyucu önlemler alabilecek biçimde özgün yasaları var. Bu sürdürülebilir mi? Yani bu bir güvence mi? Kesinlikle hayır. Çünkü adım adım koruyucu önlemler de kalkıyor. İşte Berlusconi hükümeti, işte İspanya Aznar, işte Portekiz hükümeti, hatta Almanya'da Schröder yeni açıklama yaptı; "esnek çalışma var ama çok fazla koruma var. Bu korumaların kaldırılması lazım" diye. Kendi partisi SPD tabanı bile itiraz etti ve "bu insanlar bizim oy tabanımız yapamazsınız" dedi ama Schröder kararlı olduğunu belirtti. İşveren örgütleri, Schröder üzerinde baskı kurdular. Yani bu korumalar sürdürülebilir değil. Bugün koruması olan eski sosyal devlet özelliklerini hala taşıyan ülkeler var ama onlar da adım adım bunları kaldırıyor. Vurgulanması gereken şu. Bu sadece Türkiye'de işçi sınıfının görece geri olmasından dolayı yaşanan bir olgu değil. Bu bütün dünyada çok benzer bir şekilde yaşanmakta olan bir olgu. Bu saldırı ancak işçi sınıfının mücadelesiyle durdurulup aşılabılır. Kendiliğinden politik değişimlerle, yani o hükümet gitti, bu hükümet geldi ile olmaz. İşte Almanya'da Sosyal Demokratlar, İngiltere'de İşçi Partisi hükümeti var. Dolayısıyla gerçekten sınıf mücadelesiyle aşılabilecek veya durdurulabilecek saldırılar bunlar. Ama o sınıf mücadelesi de sadece bu saldırıyı durdurup bıraktığı zaman eninde sonunda bu tekrarlanacaktır. Bu bir sistem sorunudur.

- Esnek çalışmanın işçi sınıfına yönelik nasıl bir saldırı olduğunu daha iyi kavramak için dünyadaki örneklerini somut olarak açıklar mısınız?

- Evet esnek çalışmayla ilgili örnekler çok fazla gerçekten. İtalya'da Dok işçileriyle yani Liman işçileriyle karşılaştım. İşgününde, iş saatleri içinde, işçi çemberleri ortamında birlikte olduk. Sonunda merak ettim. 'Arkadaşlar siz işçiyiz diyorsunuz ama işgünü ve iş saatinde burda işiniz ne' dedim. Cep telefonlarını çıkartıp gösterdiler. "Bunu bize işveren verdi, ihtiyacı olduğunda gece dahil telefon açıyor, biz o zaman gidiyoruz. 3-5 gün yoğun çalışma arkasından böyle belirsiz bir süre evimizde oluyoruz. Şehirden ayrılmamız yasak. Çünkü her an çağrılabiliriz. Bizim için çok zor çünkü aile hayatımızı, sosyal yaşamımızı planlayamıyoruz. Ne zaman çağracağı belli değil. Ben sinemadayken bile çağrılabilir. Hiçbir program yapamıyoruz" dediler. Gelirlerini sorduğumda yani nasıl ücret alıyorsunuz dediğimde, çalıştığımız süreler karşılığında yani kaç gün, kaç saat çalıştıyorsak sadece onlar için ücret alıyoruz dediler. Aynı bizde öngörülen yasa da olduğu gibi.

- 6 ay çalışmasa ne olacak?

- 6 ay ücret yok. Ama onlar da İtalya, Fransa, Almanya, Belçika

IMF, DB, sendikaları bir sosyal ortak gibi çağırıyor "görüşmeler yapmaya gelin, politikaları birlikte belirleyelim" diyor. Bunlara katılın ki ülkenizde, işçileri olumsuz etkileyen politikalara bu yolla engel olun" gibi çağrılar.

gibi ülkelerde şimdilik normal ücret düzeyinin altında ücret aldıkları yıl toplamında bu devlet tarafından kompanse ediliyor. Eksik kısmını tamamı değil ama belli bir düzeyini devletler finanse ediyor. Diyelim ki full time çalışırken bir anda bu tip bir çalışmaya dönmüş, dolaylı olarak geliri azalan bir işçi % 50 gelir kaybına uğramış. Bu %50'nin bir bölümü yani % 30-35'e varan bölümü devlet tarafından finanse ediliyor, kaybı azaltılıyor. Ama bu geçici bir sistem. Söylediğim gibi bu Almanya'da, İtalya'da ve daha birçok ülkede, bunlar da kaldırılmaya çalışılıyor.

- Son dönemde kadem tazminatlarının da kaldırılacağı yönünde açıklamalar var.

- İddia şöyle, işsizlik sigortasının olduğu ülkelerde kıdem tazminatı uygulaması yok. Kısmen doğru, özellikle AB ülkelerinde bu böyle, ama bu yanlış bir yorumlama. Çünkü AB ülkelerindeki ücret düzeyleri ile, emeklilik ücreti düzeyi ile Türkiye mukayese dahi edilemez. Ayrıca işsizlik sigortasının kapsamı Avrupa'ya göre Türkiye'de son derece sınırlıdır. Yararlanan kişi Türkiye'de son derece azdır. Dolayısıyla artık işsizlik sigortası var, o zaman kıdem tazminatını kaldırılmı demek işverenlerin artık tamamen kural dışı ve sorunsuz, neredeyse çalışılan süreler dışında hiçbir ödeme yapmak istemedikleri bir dünyada üretim yapmaya çalıştıklarını gösteren bir olay. Bu konuda Avrupa incelenmeye değer. Ne yazık ki işverenler Avrupa'da bir kıdem tazminatı olmadığı konusunda haklılar. Ama ücretin satın alma gücüne baktığımız zaman öyle muazzam bir fark var ki, oradaki

gibi. Nasıl ulus devlet, zamanında sermaye birikim sürecinin aracı olan bir mekanizma idi ve bugün artık sermaye birikiminin önünde bir engel teşkil ediyorsa tıpkı bunun gibi düzenli çalışma sistemi de yani sekiz saatlik işgünü, fazla mesai ücreti ödenmesi, vardiyalı çalışma ve buna bağlı pek çok düzenli çalışma unsuru da yine sermayenin gelişimi önünde engel teşkil etmektedir. Geçmişte, sürekli çalışma yani belki görünürde yoktu ama bir yandan da görünmez bir iş güvencesi var gibiydi. İnsanlar genellikle girdikleri işten hiç kafalarında acaba atılır mıyım kaygısı olmadan emekli oluyorlardı. Çünkü sermayenin işine gelen sermaye bi-

ayı fazla mesai yapmak zorunda kalsalar kalan altı yedi ayda gün içinde bazen bir iki saat yavaş çalışıldığı bile olurdu. Ama o yavaş çalışılan dönemlerde işçiler işin başında bulunur, normal ücretini alabiliirdi. Fazla mesai yapılan günlerde ise normal ücrete ilaveten fazla mesai parası ödeniyordu. Halbuki şimdi getirilecek yeni sistemle fazla mesai ücreti bedeli, karşılığı ödenen bir emek olmaktan çıkartılıyor. Çünkü çalışma süreleri iki aylık bir periyot içinde tanımlanıyor. Evet günde sekiz saat gene var. Ama bir günde on saat çalışabilirsiniz. O iki saat için size fazla mesai ödenmiyor. İki aylık süre için belirlenen bir limit var. İki ay için belirlenen süre

kılıyor?

Bu işçi mücadelesi açısından ciddi bir sorun teşkil ediyor. 'Ödünç verilen işçi yeni gittiği yeni işyerinde bir grev olduğunda katılıp katılmama özgürlüğüne sahiptir' deniliyor. Ama bunu yapması sizce kolay mı? Çünkü asıl sorumluluğu eski işverene karşı. Burada da greve katılsa bile grev sonrasında elde edilecek haklardan yararlanmıyor. Ama greve katılmaması durumunda grev kırıcısı oluyor. Ödünç olduğu için işverenin grev süresince onu çalıştırma hakkı var. Bunun dışında yasa olabildiğine esnek, olabildiğine kural dışı bir yasa. Genelde şu tip tezler var. AB çalışmaları yasalarından alındığı şeklinde.

Emperyalist saldırganlığa karşı halklar ayakta

Irak'a yönelik emperyalist saldırganlığa karşı dünya halklarının 15 Şubat'ta gerçekleştirdikleri yürüyüşlere milyonlarca insan katıldı. Birçok ülkede yapılan eylemlerde ilk kez bu kadar büyük kitlelerin katılımı gözlenirken dünyanın her yerinde diller farklı olsa da öfke her yerde aynıydı.

LONDRA

15 Şubat günü İngiltere'nin dört bir yanından gelen kitle sabahın erken saatlerinden itibaren Londra'nın merkezinde toplanmaya başladı. Bu yürüyüşe daha önceden yoğun bir katılımın olacağı haberi gazetelerde ve televizyonlarda yayınlanmasından dolayı, İngiliz güvenlik kuvvetlerinin geniş güvenlik önlemleri vardı. Her kesimden insanların ortak düşünceleri 15 Şubat günü savaş karşıtlarının işgaline uğradı, yaşam durdu.

Savaş Karşıtı Koalisyon tarafından organize edilen bu yürüyüşte devrimcilerden komünistlere, demokratik kurumlardan kadın ve gençlik kurumlarına, kiliselerden, insan hakları kuruluşlarına gazetecilere, kısacası her renkten 2 milyon insanın bulunduğu nokta emperyalist saldırganlığı lanetlemekte.

Londra ILPS yürüyüşten bir hafta önce "Olası Irak saldırısı, bölgemiz ve Ortadoğu üzerindeki etkileri" başlıklı bir panel düzenledi. Yaklaşık 100 kişinin katıldığı panele konuşmacı olarak Gik-Der, YÇKM, TKM ve ILPS'den katılım sağlandı. Yine yürüyüş öncesinde, Londra'da bulunan Gik-Der, YÇKM, Gençlikevi, Halkevi, TKM ve ILPS'nin de içlerinde yer aldığı ortak bir çağrı metni hazırlanıp dağıtıldı.

Yürüyüş boyunca yoğun şekilde emperyalist saldırganlığa karşı ILPS ve ATİK imzalı bildiriler dağıtıldı, ATİK ve ILPS imzalı pankart ve dövizler taşındı. Ayrıca eylemin bitiş yeri olan Hyde Park'ta ILPS standı açılarak yoğun bir şekilde bildiriler dağıtılıp, imza kampanyalarına destek istendi.

PARİS

Saat 14:00'de başlaması gereken yürüyüş aşırı kalabalık nedeniyle ancak saat 17:30'da başlayabildi. Uzun yıllardan beri -geçen yıl 1 Mayıs hariç- ilk kez böylesine kalabalık bir kitle tepkisini dile getiriyordu. Fransa-Almanya... vb emperyalist güçlerin kendi çıkarları için karşı çıktıkları bu saldırı, Fransa Komünist Partisi, Lutte-Ouvrier (Troçkistler), CGT, CFDT... gibi sosyal şoven örgüt ve sendikaların güçlerini daha canlı bir şekilde seferber etmesine neden oldu. Partizanlar yürüyüşte yerlerini alırken, dövizlerinden pankartlarına, sloganlarından konuşma ve bildirilerine kadar hem yağmacı saldırıya karşı hem de alanda kendilerini ifa-

delendirmede bu ayrımı ortaya koyup "barış için" alanları dolduran kitlelere doğru bilinç taşımaya çalıştı..

Bu bilinçle yürüyüşte, "ABD emperyalizmi kanlı ellerini Ortadoğu'dan çek" TKP/ML ve "Yankee Go Home, Dün Afganistan Bugün Irak Yarın Neresi?" ILPS yazılı pankartları taşınarak, TKP/ML-MK ve ILPS-Genel Sekreterlik tarafından yayınlanan bildirilerden binlerce dağıtıldı. Yürüyüş boyunca sık sık "Kahrolsun emperyalist saldırganlık", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Katil Bush-Blair"... vb sloganlar atıldı.

Fransa genelinde 1.5 milyon, Paris'te ise 250 bin kişinin katıldığı yürüyüş, saat 20:00'ye doğru Bastille Meydanında sona erdi.

BERLİN

Almanya'nın bazı şehirlerinde aynı gün küçük çaplı miting ve yürüyüşlerin yapılmasına rağmen Berlin'deki merkezi miting ve yürüyüşe ise 500 binin üzerinde kitle katılımı sağlandı. Aynı gün iki yerde saat 12:00 sularında toplanan kitle, kalabalık katılımıyla hemen yürüyüşe geçmek zorunda kaldı. Saat 15:30 civarında miting alanı olarak belirlenen Si-egesaute'ye ancak varılabildi.

Çeşitli Türkiyeli örgütlerin de katıldığı yürüyüşe TKP/ML, ATİF (Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu) ve ILPS (Halkların Uluslararası Mücadele Ligi) de kalabalık bir kitle katılımıyla kortejde yerini aldılar. Emperyalist saldırganlığı lanetleyen pankart ve dövizleri kararlılıkla taşıdılar. Partizan okurları eylemden birkaç hafta öncesinden başlayarak ve eylem esnasında binlerce bildiri dağıtarak emperyalist emellerin ve saldırganlığının arka cephesini, bu savaştan

vada geçti. Son olarak seminerci arkadaşın konuşma ve sorulara cevabıyla sonuçlandırıldı.

BERN

İsviçre'nin başkenti Bern'de düzenlenen saat 14:00'de Bahnhof'da başlayan ve 17:00'de parlamento binası önünde sona eren yürüyüşe 40 bini aşkın bir katılım sağlandı. İsviçre genelinde 120 kitle örgütünün düzenlediği yürüyüş sendikalar gerekli önemi vermeme-

lerine karşı kitle oldukça kalabalık ve coşkulu idi. Yürüyüş İsviçre TKP/ML taraftarları 100 kişiyi aşkın bir kitle ile katıldılar. Yürüyüş boyunca 1500 tane Almanca "Emperyalist savaşa hayır-ATİK" imzalı bildiri dağıtıldı. Yürüyüş

boyunca "Emperyalist saldırganlığa hayır", "Yankee go home", "Vive le revilitioner, Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao viva viva" ve "Yaşasın Partimiz TKP/ML" sloganları atıldı. Yürüyüşe ayrıca MLKP, DHKC, TKİP, MKP, KADEK ve EMEP çevresi katıldı. TKP/ML taraftarlarının Amerikan bayrağını yakması oldukça yoğun ilgi gördü. Bu yürüyüşte önemli olan bir diğer yan da Batı Avrupa'da yaşayan yerli emek-

çilerin ilk kez emperyalist savaşa hayır sloganı ve pankartlarını taşımaları idi. Bu yürüyüş son on yılda yapılan en kitlesel katılımın olduğu bir yürüyüş olarak tarihe geçti.

STUTTGART

Onbeş bin insanın katıldığı yürüyüşte birçok DKÖ ve sendika yer aldı. Türkiyeli halkların ve devrimci güçlerin katılımının düşük olduğu bu yürüyüşte Partizan kitlesi de "Emperyalist ABD Ortadoğu'dan elini çek!" sloganının Almanca ve İngilizce yazılı olduğu ATİK, ATİF, Tohum" imzalı pankartlarıyla katıldı. Kitleler tarafından yoğun ilgi gören pankarttaki imzaların açılımı birçok insanın sorularıyla karşılaştı. Ayrıca yoğun bir şekilde dağıtılan ATİK bildirileri de ilgi ile karşılandı. Miting alanına gelindiğinde yapılan savaş karşıtı konuşmalar ve müziklerle eylem sona erdi.

DUİSBURG

Almanya'nın Duisburg kentinde, Almanya ve Türkiyeli Sivil toplum örgütleri ABD'nin Irak politikasını protesto etmek amacıyla "Savaşa hayır eğitime bütçe" yürüyüşü düzenledi. Her ulustan çok sayıda savaş karşıtların katıldığı yürüyüşte, "Petrol için savaşa hayır", "Bomba yerine eğitim" yazılı pankartlar taşındı. SPD, DGB, AGİF, ATİK, DİDF gibi sivil toplum örgütlerinin gençlik kolları tarafından uzun süredir sürdürülen saldırganlık karşıtı kampanya çerçevesinde Duisburg Dellplatz'da yapılan yürüyüşte, savaşa değil eğitime yatırım yapılması istendi.

LİNZ

Linz'de her hafta yapılan savaş karşıtı platform toplantılarının ardından 31 Ocak'ta 2000 kişinin katılımıyla bir gösteri düzenlendi. Bu eylemde de binlerce ATİK bildirisi dağıtıldı. Gösteride Linz ATİGF, Umud Kültür Merkezi ve ILPS pankartları açıldı. Avusturyalı öğrenci gençlik de bu pankartların altında yürüyüşe katıldı. Yürüyüşün ön çalışmasının büyük bölümü Umud Kültür Merkezi tarafından gerçekleştirildi.

HESSEN

Frankfurt Hava Limanı yanındaki ABD Hava Üssünden Ortadoğu'ya teçhizat nakliyatının yapılmasını protesto etmek, SPD hükümetinin Amerika'ya lojistik destek sunma politikalarını kınamak için hava üssü önünde 3000 kişinin katıldığı bir miting yapıldı. 22 Şubat 2003 tarihinde yapılan bu etkinliğe "Emperyalist savaş terörünü durdur" pankartı ile katılan ATİF, ATİK, ILPS kitlesi ayrıca ATİK imzalı bildirileri de geniş bir biçimde dağıttı.

Ayrıca Koblenz şehrinde yine binden fazla insanın katıldığı ve ATİF, Koblenz Derneği'nin de yerini aldığı bir yürüyüş düzenlendi.

Filipinler devletinin "Barış görüşmeleri" oyunu

Geçtiğimiz hafta Filipin devleti Filipinli Maoistlerle barış görüşmelerini başlatacaklarını duyurarak Silvestre Bello liderliğinde bir grubu görüşmeler için görevlendirerek Hollanda'ya gönderdi. Ve ardından Filipin Ulusal Demokratik Cephe (FUDC)'nin görüşmeleri yeniden başlatmayı reddettiği açıklamasını yaptı. Ancak Filipinler Komünist Partisi bir açıklama yaparak süreci ve Manila hükümetinin gerçek amacını kamuoyuna duyurdu. **FKP-Enformasyon Büro**'dan yapılan açıklamanın kısaltılmış hali şu şekilde:

"Ms. Gloria Macapagal Arroyo, Silvestre Afable ve Silvestre Bello'nun 20-21 Şubat'taki iddialarının aksine, Filipin Ulusal Demokratik Cephe Filipin hükümeti (GRP) ile barış görüşmelerini yeniden başlatmak istemektedir. Ancak 19 Şubat'ta iki Silvestre Hollanda'ya gelerek FUDC'un **GRP tarafından tek taraflı hazırlanan ve 6 ay içinde teslim olmalarını aksi takdirde**

ABD ve GRP'nin ortak operasyonuyla karşılaşacaklarını içeren sözde "son barış anlaşması"na boyun eğmelerini istedi.

En düzenbaz tavırlar içinde, Afable-Bello grubu ancak FUDC, Yeni Halk Ordusu (YHO) ve diğer devrimci güçlerin teslim olmasına garanti verdiği durumda FKP, YHO ve politik danışman üzerindeki terörist etiketinin belki kaldırılabilirliğini söyledi.

FUDC, GRP grubuna FUDC'ye gözdağı veremeyeceklerini söyledi. Devrimci güçler ve halk Marcos faşist diktatörlüğüne savaşabilirdi; daha büyük sosyo-ekonomik kriz ve küresel düzensizlik sürecinde ABD ve kuklalarına karşı daha etkili savaşabilirler.

ABD ve kuklalarının planı FUDC'yi teslim alma isteğiyle provoke etmek ve aşağılamaktır; ayrıca savaş haklı çıkarmak ve devrimci güçlere ve halka karşı ABD-GRP ortak askeri kampanyanın yolunu açmak için FUDC'nin barış görüşmelerini reddettiği

şeklinde bir anti propaganda yapmaktadır."

FİLİPİNLER'E YENİ ABD ASKERLERİ YOLDA

FKP'nin devletin "barış oyununa" karşı yaptığı açıklamaların haklılığı New York Times gazetesinin bir haberiyle de doğrulandı. Habere göre ABD önümüzdeki haftalarda sözde "Ebu Seyyaf örgütüne bağlı müslüman gerillalarla savaşmak üzere" Filipinler'e 1700 asker yollama kararı aldı. ABD bu kararıyla sözde "terörle" mücadelesinde esasta dünya halklarına karşı saldırganlığında yeni bir cephe açmış olacak. 2002 yılında ülkeye gönderilen ABD askerlerinin yalnızca eğitim amaçlı gönderildikleri söylene de operasyonlara katıldığı da belirtiliyordu. Bu kez Pentagon "açık" davranarak ABD birliklerinin geçen yıldan "farklı" olarak bu kez sadece Filipin ordusuna danışmanlık yapmakla yetinmeyerek bilfiil çatışmalara katılacağını açıkladı.

"İntikam günü yakındır"

İsrail geçtiğimiz hafta da Filistin'i kan gölüne çevirdi. 15 Şubat'ta Gazze Şeridi'nde bir tankın yakınında düzenlenen ve Hamas tarafından üstlenilen bombalamanın ardından helikopterler, buldozerler ve tanklarla Batı Şeria ve Gazze'ye giren İsrail askerleri 15 Şubat'ta 9, 17 Şubat'ta da 14 Filistinli'yi katletti. Bu saldırılarda Hamas örgütünün askeri kanadı İzzeddin El Kassar'ın iki numaralı adamı **Riyad Ebu Zeyd**'in de ağır yaralı olarak yakalandıktan sonra "öldüğü" açıklandı. 18 Şubat'ta saldırılarda katledilen Filistinlilerle birlikte son bir hafta içinde İsrail 50'ye yakın Filistinli'yi katlederek vahşetini turmandırmaya devam ediyor. Filistin halkı ise yaptıkları cenaze törenlerinde intikam yemini ediyor ve Sharon'u uyarıyor: "Tabutlarımızı hazırlayın."

NKP(M) PARTİ LİDERLERİYLE GÖRÜŞÜYOR

Nepal

Nepal Komünist Partisi (Maoist)'li liderler **Dina Nath Sharma** ve **Krishna Bahadur Mahara**'nın devletle gerçekleştirilecek "Barış görüşmeleri" öncesinde politik parti liderleriyle görüşme yapmaya başladığı bildirildi. Sharma ve Mahara 19 Şubat'ta Nepal Kongre başkanı Giriya Prasad Koirala ve Nepal Komünist Partisi (Birleşik Marksist Leninist) genel sekreteri Madhav Kumar ile ayrı ayrı görüşme yaptı. Ayrıca Nepal Köylü ve İşçi Partisi ile de bir görüşme gerçekleştirildi. Parti liderlerinin AFP'ye yaptıkları açıklamaya göre Maoist liderler görüşmeler için daha önce koydukları 4 koşulu ve açıklanan konularda devletle geniş bir tartışma yapacaklarını vurgulayarak ayrıca tüm partilerden, aydınlardan ve diğer demokratik güçlerden başarıya ulaşmaları için yardım etmelerini istedi.

Dünyadan Notlar

Yeni Sezarların hakkından
yeni Spartaküsler gelecek

YAŞASIN HALKLARIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMASI

15 Şubat'ta başta ABD olmak üzere müttefiklerinin Irak'a yönelik emperyalist saldırganlığına karşı, bu saldırganlığı protesto etmek, engellemek amacıyla dünya çapında 5 kıtada 600 kentte gösteri yapan yaklaşık 10 milyon kişi, Irak'a yönelik olası bir askeri harekati protesto etti. Londra'da 1 milyon ve Sevilla'da en az 500 bin kişinin protesto gösterilerine katıldığı, Fransa ve Almanya'da barış yanlılarının, son yirmi yılın en büyük eylemlerini gerçekleştirdiği ifade edildi. Gösterilerin yapıldığı şehirlerin arasında; Berlin, Paris, Roma, Cape Town, Atina, Tokyo, Dublin, San Francisco, Amsterdam ve Toronto gibi şehirler bulunuyor.

ABD emperyalizminin dünyanın yeni "Roma imparatorluğu" olma yolunda gerçekleştirdiği saldırganlık, dünya

çapında halkların bugüne kadar gerçekleştirdiği büyük eylemliliklerinden birine vesile oldu. Bu eylemlilik kitleselliği ile birlikte, emperyalizmin bugün içine girdiği saldırgan politikalar dünya halkları tarafından red edildiğinin de somut bir göstergesiydi. Dünya halkları emperyalizmin "terörle mücadele" yalanı adı altında kendi hegemonyasını güçlendirme, başta petrol olmak üzere dünya üzerindeki stratejik noktalardaki enerji kaynaklarını tahakküm altına alma saldırganlığını onaylamadığını böylelikle bir kez daha göstermiş oldu. ABD emperyalizmi ve bağlaşıklarının bu saldırganlığı sadece Irak ile sınırlı değildir. ABD emperyalizmi 11 Eylül saldırılarından önce açıkladığı ve bu saldırıların gerçekleştirilmesiyle beraber hayata geçirmede önemli avantajlar

elde ettiği "önleyici savaş doktrinini" adım adım hayata geçiriyor. Bu yeni "savunma (saldırı) konsepti" ile birlikte ABD emperyalizmi yeni bir sürece girmiş bulunuyor. Kimi makalelerde "ABD emperyalizmi Roma İmparatorluğu olma yolunda" diye ifade edilen bu süreçte, imparatorluk mu değil mi tartışmasını bir kenara bırakırsak şu rahatlıkla söylenebilir. ABD emperyalizmi, emperyalizm ve proleter devrimler çağında an'ın Sezar'larından biri olmaya adaydır. Ve şu kesin olarak ileriye sürülebilir ki yeni Sezar'ların başlattığı bu süreç özel olarak ABD ve genel olarak da emperyalizm açısından aynı zamanda **sonun başlangıcıdır**. ABD ve diğer emperyalist güçlerin sözcüsü rolüne soyunan çağımızın yeni Sezar'ı W. Bush, çağımızın yeni Spartaküslerinin hedef tahtasına oturmuştur. **Bu süreç aynı zamanda çağımızın yeni Spartaküsleri olan enternasyonal proletarya ve ezilen dünya halklarının direniş, başkaldırı, isyan sürecidir aynı zamanda**. Çağımızın yeni Sezarları, attıkları adımlarda bunu hesap etmek zorundadırlar.

Dünya halkları 15 Şubat'ta,

ABD başkanı ve emperyalist tekellerin sözcüsü yeni sezar W. Bush'un "ya bizdensiniz ya da karşımızdasınız, ya bizim değerlerimizi paylaşırsınız ya da karşı tarafın" anlamındaki yaklaşımına "biz emperyalizmden, 'terörle mücadele' yalanı ile gerçekleştirmeye çalıştığınız emperyalist saldırganlıktan, sizin değerlerinizden yana değiliz, biz dünya halklarının kardeşçe birarada yaşamasından yanayız" anlamına gelen pratik bir duruşla cevap verdiler.

Dünya emekçi halklarının 15 Şubat'ta gösterdiği bu duruş anlamlıdır. Bu anlamlı duruş kendi içerisinde ciddi bir **anti-emperyalist bilinç malyalanmasını** taşımaktadır. Emperyalist haydutların tüm yalan, demagoji ve manipülasyon çabaları dünya halkları nezdinde artık bir anlam taşımamaktadır. Zira; onlar anlatılanlarla somut yaşadıkları arasındaki bağlantıyı daha net görmeye başladılar. **Acıyı, gözyaşını, yoksulluk ve sefaleti iliklerine kadar yaşayanları hiçbir baskı ve yalanlar silsilesi uzun süre etkisiz halde bırakamaz**. İşte 15 Şubat kitlesel direnişinin bunun en somut, en canlı göstergesi ol-

muştur. 15 Şubat direnişini aynı zamanda emperyalist-kapitalist sistemin çöküşünü hızlandıracak ve onu tarihin çöplüğüne atacak gücün emekçi halk kitlelerinden ve onların örgütlü gücünden başkası olmadığı gerçekliğini dost ve düşmana bir kez daha göstermesi açısından da anlamlıdır. Bu anlamlı duruştan ders çıkarması gerekenlerin başında devrimci ve komünistler gelmektedir. Dünyanın emekçi halkları emperyalizme ve faşizme karşı savaşmaya, onların saltanatlarını yıkmaya düne nazaran objektif olarak daha hazır durumdadırlar. Onların tek eksiği önderliksiz olmalarıdır. Bu görev ve sorumluluk ise Marksizm-Leninizm-Maoizm ideolojisini rehber edinmiş Komünist Partilerin omuzlarındadır. Bu başarıldığı oranda emperyalist-kapitalist sistemin ömrü de uzun olmayacaktır. Bugün Nepal'de, Peru'da, Filipin, Hindistan ve Türkiye'de bu çizgide yürüyen KP'lerin dalgalandırdığı kızıl bayrağı tüm dünyanın bayrağı haline getirmek için daha fazla özveri, daha fazla cesaret, daha fazla dayanışma ve görev bilinciyle adımlarımızı hızlandıralım.

Yokluk, yoksulluk ve sefaletle örülü yaşamlar..

Mersin'in yoksul mahallelerinden biri Güneş Mahallesi. T. Kürdistanı'ndan yoğun göç alan bu mahallede Siirt'ten, Mardin'den gelenler yoğunlukta. Mahalle küçük Kürdistan gibi. Halk ordaki yaşamını, acılarını, umutlarını burada toplamış. Her bir ev yaşanan yoksulluğun bir film karesi. Çoğu evler eskiden dükkan olarak kullanılıyormuş. Kira ödeyecek durumu olmayanlar bu dükkanları eve dönüştürerek yaşamlarını devam ettirmeye çalışıyorlar.

Her sokak, yıkık bir kent görüntüsünde adeta. Gecekondu bile diyemeyeceğimiz baraka evlerde açlıkla savaşın mağlubiyeti var çocukların gözbebeklerinde. Çöp kutusunun kenarındaki portakal kabukları, kuru demetle, oyuncakları olmuş ve yüzlerine yansıyan utangaç gülümseme yıllardır süren acılara inat ben hala gülmeyi başarıyorum der gibi. Yağan yağmura, soğuk havaya inat üzerinde yazlık şortu ve terlikle koşuyorlar sokakta...

Mersin'in yoksul mahallelerinden biri Güneş Mahallesi. T. Kürdistanı'ndan yoğun göç alan bu mahallede Siirt'ten, Mardin'den gelenler yoğunlukta. Mahalle küçük Kürdistan gibi. Halk ordaki yaşamını, acılarını, umutlarını burada toplamış. Her bir ev yaşanan yoksulluğun bir film karesi. Çoğu evler eskiden dükkan olarak kullanılıyormuş. Kira ödeyecek durumu olmayanlar bu dükkanları eve dönüştürerek yaşamlarını devam ettirmeye çalışıyorlar. Mutfak olmayan "evin" önünde yağın yağmurun altında buluşmalarını yıkamaya çalışan kadınların, bir yaşamın ağır yükünü omuzladıkları belli yüzlerinden. Evinin önünde karşılaştığımız bir kadınla sohbet etmeye başlıyoruz. Tek odalı yerde 6 çocuğunu büyütme çalışıyor. Eşi çiçekçi, aldığı para mutfak harcamalarına bile yetmiyor. "Çoğu zaman öğünümüz sıcak bir çorba yerine kahvaltılık oluyor" diyor. Kapısını çaldığımız bir sonraki ev de dükkandan eve dönüştürülen evlerden. Şeref ailesi Siirt'in Erüh ilçesi Sabursan köyünden; 90'lı yıllarda göç ederek gelmişler Mersin'e. Küçük bir odada 8 çocuğu ile birlikte yaşam mücadelesi veriyor. 9 yıl işsiz dolaşan baba Hasan, 2 yıldır çaycılık yapıyor. Aldığı asgari ücretle 8 çocuğuyla birlikte 10 kişilik ailenin karnını doyurmaya ve geçimini sağlamaya çalışıyor. Kardeşinin olan dükkan "eve" dönüştürülmüş. Odanın içinde mutfak ve banyo var. Mutfak ve banyo iç içe ikisini birbirinden ayıran tek şey yere çakılı çürümeye yüz tutmuş tahta. Burda hem banyo yapıp çamaşır yıkıyorlar, hem de yemek pişirip bulaşık yıkıyorlar.

"Ruh sağlığımız bozuldu bu odada yaşamaktan. Karımla

kavga ediyoruz, çocuklarıma bağırıp duruyorum. Çocuk okuldan geldiğinde ders çalışmıyor diye bağırıyorum, bana dönüp nerde çalışayım deyince bir şey diyemiyorum" diyor baba Hasan. 8 çocuklu Şeref ailesinin 4 öğrencisi var. "Hepsini yardımlarla okutabiliyoruz. Yoksa bu halimle nasıl okutayım ki" diye devam ediyor. Çocukların yazlık, kışık elbiseleri yok. Kışın da yazın da giyindikleri elbise aynı. Üstündeki yırtılmış kazak ve pantolon kışın

düştü, çoğu da hastalıktan öldü. Askerler gelip ahır kontrol ettiler 'Hayvanlar azalmış ne yaptınız' dediler. Hastalık düştüğünü ve öldüklerini söyledik inanmadılar. Bizi hayvanlarımızı gerillaya vermekle suçladılar. Bütün ailenin erkeklerini toplayıp köy meydanında dayaktan geçirdiler. Sonra hepsini karakola götürüp işkence ettiler, malımızı gerillaya vermişiz diye, sonra da zorla göç ettirdiler. Hepsi köydeki mallarını bırakıp Siirt merkeze geldiler."

tırıyor, çocukları nasıl doktora götürelim?"

Kapısını çaldığımız başka bir evde de görülenler ve işitilenler bir birinin aynısı nerdeyse. **Beritan, Rojan, Berivan** isimli üç çocuklu aile de yoksulluk içinde olduklarını anlatıyorlar. Evin tek çalışanı **Ferhat** ailesinin tüm geçimini de sağlamak zorunda. Çalıştığı eski işinde iş kazası sonucu tek gözünü kaybetmiş. Hiçbir tazminat ödenmeden işten atılan baba, şimdi günlük 5 milyona özel

lar yoktu. Kimliklerini rahat çıkardık, ama şimdi dava açtılar, çocuklarımıza Kürtçe isim verdiğimizden dolayı. Biz çocuklarımıza başka bir isim veremeyiz, çünkü başka isim bilmiyoruz" diye cevap veriyor.

Başka bir kapıya yöneliyoruz. Orası da dükkan, kiremitle örülü birkaç sırayla odalar birbirinden ayrılmış. Yakacakları olmadığı için içerisi çok soğuk. Üzerinde oturacak ne bir divan ne de koltuk hiçbir şey yok. Yüzleri yırtılmış ve eskimiş minderler geliyor, birileri gelince 6 çocuk annesi **Rena**, hasta olduğunu söylüyor. "O yüzden bu kadar zayıf ve bitkinim." Onlar Hakkari'den göç edip 4-5 yıldır Mersin'e yerleşmişler. Eşi yağmur yağmadığı, havanın iyi olduğu zamanda portakal bahçelerine gidip işçilik yapıyor. Yağmur ki Mersin'de bu aylarda sık rastlanır, yağdığında ekmek kapısı olmuyor. 6 çocuktan 3'ünün okul zamanı gelmiş de geçiyor. Ancak onlar parasızlıktan sadece birini okutabiliyorlar. Onların da göç nedenleri koruculuk. "Bizi zorla koruculaştırmak istediler biz de kabul etmedik. Bu yüzden de buraya göç etmek zorunda kaldık" diyor.

Sokak boyu uzanan evlerde insanların yaşadığı bu sefil yaşama dair çok şey görmek mümkün. Çoğu birbirinin benzeri görüntüler, yaşananlar ortak... İnsanın yüreğini burkan insanlığı bir kez daha sorgulatan görüntüler. Yağın yağmurun altında çocuğuna banyo yaptıran banyoyu oluşturan ve çocuğu koruyan tek şeyin kapının önüne yerleştirilmiş eski sac olduğunu gören gözlerin yüreği nasıl burkulmasın ki. Tek oda yaşamda küçük bir banyo bile çok görülümüş onlara.

Halk yaşadığı yoksulluk dolu bu yaşama rağmen umutlarını hiç tüketmemişler. "Bu hep böyle gitmez ya, elbet biz de bir gün rahat edeceğiz" diyorlar. Umuda doğru gülümseyen bu küçük yüreklerin yaşam dolu atan kalplerinin ritimleri şimdi kulaklarımızda. O ritme ayak uydurmaya çalışıyor ezgilerimiz ve yürüyüşümüz. Çünkü onlar yoksulluk duvarlarının sıralı o sokaklarında her şeye rağmen alabildiğine özgür koşuyorlar. Evet bu hep böyle gitmeyecek elbet bizim de günümüz gelecek...

"sıcak" tutmaya yarıyor, yazın "serin".

Köyden göç etme nedenleri ise devletin zorla koruculaştırma politikası. **Anne Xezal** başlıyor devletin zulmünü anlatmaya; "Bütün köyü koruculaştırıp, ellerine silah verdiler. Bizimle birlikte birkaç aile daha bu onursuzluğu kabul etmedi. Sonunda bir gün asker ve korucular köyümüzü bastılar. Evlerimizi, ahurlarımızı ateşe verdiler. Canımızı zor kurtardık. Köyün çıkışı 5 saatlik yol. Biz çocuklarımızı kucaklayıp yalınayak koşmaya başladık. Arkamızdan sürekli ateş ettiler. O cehennemden nasıl kurtulduk hala bilmiyorum.

"Köyde durumumuz çok iyiydi. Malımız, davalarımız vardı. Bir gün sürüye hastalık

Anne Xezal, devletin geri dönüş projesinden söz açılınca, "Yine koruculuk dayatılıyor, koruculuk sistemi tamamen kalktıktan sonra geri dönmenin ne anlamı var. Serbestçe tarlaya gidemeyince köye gitmek çözüm değil. Koruculuk kaldırılınca ondan sonra köyüme giderim" diyor.

Mersin'i soruyoruz, burda yaşadıkları zorlukları ve baskıları. "Biz Siirt'te çoğu zaman baskıdan kafamızı camlardan uzatamıyorduk. Bazı zamanlar burada da yaşıyoruz aynısını. Orda yaşadığımız baskıyı burada da yaşıyoruz" diyor ve ekliyor;

"Evin rutubetinden çocukların hepsi hasta, sigorta yok. Doktora gitmek dünyanın parası, çoğu zaman karnımız aç ya-

bir şirkette temizlikçi olarak çalışıyor. O da başlıyor anlatmaya; "Ev kira, bir yıllık kira borcumuz var ama ödeyemiyoruz. Kocamın aldığı parayla anca karnımızı doyuruyor, zar zor faturalarımızı ödüyüz. Onlar da Siirt'ten göç ettirilmişler. 10 yıldır Mersin'deyiz. Köyde mal varlığımız vardı. Ama korucular ve askerler hiçbirini bırakmadılar. Ya yaktılar ya da el koydular. Şimdi burada da baskı yapıyorlar ki köylerimize dönelim. Köye girebilmek için korucu olmamızı istiyorlar. Biz bu onursuzluğu kabul edemeyiz."

Sonra çocuklarına Kürtçe isim koymalarından dolayı herhangi bir zorlukla karşılaşmış olduklarını soruyoruz. "Biz çocukların kimliğini çıkarttığımız zaman böyle sorun-

Gazi Halkı barikatlarda omuz omuzaydı

İlerici demokrat insanların gittiği bu kahveleri sivil faşistlerine taratarak, olayı mezhep çatışması gibi göstermeye çalışan devletin amacı emekçi halka gözdağı vererek örgütlenmelerin önüne geçmektir.

Gazi katliamı, ilk olarak 12 Mart 1995 akşamı saat 20:30 sıralarında Gazi Mahallesi İsmet Paşa Caddesi üzerinde bulunan **Yavuz Kardeşler, Dostlar, Cihan, ve Doğu Kırathaneleri**'nin otomatik silahlarla taranmasıyla başladı. Kurşunlara ilk hedef olan **67 yaşındaki Halil Kaya**'ydı. Ardından gaspettikleri taksinin şoförü **Mesut Efe** de vahşice katledildi. Bu katliamın ardından Gazi Halkı sokaklara döküldü. İlerici demokrat insanların gittiği bu kahveleri sivil faşistlerine taratarak, olayı mezhep çatışması gibi göstermeye çalışan devletin amacı emekçi halka gözdağı vererek örgütlenmelerin önüne geçmektir. Ancak Gazi halkı katliama karşı barikatlardaydı. Devrimci eylem birlikleri kuruldu. Direniş diğer mahallelere yayıldı. **Okmeydanı, Nurtepe, Güzeltepe, Alibeyköy, Ümraniye 1 Mayıs** halkı yaktıkları direniş meşaleleriyle Gazi'yle omuz omuzaydı. Gazi ve Ümraniye'de **Halil Kaya, Reis Kopal, Fadime Bingöl, Sezgin Engin, Ali Yıldırım, Zeynep Poyraz, Mümtaz Kaya, Dilek Sevinç, Fevzi Tunç, Hakan Sel, Mesut Efe, Hüseyin Bilal, Hasan Gürgen, Dinçer Yılmaz, Hasan Ersürer, Şefika Sevi, Güllü Altunbağ, Mehmet Gündüz, Genco Demir, İsmihan Yüksel, Hasan Puyan, İsmail Baltacı, Hakan Çabuk** şehit

düştü. Hakan Çabuk'u hastaneye yetiştirmeye çalışan **Yaşar Aydın** ise dönüşte trafik kazasında yaşamını yitirdi.

Gazi davası yıllarca çeşitli illerde sürdürüldü. Ve 5 yıl sonra 2000 yılı Mart ayında karar çıktı. 18 polis beraat etti. **Adem Albayrak** ve **Mehmet Gündoğdu** isimli sanıklar cinayet suçundan 7 yıl, 8 ay hapis cezası aldılar. Ancak tek tutuklu sanık Adem Albayrak da tutukluluk süresi gözönüne alınarak dışarıya yeni cinayetler için salıverildi.

Tanık Anlatımları....

"Tepede helikopter, önde panzerler, arkada ise polis. Helikopter tepeden yönlendiriyor, panzerler yürüyor, polisler ateş ediyorlardı. Ara sokakların birinde biraz yüksekçe bir yerden sey rediyordum. O sırada yürüyen polislerin arka sırasından 3 polis ayrıldı. Bir sokağa girdiler ve tabanca sesleri duydum. 'Eyvah öldürüyorlar' diye bağırdılar. Polisler ara sokaktan çıkıp tekrar sraya girdiler. O sokağa koştuk. Gerçekten 25 yaşlarında bir kişi yerde yatıyordu... Gencin kalbi durmuştu...." (**Uğur Cankocak SDP İstanbul İl Başkanı**)

"Özellikle PTT binasının önündeki kırmızı arabanın yanında bir polis oturmuş 16-17 yaşlarında bir çocuğu hedef alarak ateş ediyordu. Benim bildiğim havaya ateş edildiği zaman

martılar vurulur." (**Turan Engin Zübeyde Hanım Mahallesi Muhtarı Vekili**)

"Olayı Alevi Sünni çatışması olarak göstermeye çalışıyorlar. Kesinlikle Alevi Sünni çatışması diye birşey yok. Eğer Alevi Sünni çatışması ise Bakırköy, Ataköy, Levent gibi sermaye sahiplerinin olduğu yerlerde niye olmuyor? Ya da bir emniyet amirinin kendisi Tuncelili ve Alevidir, kendisi emniyet teşkilatına emir veren bir teşkilatın içindedir. Bu saldırı neden ona yönelmiyor? Gazi Mahallesi'nde sadece Aleviler oturuyor. Bu olay yaşandığında Alevisi Sünnisi sokağa döküldü. Şehit olanlar arasında Sünniler de var. **Bu insanların mezhepleri farklı olabilir ama çok büyük ortak özellikleri var. Bu da hepsinin emekçi olmasıdır.** Ben Alevi değilim ama ezilen kesimin yanıdayım. Çünkü ben de emekçiyim." (**Mahalle halkından bir işçi**)

"13 Mart Pazartesi işe gitmiştim. Saat 10:00 civarı sesler duydum, yürüyenlerin yanına gittim, onlara katıldım. Karakola yürümeye başladık. Polisler barikat kurmuşlardı. Halk taş atmaya başladı. Binalardan gizlice resim çekiyorlardı. O ateş sırasında Fadime ablayı vurdular. PTT bahçesinin tarafındaydı. Hastaneye gidmeden yanyolda ölmüş. Bize de ateş etmeye devam ettiler. Benim yanımda bir

arkadaş vardı, başından kurşun sıyırdı. Eve gittim, daha sonra tekrar olaya girdim. Panzerler üzerimize yürüdü. Dört yolda ara sokağa geçtim. Helikopterlerden ateş etmeye başladılar.... Saat 14:30 gibi Cemevi'nin oraya barikat kurduk. Molotof atıldı. Halkın üzerine bir daha yürüdü panzerler, bir daha yürüdü. Mezarlığa gelirken bir kızın üzerinden panzer geçti. Aynı panzer ikinci kez yine geçti. (**Mahalle halkından 14 yaşındaki bir konfeksiyon işçisi**)

"Ben taranan kahvehanelerin arasında kalan bir birahane de oturuyordum. Hemen yakınımızda silah sesleri gelince hepimiz kendimizi yere attık. Silah sesleri kesilince tekrar kalıp dışarıya çıkınca bu kez de

Doğu Kırathanesi'nin taranması sesleri geldi. Orada Halil Dede'yi vurmuşlar. Ayrıca yaralı da varmış. Bizim yakınımızdaki kahvelerde de yaralılar vardı. Bir taraftan da polis ortada görünmüyordu. Her zaman kahveleri basan, başımızdan eksik olmayan polis bu sefer 25 dakika geçtiği halde gelmemişti. Araçların da karakola doğru kaçtığını söylediler. Belli ki bu tarama polisin işi, ya da bu saldırıyı kesin bildiği belli. Ben saldırıyı MHP'lilerin de bildiğini düşünüyorum. Çünkü onların Köşe durağına takıldığı birkaç yer gündüz kapalı olduğu için dikkatimi çekmişti." (**Mahalle halkından bir konfeksiyon işçisi**)

Marksiizm Leninizm Maoizm'in büyük ustalarından J.V. Stalin ölümsüzdür!

21 Aralık 1879 tarihinde Gürcistan'da dünyaya gelen J. V. Stalin, 1898'de İlahiyat Fakültesi'nden Sosyal Demokrat bir örgütlenme içine girdiği için atıldı. Batum'da Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi (RSDİP)'nin Kafkasya örgütünün Yönetim Kurulu'na seçildi. 1912'de RSDİP Merkez Komite üyeliğine seçildi. Bir süre Pravda'nın yayın yönetmenliğini yapan Stalin, 1913-1917 yıllarını sürgünde geçirdi. 1917'de Petrograd'a dönerek yeniden Pravda'nın yayın yönetmenliği görevine başladı. Parti içi mücadelede Lenin'in yanında yer aldı. Ekim Devrimi'nin gerçekleşmesinde önemli katkıları olan Stalin 1922'de RSDİP'in 11. Kongresinde MK sekreterliğine seçildi. Lenin'in ölümünden sonra da Mayıs 1924'te toplanan Parti kongresinde genel sekreterliğe getirildi. Stalin'in mücadele dolu yaşamı 5 Mart 1953'te sona erdi.

"DEVİRİMİN GERİSİNDE KALMAK

Devrim yürüyor. Derinlemesine ve genişlemesine büyüyerek, gittikçe yepyeni alanlara yayılıyor ve ülkemiz toplumsal ve ekonomik yaşantısını baştan aşağı devrimleştiriyor.

Devrim sanayiye nüfuz ederek, üretimin işçiler tarafından denetlenmesi ve düzenlenmesi sorununu ortaya atıyor.

Tarım yayılarak, kullanılmayan toprakların kolektif işlenmesine ve köylülüğe alet ve hayvan sağlanmasına hız veriyor.

Savaşın ve savaşın yarattığı ekonomik yıkımın yaralarını teşhir ederek, dağıtım alanına sığıyor ve bir yandan şehirlere yiyecek sağlanması (yiyecek bunalımı) ve diğer yandan kırsal bölgelere mamul mal sağlanması (mal bunalımı) sorununu gündeme getiriyor.

Bütün bunların ve benzeri acil sorunların çözümü, devrimci kitlelerin maksimum inisiyatif göstermesini, yeni yaşamı kurma çalışmasında İşçi ve Asker Temsilcileri Sovyetlerinin aktif müdahalesini ve son olarak, tüm iktidarın, devrimin geniş yolunda ülkeyi yönetebilecek olan yeni sınıfa devredilmesini gerektirmektedir.

Mahalli yerlerdeki devrimci kitleler daha şimdiden bu yolu tutmaktadır. Bazı yerlerde devrimci örgütler sözümona "Toplumu Kurtarma Komiteleri"ne aldırılmadan, daha şimdiden iktidarı kendi ellerine almışlardır." (4 Mayıs 1917/Stalin Cilt 3)

Onları anmak, onların ideallerini savunmaktan geçer

“Şehitlerimizi bu bilinçle yaşatalım. Birbirimize bu bilinçle yaklaşalım. İçerde ve dışarıda hücreleri bu bilinçle parçalayalım. Geleceğimizi bu bilinçle ellerimize alalım.”

Sınırsız bir dünya uğruna verilen mücadelede şehit düşenlerin anaları, babaları, eşleri, dost ve yakınlarını bir araya getiren, onların duygularını paylaşan ve onları anmanın onların ideallerine sahip çıkmaktan geçtiğinin mesajını veren bir anma etkinliği düzenlendi Tohum Kültür Merkezi'nde. 22 Şubat günü gerçekleşen anmaya hava şartlarının kötü olması nedeniyle beklenen şehit yakınlarının bir kısmı gelemedi. Saat 16.00'da Parti ve devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşunun ardından açılış konuşmasını **İşçi köylü gazetesi çalışanı Sema Gül** yaptı. Gül, konuşmasında sınıf mücadelesinin halka rağmen halkın dışında bir mücadele olmadığını; halkın kendi onuru, kendi geleceği için bu mücadelenin içinde yer alması gerektiğini belirterek “Şehitlerimiz sınıfsız ve sınırsız bir dünya uğruna canlarını, kanlarını ve yaşamlarını ortaya koydular. Bildiler ki bu sömürü çarkı parçalanmadıkça, bu zulüm düzeni yıkılmadıkça emperyalist vahşete karşı cepheden savaşmadıkça özgürlük hayaldir. Onlar, gerçek kurtuluşun Demokratik Halk Devriminde, Sosyalizmde ve giderek sınıfsız bir toplum yaratmada olduğunu gördüler” dedi. Kendi onurumuza, kendi emeğimize, kendi örgütlülüklerimize, kendi geleceğimize sahip çıkmamızın ayağa kalkıp omuz omuza verip yürüme kararlılığından geçtiğini vurgulayarak sözlerini “Şehitlerimizi bu bilinçle yaşatalım. Birbirimize bu bilinçle yaklaşalım. İçerde ve dışarıda hücreleri bu bilinçle parçalayalım. Geleceğimizi bu bilinçle ellerimize alalım. Şan olsun Parti ve devrim şehitlerine, Şan olsun özgürlük yolunda mücadele edenlere, Kahrolsun emperyalizm, Yaşasın proletarya enter-

nasyonalizmi” şeklinde bitirdi.

Ardından gerilla mücadelesini ve içerde dışarıda hücreleştirme saldırısına karşı yapılan Ölüm Orucu direnişini konu alan oyunlarıyla Yeni Demokrat Gençlik'in kurduğu **Tiyatro Gulan** izleyicilere duygulu ve coşkulu anlar yaşattı.

Kolektif bir emeğin ürünü olan şehit resimlerinin yer aldığı plaketter alkışlar ve zilgıtlar eşliğinde şehit yakınlarına dağıtıldı. Plaketterini alan şehit yakınlarının kimisi sözlerle kimisi gözyaşlarıyla kimisi de zafer işaretleriyle, sıkılı yumruklarıyla duygularını dile getirdi. “İbrahim bir, Süleyman iki, Kazım üç, Mehmet dört. Bunlar dört can, dört kocaman beyin, dört kocaman yürek. Kitap olmuşlar ders almak için. Bunlar binanın temel taşları olmuşlar” sözleriyle **Mehmet Demirdağ** ve **Ali Demirdağ**'ın plakettini annesi aldı. Ardından **Polat İyit**'in annesi **Zazaca** konuşarak devrim şehitlerini selamladı. Partinin Ölüm Orucu ilk şehidi **Nergiz Gülmez**'in plakettini alan **Gülmez Ana** kızının direncine, inancına saygısını dile getirirken gözyaşlarını tutamadı. “Onları anmak onların ideallerini pratikte yaşama geçirmektir. Bu bilinçle hareket edelim” diyen **Birsen Gülünay** gözaltında kaybedilen eşi **Hasan Gülünay**'ın plakettini alırken büyük bir onur duyduğunu söyledi. **Efendi Diril**'in ablası zafer işaretleriyle plakettini alırken, **Ergin Altın**'ın kardeşi de “Onları anmanın tek yolu onların diktiği bayrağı daha yükseklere taşımaktır” dedi. **Ahmet Kargın**'ın annesi “Her zaman bir yürek, bir yumruk bir ses olalım” sözleriyle orada oluşan ortak ruhu dışarıya da taşımak gerektiğini belirtti. **Zeki Peker**'in annesinin ardından “Onları anmak onları zafere

taşımaktır/Onlar ha geldi ha gelecek/Dolu dizgin geçecekler/Daha çok dövüleceğiz/Onlar yamadır/Yaşam kavgadır/Kavga dağdadır/ Dağ yürekdedir/Yürek her yerdedir/Yaşasın halk savaşı” şiiriyle **Ali Ekber Batasul**'un kardeşi duygularını paylaştı. **Zeynel Erdoğan**'ın plakettini alan **Halil Ceylan** “Bu onurlu bir şeydir. Onlar toprakta filizlenip, yaşayacak” dedi. Ardından **Münire** ve **Yaşar Sağdıç**'in babası, **Ümit Dinler**'in annesi, **Erol Özel**'in kardeşi de aynı duygu seli içerisinde duygularını dile getirerek plaketterini aldılar. Plaket dağıtımında

bütün yüreklerde aynı coşku, aynı öfke, aynı gurur yaşandı. Daha sonra Parti ve devrim şehitlerini anlatan dia gösterimi alkışlar ve şiirler eşliğinde izlendi. Son olarak **Güneşe Türkü** de marşlarıyla etkinliğin coşkusunu daha da yükselttiler.

Kolektif bir emek ve çabayla hazırlanan anma etkinliği hava muhalefetine kaynaklı beklenen katılımı sağlamasa da yüreklerde oluşturduğu duygu seli, şehitleri anmanın, onların bıraktığı değerlerin sahiplenileceği ve daha da yükseltileceğinin mesajını veriyordu.

Umudun çocukları güneşe yürüyor

Bağderesi Şehitleri (8 Mart 1999)

Ayfer Celep: 1971 yılında Amasya Taşova'da dünyaya geldi. 1990'da Proletarya Partisiyle Amasya Eğitim Fakültesi'nde tanıştı. 1993 Haziran'ında Halk Ordusu gerilla birliklerine katılan Ayfer Celep, komutanlığını yaptığı gerilla birliğinin Tokat Bağderesi'nde devlet güçleriyle girdikleri çatışmada iki yoldaşıyla birlikte şehit düştü.

Münire Sağdıç: 1973 Erzincan Çayırılı'da dünyaya geldi. 91-92 yıllarında Proletarya Partisinin gençlik örgütlenmesinde yer aldı. 95 yılında tutuklanarak Bayrampaşa Hapishanesi'nde 2 yıl kaldı. 1998 yılında katıldığı Halk Ordusu saflarında 1999 8 Mart'ında Tokat Bağderesi'nde ölümsüzleşti.

Kemal Tutuş: 1980 yılında Tokat Almus'a bağlı Gevrek köyünde dünyaya geldi. 1996'da lise yıllarında tanıştı Proletarya Partisi'nin düşünceleriyle. Bölgedeki yerel örgütlülük içerisinde yürüttüğü faaliyetten sonra 97'de gerilla faaliyetine katıldı. 1999 8 Mart'ında Bağderesi'nde şehit düştü.

Kenan Demir: 1970'de Erzincan'da dünyaya gelen Kenan Demir, 1984'te ailesiyle birlikte İsviçre'ye yerleşti. 1989 yılında Proletarya Partisi'yle örgütsel ilişkiye geçerek bu saflarda faaliyet yürütmeye başladı. Kenan Demir, 5 Mart 1998'de İsviçre'de görev için gittiği bir alanda hain bir pusuda öldürüldü.

Kader Özgül Kılıç: 4 Mart 1994'te Dersim Çemişgezek'te Halk Ordusu gerillaları ile devlet güçleri arasında çıkan çatışmada şehit düştü.

Binalı Yiğit: 12 Mart 1979'da Almanya'da geçirdiği bir trafik kazası sonucu yaşamını yitirdi.

Süleyman Yeter: 5 Mart 1999'da Sömürsüz Bir Dünya İçin Dayanışma gazetesinden gözaltına alınan Limter-İş Merkez Eğitim Uzmanı Süleyman Yeter, işkencede katledildi. Daha önce de 1997 yılında gözaltına alınan Süleyman Yeter, gördüğü işkenceler sonucu işkenceciler hakkında suç duyurusunda bulunmuştu. 23 Nisan 1999 tarihinde yapılacak duruşmasında işkencecileri teşhis etmesinden korkan devlet, onu bilinçli olarak katletti.

8 Mart'ta alanlardayız

8 Mart cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye karşı çıkışın adıdır. Bu temelde 8 Mart'ın şanına yaraşır bir kutlamayla alanlarda olalım. Emperyalist saldırganlığa, hücreleştirilmeye çalışılan yaşamımıza, cinsel meta haline getirilen kadın kimliğimize karşı sesimizi yükseltmek, bu kavgada ben de varım diyebilmek için kadın erkek omuz omuza alanlarda olalım.

8 Mart, kadının özgürleşmesi, sınıf mücadelesinde yerini alması, ve göğün yarısını kucaklamasının günüdür. 8 Mart, köylü kadının, işçi kadının, ev kadınının, öğrenci kadının emeğine sahip çıktığı, sömürüye, zulme karşı başkaldırdığı günün adıdır. Kısacası 8 Mart cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye karşı çıkışın adıdır. Bu temelde 8 Mart'ın şanına yaraşır bir kutlamayla alanlarda olalım. Emperyalist saldırganlığa, hücreleştirilmeye çalışılan yaşamımıza, cinsel meta haline getirilen kadın kimliğimize karşı sesimizi yükseltmek, bu kavgada ben de varım diyebilmek için kadın erkek omuz omuza alanlarda olalım.

Çeşitli kesimlerden kadınların 8 Mart hakkındaki görüşlerini aldık. İşçi kadın, köylü kadın, Kürt kadını, ev kadını her biri farklı boyutlarda sorunlar yaşasa da sorunlarının temeli hep aynı. Öyleyse çözüm de aynı olmalı. Cinsel sömürüye, ulusal sömürüye, sınıfsal sömürüye karşı başkaldırmak, mücadele etmek...

"KADIN ERKEK OMUZ OMUZA ALANLARDA HAKSIZ SAVAŞA DUR DİYELİM"

Sevgül Oğuz (Deri İşçisi): Her yıl 8 Mart kutlamasında egemen güçler tarafından 8 Mart'ın içi boşaltılmaya çalışılıyor. Sıradan bir kutlama günü olarak lanse ediliyor. Bizler 8 Mart'ı gerçek özülüyle bilince çıkarmalı ve mücadele günü olarak kutlamalıyız.

Kadınlar; ailede sokakta, çalışma yaşamında, kısacası toplumun her alanında cinsel, sınıfsal ve ulusal sömürüye maruz kalıyorlar. Yani sistem tarafından, erkeklerle beraber sömürülürken, ayrıca kadın olmaktan kaynaklı ikinci bir sömürüye maruz kalı-

yorlar. Aile içi şiddet, gözaltında taciz ve tecavüz saldırılarıyla yüz yüze kalıyorlar. Ailede ve toplumda kendini ifade edemeyerek edilgen kalan kadın kendi sınırlarını aşmaya çalıştığında ise toplumsal baskılarla karşı karşıya bırakılıyor. Ülkemizin, yarı-feodal, yarı-sömürge olmasından kaynaklı bu baskıları ve sınırlamaları daha çok yaşıyoruz. Sanayinin gelişmesiyle birlikte üretimde yer almaya başlayan kadın, yine kadın olmasında kaynaklı sömürü yaşarken, ayrıca çalıştığı iş yerinde ikinci bir sömürüye maruz kalmaktadır. Sermaye tarafından ucuz iş gücü olarak tercih edilir ve aynı işi yaptığı erkekle aynı ücreti alamaz. Birçok işyerine girerken, evli olup olmadığı, hatta bazılarında hamile olup olmadığı araştırılır. Çocuğu varsa tercih edilmez. Çalışırken çocuğundan kaynaklı işini aksatabileceği düşünülür. Çünkü çocuk bakımı, çalıştığı halde kadının sorumluluğundadır. Bazı iş yerlerinde hamile olduğu için işten atılan kadınlara şahit olmuşuzdur. Bunun yanında her yerde olduğu gibi iş yerlerinde de cinsel tacizle karşı karşıya kalmaktadırlar. Çalışma yaşamında yer alan kadın, evdeki kadına göre ekonomik bağımsızlığını kısmen olarak aşmış gibi olsa da bu yönüyle tamamıyla bağımsızlaşamaz. Fakat evin dar alanından sıyrılmasıyla ve sömürüyü daha açık görmesiyle bilinçlenme olanağı daha kolay olur. **Tüm bunları aşmanın yolu da kadının mücadele içinde yer almasından geçer.** Kadının sömürüsünün ortadan kalkması direkt sınıf mücadelesiyle ilintilidir. Bu yüzden biz kadınlar kurtuluşumuzu tek başına feminist bir yaklaşımla ele alamayız. Yaşamın her alanında sömürüye karşı çıkmalı, kendimizi ifade etmeli, bizi hapseden dar dünyadan kurtulma mücadelesi vermeliyiz. **Yaşadığı sömürüyü fark eden, bilinçlenen kadın, erkek sınıf dostlarıyla birlikte örgütlendiğinde mücadelede daha aktif yerini alır.** Kadınların gerçek kurtuluşu eşit ilişkilere kavuşması sistemin değişmesiyle mümkündür. Alanlarda 8 Mart'ı feministlere bırakmamalıyız. Kadın erkek omuz omuza

haykırırken, aynı zamanda haksız savaşa dur diyebilmeli, emperyalist saldırganlık karşısında sesimizi güçlü olarak haykırmalıyız. **(Kartal)**

"8 MART NASIL KAZANILDIYSA ÖYLE KUTLANMALI"

Aylin Mutlu: Ben Samsunluyum. Ziraat Mühendisiyim. Bir gıda imalathanesinde üretim sorumlusu olarak çalışıyorum. Çalıştığım gıda imalathanesinde kadınlar seçme, paketleme, taşıma, orta işçiliği gibi alanlarda çalışıyorlar. Genelde 12 saat çalışıyoruz. Hepimiz öğlen yemeğini sorumlusu olduğumuz makinelerin başında yiyoruz. Çalışma standartlarının çok gerisinde koşullarda çalışıyoruz.

Hiçbirimiz de sendikali değiliz. Çalışma koşullarımızın iyileşmesi için birebir patronla görüşüyoruz. Bu da ne kadar yeterli olur siz tahmin edin.

Zaten kadın olarak hep ucuz işgücü olarak görülüyor. Cinsiyet ayrımı yapılarak erkeklerin belirlediği alanlarda çalışıyoruz. Kadının bir cinsel meta olarak da kullanıldığını görüyoruz. Anne oluyoruz eşimize ve çocuklarımızı hayatımızı adıyoruz. Hak etmediğimiz hakaretlere maruz kalıyoruz. Birçok zorluklara göğüs geren bizler yine de hep ikinci sırada yaşıyoruz.

8 Mart tüm bu açılardan çok önemlidir. Bildiğim kadarıyla **8 Mart ağır çalışma koşulları altında düşük ücretle çalıştırılan kadınların ilk örgütlü mücadelesidir. Tüm emekçi kadınların zaferinin tarihidir.** Sizin de bildiğiniz gibi günümüzde erkeği düşman ilan eden anlayışlar var. Ama ben böyle düşünmüyorum. Çünkü herşeyi şekillendiren bir sistem var. Sorunun özünü sistemde aramalıyız. Ve 8 Mart nasıl kazanıldıysa öyle kutlanması gerekir diyorum. Sizin aracılığımızla tüm dünya emekçi kadınlarının 8 Mart'ını kutluyorum. Ve 8 Mart'ta tüm emekçi kadınlar alanlarda olmalı diyorum. **(Samsun)**

"GÜNDE 15 SAAT ÇALIŞIYORUZ"

Serpil Kaplanc: 21 yaşındayım. 13 yaşından beri Tekstil fab-

rikalarında çalışıyorum. Biz burada günde 11 saat çalışıyoruz. Ayrıca günde 4-5 saat mesai yapıyoruz. Paramızı alıyoruz. Ama maaşımız 180 milyon lira. Bu da bu pahalılıkta tabi ki yetmiyor. Ben 8 Mart'ı televizyonlardan kadınlar günü olarak izledim. Aslında içeriğini tam olarak bilmiyorum. Şimdiye kadar hiç 8 Mart'a katılmadım. (Bizim 8 Mart'ı anlatmamızın ardından devam ediyor) Sizin söylediklerinizi ben daha önceden bilmiyordum.

Bizler çalışmaktan zaman bulup okumuyor ve bu gibi konuları araştırmıyoruz. Dediğim gibi günde onbeş saat kadar çalışıyoruz. Zaten geriye de pek zaman kalmıyor. Etrafımızda bu gibi işlerle uğraşan çok da insan yok ama bundan sonraki 8 Mart'lara katılıp öğrenmeye çalışacağım. **(İzmir)**

"8 MART KADININ SÖMÜRÜYE BAŞKALDIRIŞININ SEMBOLÜDÜR."

Züleyha Turhan: Siirt'in Eruh Kaşıkayla köyündenim. Biz kendi köyümüzden zorla göç ettirildik. Zorla koruyucu olacaksınız denildi. Bizler de hayvan taşınan arabalarda göç ettik. Biz Kürt olduğumuzu söylemekten korkuyorduk. **Kadınlarımız 3 yönden sindiriliyor: Birincisi** erkek egemen toplumda yaşadığımızdan kaynaklı **erkekler tarafından eziliyor.** İster eşi olsun, ister babası olsun veya abisi olsun farketmiyor. Hem işe gidiyor, hem çocuk bakıyor, hem ev işi yapıyor evde her şekilde eziliyor. **İkincisi ise sistem tarafından eziliyor.** Kadın bir işe gittiğinde erkek ile aynı işi yaptığı halde ondan daha az ücret alıyor. Bunun yanı sıra kadın sistem tarafından bir meta olarak kullanılıyor. Bir reklamda, bir magazin programında kadının sadece cinselliği ortaya konuluyor. Kadın buradan da bir darbe yiyor. Bir **üçüncüsü ise Kürt kadını ulusal olarak da eziliyor.** Kadınlara yönelik yapılan bu baskılar-

dan kurtuluşunun tek yolu örgüt-lülüktür. Türk, Kürt, Arap fark etmez sonunda her halktan kadınlar ezilmeye sömürülmeye maruz kalıyorlar. Ben de **bir Kürt kadını olarak 8 Mart'ı Özgür Kadının Sesinden öğrendim. Saçlarımızın gözlerimizin rengi farklı olsa da yakılarak katledilen onlarca kadının acısını yüreğimde hissedebiliyorum.** Ve 8 Mart bir Kürt kadını olarak benim için çok önemli. 8 Mart kadının sömürüye başkaldırışının sembolüdür. **(Mersin)**

"KADINLAR BUGÜNÜNÜ 8 MART'I YARATANLARA BORÇLU"

Gülizar Gürz: Bence 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü bir güne sığdıramayız. Eskiden beri kadınlar sürekli ezilmektedir. Evden, işten tutun da hayatın her alanında erkek egemenliğinden henüz kurtulamadık. Bugün özellikle Doğu, Güneydoğu'da kadınlarımız hor görülme, cinsel bir eşya gibi kullanılmakta. Kadınlarımız gün geçtikçe bilinçlenmektedir. Kadın-erkek eşitliği henüz sağlanmadıysa da kadınlar birçok özgürlüklerini elde etti. Artık kadınlar işte olsun, sosyal yaşamda olsun, kısaca yaşamın her alanında var. Bunu 8 Mart'ı yaratan emekçi kadınlarımıza borçluyuz. Sesimizi her geçen gün daha da yükseltiyoruz ve yükseltmeye devam edeceğiz. Bütün emekçi kadınlarımızın günü şan olsun. **(Malatya)**

Mersin Kristal-İş'te emek ve insan figürleri resim sergisi

Mersin Trakya cam fabrikasında çalışan ve Kristal-İş Sendikası'nın üyesi olan **Fazlı Sevgili** bunların dışında bir de resim çalışmalarını yapıyor. Fazlı Sevgili'nin gelirini Mardin'de 1.5 yıldır grevde olan sendikacı arkadaşlarına destek amaçlı göndereceği resim ser-

gisi ve çalışmalarıyla ilgili söyleşi yaptık.

Kendinizi tanıtır mısınız?

- 1968 Mersin doğumluyum, yedi yıldır Trakya cam sanayi fabrikasında çalışıyorum. Yaklaşık üç yıldır resim çalışmalarını yapıyorum. Resim yapmaya olan ilğim çocukluğuma dayanıyor. Ama daha profesyonel çalışabilmek için iki ayrı resim hocasından kurs aldım, şu anda da Bilal Güneş resim atölyesinde çalışmalarına devam ediyorum.

- Resimlerinizde içerik olarak neler işliyorsunuz?

- İlk başta kendime bir tarz oluşturmak hedefim. Hala çiraklık yapıyoruz. Resim konusunda, farklı bir tez oluştururken her türlü resim yapmaya çalıştım. Soyutundan, meyve figürüne, çiçek figürüne, insan figüründen manzara resimlerine hepsinden çalıştığımı söyleyebilirim. Bundan sonra ağırlıklı olarak konularım emek ve insan figürleri olacak. Bundaki etkende emekçi olmamızdır.

- Resimleriniz kaç yıllık bir çalışmanın ürünü? Bundan sonra da sergi türü çalışmalarınız olacak mı?

Kristal-İş üyesi **Fazlı Sevgili** yaptığı resim çalışmalarını sergileyerek gelirini Mardin'de 1,5 yıldır grevde olan sendikacı arkadaşlarına gönderecek. "Grevin ne demek olduğunu bizler de bir emekçi olarak biliyoruz" diyen **Fazlı Sevgili** bu duyarlılığı diğer insanların da göstermesi gerektiğini belirtiyor.

- Tabii düşünüyorum, çalışmalarım devam edecek. Çalışmaları çok kısa bir süreye sığdıramıyoruz. Şu andaki serginin geçmişi üç seneye dayanıyor. Hemen hemen çiraklığın başladığı dönemden bugüne kadar biriktirmiş olduğumuz resimler.

Günlük bir iki saat mesai çıkışlarında yapmış olduğum ürünler. Zamanla hem kalitesini artıracağız hem içeriğin daha geniş kapsamlı bir sergi düşünüyoruz. Böylelikle daha geniş bir kitleye hitap edecek re-

- Toplumumuz maalesef uyandırılmış bir vaziyette. Bizler de bunlara dahiliz. Belki de etkeniz. Evlerimizde televizyonun karşısına geçiyoruz. Belki ailemizle bile konuşmuyoruz. İşimize gidiyoruz, işimizden geliyoruz, toplum olarak monoton bir hayat yaşıyoruz. Televizyonlar magazin programları vs... İnsanların hem bedeni hem de beyinleri uyandırılmış durumda. Aslında yaşamda çok daha güzel şeyler var. Böyle şeyler olabilemesi için imkanlar var. Şu anda bizim yaptığımız şeylerden birisi. Ama gençler özellikle üniversite gençliği tam verim alınacak dönem. Maalesef kafelerde, şehrin muhtelif kalabalık köşelerinde zaman öldürüyorlar. Bu zamanlarını faydalı şeylere ayırabilirler. En azından parttime çalışabilirler. Ama maalesef kafelerde, diskolarda, barlarda öldürülen zaman geri gelmeyecektir. Türkiye'de çok fazla yaşamak mümkün değil. Onun için zamanı değerli, önemli şeylere ayırmak lazım.

- **Sergiden kazanacağınız geliri nasıl değerlendirmeyi düşünüyorsunuz?**

- Resimlerimi özellikle sendikada sergiledim. Amacım sendikayı daha faydalı, aktif hale getirmek. Buradaki üye arkadaşların buraya sadece eğlenmek gezinmek yerine sanatsal bir faaliyete de gelinebileceğini anlatmak için. Şu anda Mardin'de sendika üyesi arkadaşlarımız var. Yaklaşık 1-1.5 yıldır grevde olan arkadaşlarımıza asgari ücret bile çok görülüyor. Onlara zaman zaman yardımlarda bulunuyoruz. Ben de bu vesile ile o arkadaşlara yardımcı olmak amacı ile bu sergiden ge-

len masrafları ayırdıktan sonra grevdeki arkadaşlarımıza maddi-manevi destekte bulunmak amaçlı göndereceğiz. Sonuçta grevin ne demek olduğunu bizler de birer emekçi olarak biliyoruz. Yaklaşık 1.5 yıl önce onbeş gün de olsa o duyguyu yaşadık. Onlar 1.5 yıldır grevde onlara destek olabilmek bizleri mutlu eder bu duyar-

lılığı diğer insanların da göstermesini isteriz.

- Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

- Sanatın her dalında insanlar az buçuk bilgi edinerek bir şeyler yapabilirler. Bu da toplum olarak bizi daha ileri taşıyabilir. (Mersin)

Hasankeyf sular altında kalmasin

Batman Belediyesi, İstanbul Kültür, Sanat ve Turizm Festivali'ne katılarak, sular altında kalacak Hasankeyf'e dikkatleri çekmeyi amaçlıyor.

Batman Belediyesi, 27 Şubat-2 Mart tarihleri arasında düzenlenecek 3. Uluslararası İstanbul Kültür, Sanat ve Turizm Festivali'ne katılmak için hazırlıklara başladı.

DIHA'ya bilgi veren Batman Belediyesi Kültür Müdürü **Abdurrahman Çağıl**, "Bizim fuara katılım amacımız Batman'ı kendi gerçek kimliğiyle tanıtmaktır" dedi.

Batman'ın gün yüzüne çıkmamış birçok güzellikleri olduğunu kaydeden Çağıl, "Fuarda

Batman'ı ve Hasankeyf'i turizme tanıtacağız. Fuarda aynı zamanda Hasankeyf'e ait fotoğraflar ve broşürlerle sular altında bırakılması düşünülen tarihi kentimize dikkatleri çekmeye çalışacağız" diye konuştu. Batman'a ait kaçak tütününü de fuarda sergileyeceklerini belirten Çağıl, şunları kaydetti: "Amacımız bölge halkının tek geçim kaynağı olan tütünün yasaklanması ve kota sistemiyle sınırlandırılması sonucu zor duruma düşen insanlarımızın durumuna dikkat çekmek olacak."

Çağıl, ayrıca fuarda Batman'ın el ürünleri olan, kilim, yazma ve benzeri ürünlerini de sergileyeceklerini ekledi. (DIHA)

Diyarbakır'da öykü günü

Bir grup öykü yazarı, "14 Şubat Dünya Öykü Okuma Günü" nedeniyle Diyarbakır'da düzenlenen etkinlikle okuyucuları ile buluştu.

Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi Tiyatro Salonu'nda düzenlenen Dünya Öykü Okuma Günü etkinliğine yazar **Sedat Yurttaş**, **Roşan Lezgin**, **Edip Polat**, **Muharrem Erbey**, **Fevzi Bilge**, **Dilaver Zeraq** katıldı. 100'ü aşkın kişinin katıldığı etkinlikte kısa bir açılış konuşması yapan Muharrem Erbey, "Şu ana kadar şiir dalında düzenlenen organizasyonlar dışında ilk defa öykü okuma organizasyonu düzenleniyor" dedi.

Yazar **Edip Polat** da, böyle bir organizasyonun yazar ile okuyucu arasında bir bağ oluşturduğunu vurgulayarak, "Diyarbakır'da ilk defa öykü okuma günü düzenleniyor. İlk defa bu kürsüden Kürtçe öykü okunuyor. Bu bende çok güzel bir duygu yarattı" diye konuştu.

Kürtçe ve Türkçe mesajların okunmasının ardından, yazarlar öykülerini okuyucularla paylaştı. **Edip Polat**, "Kar Üşüdü"; **Sedat Yurttaş** "Ax tu"; **Dilaver Zeraq** "Dil tengi"; **Fevzi Bilge** "Dızdonek" ve **Roşan Lezgin** ise Dimilki lehçesi ile "Diyarbakir seraser eşq" adlı öykülerini okudu. (DIHA)

İşçi-köylü'den

AT PAZARLIĞI MI KAN PAZARLIĞI MI?

ABD emperyalizminin Irak'a yönelik saldırganlığının arttığı bu günlerde, Türk hakim sınıflarının bu saldırıda oynayacağı rol iyiden iyie açığa çıkmış bulunuyor. ABD emperyalizminin saldırganlığında en başından beri yer alan Türk hakim sınıfları, hükümet aracılığıyla gerçekleştirmeye çalıştıkları "barış" komedisine bir son vererek gerçek yüzlerini bir kez daha gösterdiler. Olmaları gereken yerin emperyalizmin paralı uşaklığı olduğu, bunun bir tercih değil zorunluluk olduğunu görmek gerekmektedir. Yapılan "pazarlıklar" basınlarına da yansıdığı gibi sadece bu saldırıdan alacakları payı biraz daha artırmak ve ileride daha fazla hakimiyet alanı sağlamak amacıyla taşımaktadır. Bunu da ancak emperyalist efendilerinin oluruyla yapmak zorundalar. Bunun başka bir yolu bulunmamaktadır. Çünkü Türk hakim sınıfları çokça kullanıldığı gibi ABD ile "müttefik" değil, ya da ilerici devrimci basında da kullanıldığı gibi "işbirlikçi" değil uşaktırlar. Ve uşakların efendilerinin masalarında söz söyleme hakkı yoktur.

Türk hakim sınıfları emperyalizmle emir-komuta ilişkisi içindedir. Bugün yaşanan gelişmeler bunu bir kez daha oldukça iyi özetlemektedir.

Türk hakim sınıfları emperyalizmin Irak saldırganlığında büyük bir şevkle yer almakta ve bunu milli çıkarların, "ulusal çıkarların" bir gereği olarak emekçi halka anlatmak istemektedirler. Tayyip boşuna demiyor "ben kasamın dolup dolmadığına bakarım" diye. Bunların Irak halkının ya da Türkiye halkının katledilmeleri, kıyımdan geçirilmeleri, açlık ve yoksullukla giderek daha fazla yüzyüze gelmeleri umurlarında değil. Onların hesaplarında

olan ceplerinin dolması. Irak ve Türkiye halkının kanlarının ellerine bulaşması onları ilgilendirmiyor. Onları ilgilendiren sadece para. Bu yüzden efendilerinin kapılarında onlarla at pazarlığında ki at hırsızları gibi davranıyorlar. Yaptıkları pazarlık at hırsızları gibi olsada aslında kan pazarlığı yapıyorlar!

TÜRKİYE İŞGAL EDİLİYOR SAÇMALIĞI!

Bugün ülkemizde yaşanan bu gelişmelerden sonra, ülkemizin topraklarına indirilen askeri araç ve gereç karşısında büyük bir yaygara kopartılıyor. "Ülkemiz işgal ediliyor", "bağımsızlığımız elden gidiyor" diye. Bunları kendisine ilericiyim, aydının diyen pek çok yazarın yazısında yada ileriyeye sürülen tepkilerde görebilmek mümkün. Sanki başta ABD olmak üzere emperyalizmin çeşitli kurumlarının ülkemizde çeşitli biçimlerde etkinlik gösterdiğini, bu anlamıyla ülkemizin zaten emperyalizminin yarı sömürgesi olduğunu görmüyorlar ya da görmemezlikten geliyorlar. Çünkü bunu görmek demek emperyalizme ve onların uşaklarına karşı tutarlı bir mücadeleyi gündeme getirmektedir. Bunun yoluda mücadele etmekten ve doğal olarak bedel ödemekten geçmektedir. Bunu göze alamayanlar bugün ülkenin ABD işgali tehdidi altında olduğunu ileriyeye sürüyorlar. Oysa bilmezler mi ki başta ABD olmak üzere emperyalizm sadece askeri değil pek çok kurumu ile birlikte ülkemizi sömürmektedir. Ülkemizin kaynakları emperyalist şirketlere peşkeş çekilmektedir. Örneğin ABD askerlerinin İskenderun limanına askeri araç indirmesi burjuva basında yaygara koparılmasına yol açtı. "Bu ne demek

oluyor. Daha tezkere meclise verilmedi. Türkiyeyi dinlemiyorlar" diye. Tam bir ikiyüzlülük örneği olan bu yaygara emekçi halkın bilincini bulandırmaktan öte bir amaç taşımıyordu. Sormak gerekiyor. Ülkemizde birçok ABD üssü bulunmakta. Türkiye "müttefikleri"yle yaptığı anlaşmalar nedeniyle bir çok yabancı askeri topraklarında barındırmaktadır. Bunlar işgal olmuyorsa bu mu işgal oluyor. Gerçi Türk Genelkurmayı hemen gereken açıklamayı yaptı. "İskenderun Limanı"ndaki sevkiyat indirimi bilimiz dahilindedir". Böylelikle ülkemizde emperyalizmin en has uşağı olan Türk ordusunun kurmay heyeti bu konuya açıklık getirmiş oldu. Ancak bu açıklamayla birlikte kopartılan diğer yaygaralar, Türkiye'nin kurulduğu günden itibaren yarı feodal yarı sömürge bir ülke olduğu gerçeğini gizleyemez.

SAFLAR NETLEŞTİRİLMELİ, EMPERYALİZME VE FAŞİZME KARŞI NET TAVİR TAKINILMALIDIR!

ABD emperyalizmi ile Türk hakim sınıfları arasında tüm bu "pazarlıklar" sürerken, bu kan pazarlığı ile eşgüdüm içerisinde "mehmetçik" medya da saldırı propagandasını artırdı. Irak saldırısında yer almanın faydalarından tutalım da, Türk ordusunun Irak Kürdistanı'na "çatışmaları önlemek" gibi bir görevle girmesi gerektiğine dair söylemlerin ardı arkası kesilmiyor. Bu koronun en önemli argümanı Türkiye'nin "milli menfaatlerinin" bunu gerektirdiği. Bunun yolunda genelde Kürtleri denetimde tutmak özelde ise KADEK gerillalarını imha etmekten geçtiği, "terörün kökünün kazanmasından geçtiği" ifade ediliyor. Buna karşı geliştirilmesi gereken açıktır ki bu saldırganlığa karşı net ve ilkeli bir tavidir. Bu saldırganlık "savunma savaşı" ile yanıtlanamayacak kadar açık ve nettir. Bu yüzden Türkiyeli devrimcilerin, sınıf bilinçli proletaryanın bu

saldırganlığa karşı tavrı açık ve nettir. Net olmak zorundadır. Emperyalizme ve faşizme karşı net bir tavır taşınmak, onun haksız ve meşru olmayan saldırganlığına karşı haklı ve meşru olan halkın savaşını büyütmek. Bu saldırganlık hiç kuşkusuz ki başta Ortadoğu halkları olmak üzere Türk, Kürt, Arap vb. halkların kardeşçe yaşamalarının yolunu döşeyecektir.

LAF DEĞİL İŞ YAPALIM EMEKÇİ HALKI EMPERYALİST SALDIRGANLIĞA KARŞI ÖRGÜTLEYELİM

Son süreçte ve özellikle 15 Şubat Kadıköy emperyalist saldırganlığa hayır eyleminden sonra medya da Türkiye'deki "savaş karşıtı" gösterilere katılanların azlığı vurgulanır oldu. Bunun çeşitli nedenleri bulunmaktadır. Ancak ileriye sürüldüğü gibi Türkiye halkı emperyalist saldırganlığa karşı duyarsız değildir. Ancak kendilerini her fırsatta ilerici devrimci olarak yansıtmayı "iyi" bilenler ise nesnel gerçekliğin yarattığı koşullar nedeniyle (ki bu koşulların sorumlusu halk değildir) her çevrede farklı yorumlar ve tavırlar açığa çıkıyor. Örneğin, eski tüfek "sosyalistlere/devrimcilere" ya da beylik tanımıyla yorgun demokratlara sorarsanız; "bu halk ruhunu yitirmiş... herkes hayatından memnun... oysa biz bunlar için kelle koltukta, yüce bir davaya baş koymuş, bedel ödemiş idik.. bakın anketlere %95 in karşı olduğu savaşı boykot için meydanlara çıkan ne on binler ne de yüz binler yok ortada... vs. vs. ...". Yarı-feodal, yarı-sömürge ülkemizin güdük entellektüellerinin ve yarı-aydınlarının ciddi bir kesimine göre ise, "bu halk için saçımızın teline helak gelmesi anlamsız bir trajedidir... bu halktan ne köy ne kasaba olur... bilinçlenip silkinmesi için daha çok canının yanması, yani pişmesi gerekmektedir... ne zaman ki kendiliğinden ayağa kalkar, egemenleri al aşağı ederler

işte o zaman biz de başlarına geçip onları aydınlık yarınlara doğru kumanda ederiz... vs. vs. ...".

Bilinmeli ki, sınıf mücadelesinin engin deryasına küçük burjuva ideolojinin rüzgarı ile yelken açanlar, sert bir dalga ile karşılaştıklarında, soluğu kokuşmuş düzenin dingin limanlarında demirlemekte alırlar. Sınıf savaşından çark etmenin teorileri, belki de dünyanın hiçbir yerinde bizdeki kadar çok üretilmemiştir.

Ve yine bilinmelidir ki bu halkın bağrından çıkmıştır emperyalizme faşizme ve her türden gericiliğe karşı dövüşenler. Ve yine bilmelidir ki bu gün "savaşa hayır" nidalarıyla ortada dolaşan ve devrimcilere pankart açıp açmama tartışmasını yaptırmak zorunda bırakanlar; bu ülkede soldan, bağımsızlıktan, özgürlükten, emperyalizme karşıtlıktan bahsedilecekse, bu değerlerin yaratılmasında ve savunulmasında binlerce devrimcinin kanı, emeği ve çabası vardır. Bugün bunu görmeyenler, görmek istemeyenler ya da işlerine gelmeyenler iflah olmaz reformistlerdir.

Çünkü zordur, zor ile korunan sistemi sarsacak kitleleri zorun karşısına dikmek. Keza kolay olsa idi bu iş, bu gün bu durumda olunmaz idi. Fakat imkansız da değildir. Yeter ki onların dünyalarına girilsin. Dilleri çözülsün.

Emekçi halkın yaşamına temas edilmeden, onun gerçekliğini kavrayamadan, bilimsel analizini yapamamak, kaçınılmaz şekilde, bizleri yanlış adreslere sürükleyecektir. Dışarıdan üretilen her fikir, soyutlama olacaktır. Laf ve düşünce kalabalığına, kirliliğine yol açacaktır. Sistemin bulandırdığı emekçilerin bilinçlerini hepten dumura uğratacaktır. Onları umutsuzluğa sevk etmekten başkaca bir işe yaramayacaktır. Nitekim yakın ve uzak tarihimiz bu pratiklerin bolca örnekleri ve tecrübeleri ile doludur. Bu tecrübelerden öğrenmesini bilelim ve laf değil iş yapalım.

Büyük bir katliamın ertesinde tecrit ettikleri tutsaklar, tek başına-birbirlerini dahi göremez haldeyken, yüzlerce gün hep beraber coşkulu-güçlü-kararlı bir direniş gerçekleştirdiler

Baş tarafı 32'de

Bilinci kapanıp müdahale edilenler, çocuklaşmışçasına uyandıklarında dahi, hafızalarından silinmeyen direnişle eylemlerine devam ettiler. Ölüm-leri durdurarak direnişi boşa çıkarmaya çalışan saldırganlar, bütün işkencelerine rağmen direnen tutsakları, bu kez de tahliye saldırılarına giriştiler. Ardından en ön saflarda mevzilenen yeni ekiplerden de ölüm sınırına gelenleri tahliye etmeye başladılar.

Nihayetinde; esasta direniş sonlandırıldığında, şehitler-gazilerle geride kalan bu tarih, taleplerimizin gerçekleşmesiyle sonlanmasa da, **tüm saldırılar karşısında bıkmadan-usanmadan direnebileceğimizi, püskürtülemeyecek ortak bir iradeye, kararlı bir duruşa sahip olduğumuzu gösterdi. Geniş kesimlere, faşist TC devletinin gerçek yüzü çok yönlü olarak teşhir edildi. Ne kadar ağır bedeli olursa olsun, devrimci ve komünistlerin kendileri için değil, insanlığın özgür geleceği için savaşmaktan vazgeçmeyeceği, bir kez daha ispatlandı.**

Bir dizi kurum, bir basın açıklamasından dahi yargılanmaya başladıklarında, 19 Aralık ve ertesinde gerçekleştirilen insanlık dışı muameleler karşısında susmayı reddetti. Konuşmaya, saldırıları teşhir etmeye ve tutsakların iradelerinin işkencelerle engellenemeyeceğini haykırmaya devam etti. Tutsak aileleri, çocuklarının hücre hücre ölümünün tanıklığını yaptı. Eylem sırasında refakatçi olarak çocuklarının başında bekleyen

aileler, bir tutsakmışçasına muamele görüp, direnişçilerle birlikte direnmeye başladılar. Çocuklarının ölümlerini istememelerine rağmen, ölüm sınırına gelen tutsaklara yapılan insanlık dışı muamelelere sessiz kalmadılar. Bir dizi kurum, hapishanelerdeki koşulların, direnişin ve insanlık dışı muamelenin tanıklığını yapma imkanı olan birçok doktor, tahliye olan tutsakları, böylesi ağır ve tıbbi deneyimi az bulunan hasarlarla baş başa bırakmayı insanlık dışı buldu. Deneyimlerini, gazilerin sağlıklarına kavuşabilmeleri için, yoğun bir çabaya dönüştürdü....

Daha bir dizi kazanımı ve dersleriyle tarihe yazılan bir direniş, "ne kazanıldı?" diyenlere, yeni yasalarla, yeni planlarla, egemenlerin yeni saldırılarıyla apaçık bir yanıt veriyor; **"Onları yıldıramadık. Bedenlerini yalnızlaştırdık ama beyinlerini teslim alamadık. Seslerini kestik ama, bedenleriyle tüm dünyaya seslerini duyurmalarını engelleyemedik. Öldüler ama yenilmediler. İçerde ve dışarıda, ne kadar saldırsak da yok edemiyoruz. Adım adım tüm silahlarını ellerinden almaya devam etmeliyiz"**.

Yasallaştırılan zorla müdahale işkencesini, öncesinde bir dizi doktor, doktorluk etiğine dahi aykırı olduğu için reddetmişti. Bir dizi aile, çocuklarının ölümlerini istememelerine rağmen, böyle bir işkenceye karşı koymuştu. Bir dizi kurum, yine bunu bir insanlık suçu olarak görüp, bu işkenceyi kınamıştı. Bu yasa karşısında da, sınırlı da olsa tepkisini gösteren kurumlar oldu. Bütün bunları toplu bir şe-

kilde, bu işkenceyi, bu yasanın direkt bağladığı kesimlerle (doktorlarla, tutsaklarla, ailelerle, bir dizi kurumla) ortak hareket ederek püskürtmesek dahi, yaşanabilecek bu işkenceyi kamuoyuna şimdiden teşhir etmemiz zorunluluktur.

Yine kadın tutsakların F tipi hapishanelere, basında yer alan reklamlarla geçirilme planının karşısında durulmalıdır. Tutsak kadınların şu anda buldukları hapishaneler F tiplerinden sınırlı farklar taşımaktadır. **Sorun şu anda buldukları hapishane koşullarının iyi oluşu değildir. Sorun Sincan'da inşa edilen hapishanenin yansıtıldığı gibi bir alternatif olmayışıdır.** Yeni yapılan hapishanede tek, dört ve altı kişilik hücreler hazırlanmaktadır. Bu hapishanelere yerleştirilen tutsaklar, idare tarafından ihlal görülen en ufak bir tavırda tek hücreye mahkum edilecektir. Mektup, görüş vs. yasaklarına maruz kalacaktır. Yanısıra; Sincan F tipi hapishanesine görüşe gitmek, aileler açısından resmen işkencedir. Sincan F tipi hapishanesi, ulaşım araçlarının dahi gitmediği bir alanda inşa edilmiştir. Görüşe giden kadınlardan biri, bu ıssız yerde tecavüze uğramıştır. Yaşlı analar-babalar kışın soğukunda dahi upuzun bir yolu yürüyerek gitmeye mahkum edilmiştir. Nihayetinde bu hapishane alternatif değildir. Hapishane işlevlendirilmeden, ulaşımından, koşullarına dek bir dizi talep gündemleştirilmelidir.

İçinden geçtiğimiz süreçte geniş kesimler, doğru bir adım olarak emperyalist saldırganlık karşısında sessiz kalmayacakla-

rını haykırıyorlar. Faşist TC devleti de bu saldırganlığı haklı bir zeminde sunmanın nafiye çabaları içerisinde. Ancak bunu yaparken, ülkemizde bir sınıf mücadelesi olduğunu, bu mücadeleye müdahale ve önderlik edenlerin olduğunu tali plana atması mümkün değil. Çok yönlü bir savaş içerisinde ve uygun anını bulur-bulmaz pervasız saldırılarını sürdürmekte. İnsanları gözaltına alıp işkenceler yapmakta, sessiz sedasız katletmekte, demokratik kitle örgütlerine yoğun bir şekilde saldırmakta, kısacası; **halkın örgütlü güce dönüşmesini ve örgütlü güçlerin de sağlam adımlarla ilerlemesini tüm saldırganlığıyla engellemeye çalışmakta.**

Böylesi bir süreçte; bu saldırıları, **önceliklerimizi göz ardı etmeden** püskürtmenin mücadelesini vermeliyiz. Kazanımlarıyla-dersleriyle tarihi bir direniş gerçekleşti. Bu cephede saldırılar hala devam etmekte. Bu saldırıları sessiz karşılamamız, kazanımlarımızın ışığıyla yürüyemeyeceğimiz olacaktır. Bu kazanımları, geçmiş bir sürecin yapıp sönen bir ışığı olmaya mahkum edişimiz olacaktır. Adımlarımızın önüne çekilen setleri fark etmeyişimiz, onca bedelle emekle kazanılan değerlerimizle bu setleri yerle bir edemeyişimizi beraberinde getirecektir.

Karanlık-belirsiz bir yolda tökezlememek mümkün değildir. Sınıf mücadelesinin tehdidini bir an dahi unutmayan-unutamayacak olanların saldırılarına yanıt olmak için, adımlarımızda net-ısrarlı olmamız son derece önemlidir. Net-ısrarlı adımlar önümüzdeki setleri; uzun mücadeleler, ağır bedeller sonucunda da olsa mutlaka yerle bir edecektir. **Tarihimizdeki nice direniş bunun en yalın ifadesidir. Yeter ki, bunların kazanımlarıyla-dersleriyle yolumuzu aydınlatalım.**

Sincan F tipi hapishanesi, ulaşım araçlarının dahi gitmediği bir alanda inşa edilmiştir. Görüşe giden kadınlardan biri, bu ıssız yerde tecavüze uğramıştır. Yaşlı analar-babalar kışın soğukunda dahi upuzun bir yolu yürüyerek gitmeye mahkum edilmiştir.

işçi-köylü

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:14/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL.
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212) 621 61 33
Sahibi ve Yazışları Müdürü: **Barış AÇIKEL**
Baskı: Gün Matbaacılık Genel Dağıtım: YAY-SAT
ISSN: 1303-0299
@mail: haber@iscikoylu.org

BÜROLAR
■ **KARTAL:** HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAXS: (0216) 306 16 02 Cep: 0 544 521 34 30
■ **ANKARA:** MEŞRUTİYET MAH. KONUR SOK. NO: 14/24 KIZILAY/ANKARA TEL: (0312) 418 25 26 Cep: 0 535 562 33 72
■ **İZMİR:** GAZİOSMANPAŞA BULVARI, KOÇAŞ İŞHANI NO: 87, DAİRE:318 KONAK, TELEFAXS: (0232) 441 93 09 Cep: 0535 310 31 84
■ **MALATYA:** DABAKHANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO:9 KAT:1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0 536 558 45 04
■ **BURSA:** GÜMÜŞÇEKEN CAD. ERKEMEN İŞHANI, NO:7/21, HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 612 81 98
■ **SAMSUN:** KALE MAH., YUSUF KEPELİ İŞHANI, KAT: 6 NO: 9, TEL: (0362) 435 64 57 Cep: 0535 454 22 50
■ **TURHAL:** YAVUZ SULTAN SELİM MAH. TANRI-VERDİ SOK. 19/15 2. NOTER YANI TURHAL/TOKAT TEL: 0356 276 37 20 Cep: 0533 414 65 54
■ **MERSİN:** ÇANKAYA MAH. SİLİFKE CAD. ÜZÜM İŞHANI KAT:1 NO: 47 MERSİN CEP: 0543 434 12 53
■ **AVRUPA MERKEZ BÜRO:** WESELER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

Zorla Müdahale İşkencesi Yasallaştı! Tutsak Kadınlar Sincan'da İnşa Edilen Hapishaneye Yerleştirilecek!

DİRENİŞ TARİHLERİNİN KAZANIMLARI-DERSLERİYLE YÜRÜYELİM!

Basına; "Avrupa, Balkanlar ve Ortadoğu'nun en modern Kadın Cezaevi çalışmaları son noktaya geldi" biçiminde yansıyan hapishane Sincan'da, yakın bir zamanda devreye sokulacak. Tıpkı F tipi hapishanelere geçme öncesi yapılan F tipi tanıtımı, yüzüstü bir şekilde bu dönemde de yapılmaya başlandı.

Aylardır hazırlığı yapılan, özelde Irak'a saldırıda somutlaştırılan emperyalist saldırı planının uygulanışının sesini, daha yakından duymaya başladık.

Dünyanın dört bir yanından "Savaşa Hayır" haykırışları duyulurken; Türkiye'de de halkımız, kendisini de çok yönlü etkileyecek olan bu saldırıya tepkilerini dillendirmekte.

Bu yoğun gündeme odaklanmış faşist TC devleti; halkımızın örgütlenmesini engelleme ve devrimci ve komünistlerin kazandığı mevzileri yerle bir edip, sessizleştirme hareketına devam ederek, geleceğini garantilemenin nafile çabalarını sürdürmekte.

Dünyadaki gelişmelere paralel, ülkemizde de bir dizi gelişme yaşanıyor. Yarı-sömürge yarı-

feodal sosyo-ekonomik yapıya sahip olan Türkiye'de; dünyadaki ufacık değişimler dahi, halkımıza ağır faturalar yüklenmesini beraberinde getiriyor. **Bağımlılığın boyutu, her değişimde egemenlerin sarsıntılarını önlenemez hale getiriyor.** Bu gelişmeler içerisinde faşist TC devleti; sürekli derinleşen ekonomik-siyasi krizinin halk üzerindeki yankılanışını da törpüleme adımlarını sürdürüyor.

Yoğun gündemler içerisinde; hallettiğini-sorun olmaktan çıkardığını haykırdığı meselelerde, sessiz-sedasız kanunlar çıkarmaya devam ediyor. Böylesi bir dönemde, geleceğini garantilemek üzere, cephaneliğini doldurmaya devam ediyor.

5 Şubat'ta Meclis Genel Kurulu'nda kabul edilen "**Türk Ceza Ka-**

nunu İle Hapishane Ve Tevkifhanelerin İdaresi Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun", Cumhurbaşkanı tarafından da onaylandı. Yasanın 5. maddesiyle birlikte; Açlık Grevi veya Ölüm Orucu eyleminde olan tutsaklara zorla müdahale işkencesi yapılması resmileşti. Bu yasayla birlikte; eylemde olan tutsağın bulunduğu hapishanede görevli olan doktor, o an görev başında değilse, belirlenen görevliler bu işkenceyi yapma özgürlüğünü elde etti.

Yanısıra; 19 Aralık katliamı sonrası, erkek tutsaklar F tipi hapishanelere, kadın tutsaklara ayrı ayrı bir dizi hapishaneye yerleştirilmişti. Kadın tutsakların, nasıl bir hapishanede tutulacağı sorunu, Ölüm Orucu direnişinin egemenlerin üzerinde yarattığı sarsın-

Tüm hapishanelerde gerçekleştirilen katliamın ertesinde, hapishanelerde yükseltilen Ölüm Orucu gibi bir direniş, egemenlere ağır bir darbe oldu.

tılarla bir türlü çözülememişti. Ölüm Orucu direnişini boşa çıkarmak üzere giriştikleri yoğun saldırılar döneminde, bir de böylesi bir hamleyi gerçekleştirmeyi göze alamamışlardı.

Şimdi, bunca ağır gündem altında bunu da netleştirdiler. Basına; "Avrupa, Balkanlar ve Ortadoğu'nun en modern Kadın Cezaevi çalışmaları son noktaya geldi" biçiminde yansıyan hapishane Sincan'da, yakın bir zamanda devreye sokulacak. Tıpkı F tipi hapishanelere geçme öncesi yapılan **F tipi tanıtımı**, yüzüstü bir şekilde bu dönemde de yapılmaya başlandı. "Bu hapishanelerde; kadının ruhsal ve bedensel ihtiyaçları ön planda tutulacak. Çocuğu olan tutsakların odalarında bebek yatakları da bulunacak. Kadın tutsaklar geceleri odalarında, gündüzleri ortak yaşam alanlarında birlikte televizyon izleyerek geçirecek. Tutsaklar yemeklerini de birlikte yiyebilecekler. Açık ve kapalı

spor alanları, eğitim ve kültürel faaliyet alanları yanında iş atölyeleri ve sağlık üniteleri de bulunacak... Çocukların yanında psikolog ve öğretmen olacak, kreşler de olacak..." yönlü **modern hapishane tanıtımı**, tıpkı 19 Aralık öncesi gibi, bunca katliam sonrası da devam ediyor.

Tüm hapishanelerde gerçekleştirilen katliamın ertesinde, hapishanelerde yükseltilen Ölüm Orucu gibi bir direniş, egemenlere ağır bir darbe oldu. Büyük bir katliamın ertesinde tecrit ettikleri tutsaklar, tek başına-birbirlerini dahi göremez haldeyken, mektupları, aile avukat görüşleri yasaklarken, zaruri ihtiyaçları dahi güç-bela karşılanırken; yüzlerce gün hep beraber coşkulu-güçlü-kararlı bir direniş gerçekleştirdiler. Bu gücün gerçekliğini kabul etmeyen, bu güç karşısında gün geçtikçe sarsılan saldırganlar, yeni saldırıların planlarına giriştiler.

Ölüme yaklaşan tutsaklara, elleri-ayakları

zincirlenerek müdahale edilmeye başlandı. Kollarındaki serumu çekme enerjisi dahi olmayan tutsaklar, bütün güçlerini toplayıp bu müdahaleleri engellediler.

Devamı 31'de

Açlık Grevi veya Ölüm Orucu eyleminde olan tutsaklara zorla müdahale işkencesi yapılması resmileşti. Bu yasayla birlikte; eylemde olan tutsağın bulunduğu hapishanede görevli olan doktor, o an görev başında değilse, belirlenen görevliler bu işkenceyi yapma özgürlüğünü elde etti.

